

GAFFA

SKANDINAVIENS #1 MUSIKMAGASIN

OKTOBER 2015 GRATIS
UDGAVE #365

GAFFA
PHOTO
[SE VINDERNE]
AWARDS
2015

DRONNINGEN AF POP

Rihanna

EKSKLUSIVT
INTERVIEW

THE MINDS OF 99, STINE BRAMSEN, BLAUE BLUME, SAYBIA

KÆRE MUSIK MOR ER RIGTIG TRÆT AF DIG

Det første du nogensinde hørte var din mors hjertelyd. En rytmisk hjertelyd med sit helt eget beat. Om du vil eller ej, bor rytmen og musikken simpelthen inde i dig, og det er en gave du har fået af din mor. Smukt, ikke?

Ja, goddaw do! Det er den samme mor, som skreg "Skrud ned for det lort!" i en hule for 6000 år siden, da en eller anden mægning, til selvsamme beat,

fandt på at banke to kæppe hårdt mod hinanden. Og lige siden er det gået derudaf. Mødre over hele verden forbander det øjeblik, hvor deres velopdragne sønner pludselig kigger lidenskabeligt på en eller anden dulle der swinger rytmisk med hofterne.

Fy for pokker! Pludselig står den på revolutioner og

tatoveringer. Lidenskab og optøjer.

Og nu kommer det hele oven i købet trådløst! Multirums-streaming i kompromisløs high-end kvalitet? Jamen, det skal da nok blive festligt.

Musik, du er ikke rigtig klog,

Vi elsker dig.

En trådløs Bluesound-forstærker koblet på et sæt rigtige hi-fi-højttalere giver dig både luksuslyd og lækre streaming-muligheder uden stort anlæg.

8.997,-

SPAR 600,-*



BLUESOUND

LYT FØR DU KØBER — OG FÅ 3 ÅRS GARANTI

Hi-Fi Klubben er stedet, hvor du finder alle de fede streamingløsninger. Afsted med dig!

Hi-Fi klubben

FINN VORES 30 BUTIKKER PÅ HIFIKLUBBEN.DK - TLF. 70 80 90 00

INDHOLD

“Jeg vil have, at alle skal kunne tage en af mine sange og gøre det til deres sang.”

CARLY RAE JEPSEN, SIDE 62

Løst

24|SPOT

Mød Alex Vargas, Leon Bridges og Troye Sivan

30|RIHANNA

GAFFA har mødt popdronningen i New York

36|THE MINDS OF 99

Svampetrip og ørehængere

40|GAFFA PHOTO AWARD 2015

Nyd de bedste musikfotos fra i år

52|STINE BRAMSEN

Alphabeat-sangerinden er på toppen af poppen med sit nye solo-album

56|SLAYER

Kan man overleve at miste to medlemmer? Ja, thrash-legenderne er tilbage!

58|BLAUE BLUME

Danmarks mest ambitiøse orkester er tilbage – i forelskelsens tegn

62|CARLY RAE JEPSEN

I audiens hos en verdensstjerne med benene på jorden

64|SAYBIA

Magien er genfundet

98|FINALEN

Mia Lyhne

Fast

07|INTRO

69|ANMELDELSER

86|DEMO

88|LIVE

Billede: Shawn Brackbill

BLIV FRIVILLIG PROMOTOR!



GAFFA
Vester Allé 15
8000 Aarhus C
Tlf.: 70 27 06 00
www.gaffa.dk

REDAKTIONEN

Ansvarshavende redaktør
Peter Ramsdal peter@gaffa.dk

Webredaktør
Ole Rosenstand Svidt ole@gaffa.dk

Redaktionssekretær
Michael José Gonzalez michael.gonzalez@gaffa.dk

Art Director
Nikolaj Lassen nikolaj@gaffa.dk

AD-assistent
Line Ravnholt line@gaffa.dk
Praktikant: Nicoline Quarrie

Forsidefoto
Joe Schildhorn/BFA

Ord
Rose Agergaard, Christian Voldborg Andersen, Christian Erin-Madsen, Michael José Gonzalez, Hansen, Alexander Hemstedt, Aske Hald Knudstrup, Frederik Kyhn, Jennifer Last, Pelle Sonne Lohmann, Finn P. Madsen, Kristian Bach Petersen, Jan Opstrup Poulsen, Keld Rud, Rune Schlosser, Espen Strunk, Maria Therese Seefeldt Stæhr, Ole Rosenstand Svidt, Tomasz Swiesciak, Kristoffer Veirum og Peter T. Aagaard

Billeder
Christian Hjorth, Thorsten Inversen, Helena Lundquist, Henrik Reerslev, Morten Rygaard og Joe Schildhorn

ANNONCERING

Salgs- og marketingschef
Kalle Bremer kalle@gaffa.dk

Konsulent
Henrik Bohse henrik@gaffa.dk
annoncer@gaffa.dk
Tlf.: 70 27 06 00
Online mediaplan: media.gaffa.dk

DISTRIBUTION OG LOGISTIK

Karsten Mark distribution@gaffa.dk
Tlf.: 86 75 72 01

GAFFA PLUS

Kontaktperson
Svend Georg Jørgensen plus@gaffa.dk
gaffa.dk/plus / Tlf.: 86 75 72 02

UDGIVER

GAFFA A/S
Vester Allé 15
8000 Aarhus C

Kreativ direktør
Robert Borges robert@gaffa.dk

Økonomi
Peder Gjervig peder@gaffa.dk

TRYK
Stibo Graphic

Deadline næste nummer: 9. oktober

Næste udgave af GAFFA udkommer 30. oktober

* Du får magasinet tilsendt + rabat i GAFFA Shop samt på udvalgte koncert- og festivalbilletter. Desuden er der mulighed at blive frivillig på Roskilde Festival, Grøn Koncert og andre begivenheder, hvor GAFFA spiller en aktiv rolle.

Læs mere på gaffa.dk/promotor

GAFFA

TRÆN FRA

99,

PR. MD.

**VIS VERDEN HVORDAN
DU TRÆNER! #MYFW**

**FITNESS
WORLD**

I udvalgte centre: Min. 1 md. a 99 kr. Oprettelse 299 kr. I alt: 398 kr.

Scratch

PROUDLY
PRESENTS

JEDI MIND TRICKS

"THE THIEF AND THE FALLEN TOUR" VINNIE PAZ STOUPE CRYPT THE WARCHILD & DJ KWESTION
JMTHIPHOP.COM

NON PHIXION

"20TH ANNIVERSARY REUNION TOUR" ILL BILL GORETEX SABAC RED & DJ ECLIPSE
FACEBOOK.COM/NONPHIXIONNYC

SNOWGOONS

"GEBRÜDER GRIMM TOUR" SICKNATURE & DJ ILLEGAL
SNOWGOONS.DE



豐 JEDI MIND TRICKS

SnowGoons



TORSDAG · 29. OKTOBER

VEGA

DØRENE ÅBNER: 19:00 · SHOW: 20:00 · INFO/BILLETTER: VEGA.DK



Rune Rask fra Suspekt springer ud som metalproducer

GAFFA HAR MØDT ESSENCE-FORSANGER LASSE SKOV OG RUNE RASK I TABU-STUDIET TIL EN SNAK OM SAMARBEJDET



Hvordan kom I i kontakt med hinanden?

Lasse: – Jeg skrev en mail til Rune, efter vores fælles ven Simon Jul havde set Essence til en affolket koncert en aften i Frederikshavn. Efterfølgende spillede han vores debutplade for Rune, som selvfølgelig kunne se, at vi var verdens bedste band, haha! Ej, han kunne lide, hvad han hørte og kunne se nogle ting ved os, som han mente, han kunne arbejde videre med på en måde, der gav mening.

Rune: – Jeg har jo altid gerne villet lave metal. Men jeg har ikke følt, jeg har haft noget at byde ind med i

forhold til de gamle drenge inden for genren. Det skulle være mere friskt, før jeg kunne sætte mit aftryk på det. Og de her drenge spillede godt, og jeg tænkte, at de kunne komme til at spille endnu bedre med min hjælp.

Hvad ville du gerne tilføre bandet?

Rune: – Jeg ville faktisk gerne gøre deres lyd lidt bredere, så det kunne komme ud over metalgenren, der godt kan være lidt snæver.

Hvilke overvejelser havde I i Essence i forhold til at lade en hiphop-mand pille ved jeres udtryk?

Lasse: – Det havde vi det rigtig godt med. Jeg

har altid været stor fan af Runes produktioner. Jeg er kæmpe hiphop-fan, og det er jo en fed idé at eksperimentere med metal. Og så føler jeg, hiphop og metal har meget til fælles i forhold til attitude og energi. Noget, Rune deler med os. Så vi havde ikke mange betænkeligheder ved det. Og Rune viste os, at man sagtens kan være flink, selvom man er hiphopper, haha! Han har givet os rigtig meget og tilføjet vores udtryk en masse. Han har virkelig taget tingene til nye højder.

Hvordan har samarbejdet været?

Lasse: – Rune er jo en notorisk hård producer, og han stopper ikke før det sidder i skabet. Han har lært os mere disciplin. Vi sov på gulvet i to år i Tabu-studiet, og det har gjort ondt i ryggen, men det har altså også gjort ondt i fingrene. Det hele skulle være perfekt.

Rune: – Sagen er, at jeg ikke gad sidde og rette i det bagefter. Det skulle være levende og ikke bare en computer, der har strøget det hele. Jeg keder mig hurtigt, hvis ikke der er liv i musikken. Jeg har lyttet til meget 80'er-metal, og det er altså bare mere spillet, end meget af det, der kommer ud i dag. Der er nogle fejl hist og her, men de må gerne være der, for det er det, der gør det levende.

Lasse: – Rune går op i, at tingene swinger og lever i stedet for, at det skal være tigt og præcist. Det kunne mange inden for genren lære noget af.

Rune, det er ingen hemmelighed, du er stor metal-fan. Hvorfor har du ikke arbejdet med genren før nu?

Rune: – Jeg har simpelthen ikke været klar til det. Det kræver meget, og det er en svær branche med få penge i.

Rune, hvad er dit favorit metal-album?

Rune: – Slayers *Reign In Blood*. Hvis ikke det skulle være det, må det blive Iron Maidens *Somewhere In Time*.

Lasse, hvad er dit favorit hiphop-album?

Lasse: – *Straight Outta Compton!* Det er ikke engang løgn. Og så selvfølgelig alt med Suspekt, haha! Ej, seriøst – *Prima Nocte* er en af de bedste danske hiphop-plader overhovedet.

I er i studiet sammen nu. Jeg går næsten ud fra, det betyder, samarbejdet fortsætter?

Lasse: – Ja, det gør det helt klart. I hvert fald lidt endnu. Vi kan jo nå at blive uvenner mange gange, før vi får lavet en plade til.

Rune, kunne du forestille dig at arbejde med andre metal-bands fremover?

Lasse: – Det kunne han ikke!
Rune: – Altså, jeg synes, jeg har hænderne fulde med Essence og Suspekt. Og når jeg laver noget, går jeg all in. Det ville sikkert være sjovt at lave noget med nogle andre, men fordi jeg ikke gør noget halvhjertet, har jeg simpelthen ikke tiden til det.

Michael José Gonzalez

“Hiphop og metal har noget til fælles.”

Min Playliste

JONASFORFANDEN

Gilli – *Orale*

Hårdeste danske tune lige nu og sikkert også i meget lang tid.

Travis Scott feat. Future, 2Chainz – *3500*

Kæmpe tune! Den nye Kanye. Straight up!

Jidenna feat. Kendrick Lamar – *Classic Man*

Classic Man har altid været et godt nummer, men remixet med Kendrick dræber det meste.

Kid Ink feat. Dej Loaf – *Be Real*

Jeg er ikke den største fan af Kid Ink, men det her nummer er altså mega sprødt, mest på grund af Dej Loaf.

Højer Øye – *Hvorfor*

Aktuel sang i disse tider. Højer Øye spreder et godt budskab og lyder godt, mens han gør det!

ASAP Ferg – *Doe Active*

Fremtidsmusik og fremtidsrap! Jeg kan ikke få nok af den her tune.

Diplo x CL x RIFF RAFF x OG Maco – *Doctor Pepper*

Riff Raff er ikke verdens bedste rapper, men han er en inspiration på mange måder. Og så synes jeg for resten, han er verdens bedste rapper haha!

Schoolboy Q – *Man of the Year*

Spøg til side, Schoolboy Q er den fedeste rapper i verden.

Av Av Av – *Leia's Theme*

Ud over at være nogle af de sprødeste dudes heromkring, så laver de også fantastisk musik!

Post Malone – *White Iverson*

Post Malones soveværelses-AutoTune-ballader går lige i mit danseben.



Hør Playlisten på gaffa.dk/playlists

FORSIDER, VI MÅSKE VILLE HAVE LAVET

Hvis vi ikke havde haft Rihanna



POP PIP

MÅNEDENS TWEETS

RYAN ADAMS ER GLAD FOR SINE TAYLOR SWIFT-SANGE:
– Livet er lækkert!

LANA DEL REY HAR EN FAVORIT PÅ SIN NYE PLADE:

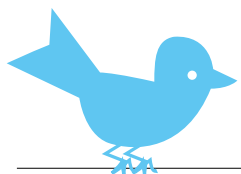
– Music to Watch Boys to er min yndlingssang fra pladen. Jeg elsker de 30 sekunders a capella i starten.

JUSTIN BIEBER ER I AFSLUTNINGSAFASSEN
– På tide at få gjort pladen færdig

FALLULAH HAR EN AF DE DER DAGE:
– Oops I'm drunk

MAN OPLEVER LIDT AF HVERT PÅ LANDEVEJEN, NÅR MAN HEDDER PER VERS:

– Intet ødelægger glæden ved at få kastet et par trusser på scenen mere end at rockfyren der spillede lige før een siger: "Jeg fik tre par".



TWEET

tweet

tweet

Shaka Loveless

Til Vi Ligger

NYT ALBUM



GAFFA ★★★★★

INKL. HITSINGLERNE

UD AF MØRKET

FEAT. MEDINA

&

I NAT ER VI LADT

FEAT. SIMON KVAMM

EFTERÅRSTURNÉ 2015

12.11 Skråen - **Aalborg**
14.11 Train - **Aarhus**
19.11 Stars - **Vordingborg**
21.11 Toldkammeret - **Helsingør**

28.11 Store Vega - **København**
3.12 Posten - **Odense**
5.12 Gimle - **Roskilde**

Køb billetter på Musik.dk/shakaloveless



Billede: Morten Rygaard

P3 Guld har fokus på musikken

P3 Guld løber i år af stablen i DR Koncerthuset den 16. oktober, hvor blandt andre de P3 Pris-nominerede Ukendt Kunstner og The Minds of 99 er at finde blandt de optrædende. Værterne er Go' Morgen P3's Sara Bro, Signe Vadgaard og Anders Stegger, og vi fangede sidstnævnte til en snak om showet.

Hvad kan vi forvente os af aftenen?

– Først og fremmest glæder jeg mig meget til at præsentere et show, der hylder den gode danske musik. I år skulle det gerne komme til at dreje sig mere om musikken i forhold til tidligere, sådan så aftenen kommer til at have et mere musikalsk udgangspunkt, selvom der stadig vil være plads til sjove og skæve indslag, som vi også kender det fra P3.

Hvad kan du sige om årets musikalske program?

– Der er jo primært tale om ny dansk musik fra kunstnere, der er på vej frem. Alle aftenens optrædende er på hver sin måde repræsentanter for det musikalske udtryk, vi har på P3, ikke kun i forhold til P3's Uundgåelige, men også i forhold til den daglige rotation. Der er i hvert fald tale om musikere, der er på vej frem, som vi mener fortjener den yderligere eksponering, ligesom de alle sammen er eksponenter for dét, hele aftenen handler om – den danske musik.

I år er kun The Minds of 99 og Ukendt Kunstner nomineret til hovedprisen, P3 Prisen, hvor der tidligere år har været flere nominerede i kategorien – hvad skyldes det?

– Det er mere en redaktionel beslutning, så det ved jeg ikke så meget om. Men både The Minds of 99 og Ukendt Kunstner er jo sindssygt dygtige navne, der i særdeleshed har skilt sig ud på den nationale scene det seneste år, og jeg mener, deres nomineringer er udtryk for, at de kan noget helt specielt.

Det samlede program bliver offentliggjort 2. oktober på GAFFA.dk

Aske Hald Knudstrup

CD'ER PÅ VEJ



DAVE GAHAN & SOULSAVERS

Titel: *Angels and Ghosts*

Facts: For anden gang slår Depeche Mode-frontmanden Dave Gahan pjalterne sammen med producerduoen Soulsavers. Samarbejdet opstod, da Soulsavers varmede op for Depeche Mode tilbage i 2010. Soulsavers, der består af Rich Macin og Ian Glover, har tidligere haft celebre folk som Mark Lanegan, Mike Patton og Richard Hawley inde over deres albums.

Numre: *Shine, You Owe Me, Tempted, All of This and Nothing, One Thing, Don't Cry, Lately, The Last Time og My Sun.*

Udgivelse: 23. november
Bonusinfo: Gahan er ikke den eneste, der er Depeche Mode utro. Martin Gore udgav tidligere på året albummet MG.



PUSCIFER

Titel: *Money Shot*

Facts: Selvom Maynard James Keenan nok er bedst kendt for A Perfect Circle og ikke mindst Tool, har hans soloprojekt Puscifer efterhånden fået et solidt liv. *Money Shot* er det tredje album under dette navn, og den seksuelt-klingende titel følger fint i hælene på debutens *V is For Vagina*.

Udgivelse: 30. oktober
Numre: *Galileo, Agostina, Grand Canyon, Simultaneous, Money Shot, The Arsonist, The Remedy, Smoke and Mirrors Life of Brian (Apparently You Haven't Seen) og Autumn.*

Bonusinfo: Et længeventet femte album fra Tool skulle eftersigende være i støbeskeen, efter at bandet i marts 2015 vandt en langvarig retssag omhandlende kontrakter og rettigheder.



EL VY

Titel: *Return to the Moon*

Facts: The Nationals frontmand Matt Berninger er gået sammen med Brent Knopf (fra de to bands Menomena og Ramona Falls) i en projekt, der eftersigende skal udtales som Elvis, bare uden "s". Berninger har beskrevet albummet som hans mest personlige til dato, hvilket ikke siger så lidt.

Udgivelse: 30. oktober
Numre: *Return to the Moon, I'm the Man to Be, Paul is Alive, Need a Friend, Silent Ivy Hotel, Sad Case, Happiness, Missouri og Careless.*

Bonusinfo: Knopf og Berninger har været venner gennem et årti, og venskabet blev cementeret, da The National og Menomena spillede halvtomme koncerter sammen rundt om i USA.



SEAL

Titel: 7

Facts: En af 90'ernes helt store hitmagere har tidligere udtalt, at han indimellem følte, at hans ægteskab med supermodellen Heidi Klum stjal opmærksomhed fra hans musikalske karriere. Det skal derfor blive interessant, om dette første album efter parrets skilsmisse vil fange verden og musikpressen. Seal er derudover i et nyt forhold med Erica Packer, der, surprise, surprise, er model.

Udgivelse: 6. oktober
Numre: *Daylight Saving, Redzone Killer, Monascow, Half a Heart, Let Yourself and Love.*
Bonusinfo: Albummet er indspillet sammen med producer Trevor Horn, der også sad bag pulten på Seals største hits, både *Kiss From a Rose, Killer og Crazy.*



CEELO GREEN

Titel: *Heart Blanche*

Facts: Det nye udspil fra hitmageren følger i hælene på en række kontroverser, hvor *Fuck You*-stjernen slog sig løs på Twitter med nogle knap så gennemtænkte udtalelser om blandt andet voldtægt. Første singlen fra det nye album har titlen *Robin Williams* og er dedikeret til Hollywood-stjernen, der begik selvmord i fjor.

Udgivelse: 13. oktober
Numre: *Robin Williams, Sign of the Times m.fl.*
Bonusinfo: Green har faktisk allerede udgivet et album i år, men *TV on the Radio* blev fjernet fra nettet efter få dage, eftersigende pga. copyright-problemer. Albummet forventes dog clearet og udsendt igen engang efter *Heart Blanche*.

magtens korridorer spiller friværddi

19.11 ROSKILDE FA BILLETTER

GIMLE GIMLE.DK

20.11 HOLBÆK UDSOLGT

ELVÆRKE BEN.DK

21.11 GREVE
PORTALEN PORTALEN.DK

26.11 KOLDING
GODSET GODSET.NET

27.11 AALBORG
ROYAL STAGE SKRAAEN.DK

28.11 ODENSE FA BILLETTER

POSTEN POSTENLIVE.DK

03.12 HERNING
FERMATEN FERMATEN.DK

04.12 ESBJERG
TOBAKKEN TOBAKKEN.DK

05.12 AARHUS
TRAIN TRAIN.DK

09.12 NÆSTVED
RIDEHUSET VERSHUSET.DK

10.12 NYKØBING F
TEATRET NIFFOBDOLD.DK

11.12 HELSINGØR
KULTURVÆRFTET KULTURVAERFTET.DK

12.12 KØBENHAVN FA BILLETTER
STORE VEGA VEGA.DK

2005
2015



www.magtenskorridorer.dk
facebook.com/magtenskorridorer



TAK ROCK

DU FORTJENER AT FÅ NOGET TILBAGE!



LIVE
COMEDY
SHOW



JONATAN SPANG'S DANMARK

JYLLANDS-POSTEN ★★★★★

*Det er to timers stramt, vittigt og begavet stand-up...
Alle politikere burde se Jonatan Spang.
Han giver stof til eftertanke. Og så er han sjov!*

TJECK MAGAZINE ★★★★★

*Spangs nye show "Jonatan Spangs Danmark"
er begavet og velkomponeret satire.*

POLITIKEN ♥♥♥♥♥

*Jonatan Spangs nye show er knivskarp og brilliant
begavet politisk satire...
Han behersker sit fag som få; faktisk er han nok
den dygtigste stand-upkomiker i disse år.*

KULTURKONGEN.DK ♀♀♀♀♀

*Tag selvironien med, og nyd en veludført og modig
præstation af en af Danmarks bedste komikere.*

17. september	København	BREMEN - PREMIERE
18. september	København	BREMEN - FÅ BILLETTER
19. september	København	BREMEN - UDSOLGT
23. september	København	BREMEN
24. september	København	BREMEN
25. september	København	BREMEN - FÅ BILLETTER
26. september	København	BREMEN - EKSTRA
30. september	København	BREMEN
01. oktober	København	BREMEN
07. oktober	Odense	Magasinet - UDSOLGT
08. oktober	Svendborg	Svendborg Teater
09. oktober	Horsens	Forum Horsens
10. oktober	Skive	Kulturcenter Limfjord
15. oktober	Aalborg	Aalborg Kongres & Kultur Center
21. oktober	Vejle	Vejle Musikteater
23. oktober	Sønderborg	Alsion
24. oktober	Randers	Værket
28. oktober	Frederikshavn	Det Musiske hus

29. oktober	Frederikshavn	Det Musiske hus - UDSOLGT
30. oktober	Viborg	Tinghallen
31. oktober	Assens	Tobaksgården
04. november	Holstebro	Musikteatret
07. november	Herning	MCH Herning Kongrescenter
11. november	Skanderborg	Skanderborg Kulturhus
13. november	Esbjerg	Musikhuset Esbjerg
18. november	Odense	Magasinet - EKSTRA
20. november	Greve	Portalen
21. november	Ringsted	Ringsted Kongrescenter
25. november	Aabenraa	Sønderjyllandshallen
26. november	Aarhus	Musikhuset Aarhus
27. november	Aarhus	Musikhuset Aarhus
28. november	Aarhus	Musikhuset Aarhus
02. december	Helsingør	Kulturværftet
04. december	Albertslund	MusikTeatret Albertslund
05. december	Silkeborg	Jysk Musikteater
08. december	Frederiksværk	Gjethuset
09. december	Slagelse	Slagelse Musikhus

WWW.JONATANSKANG.DK

loveshopsvarer

LOVE SHOP KAN I DENNE MÅNED FEJRE 25-ÅRS JUBILÆUM, OG I DEN ANLEDNING SVARER JENS UNMACK PÅ SPØRGSMÅL FRA GAFFAS LÆSERE.



På *Billeder Af Verden* havde I efter min mening gjort et scoop ved at sætte Nanna Lüders og Wili Jönsson sammen på kor. Jeg finder således, at sangene *Alt Skal Bort* og *Stjerner Der Falder* er noget nær det bedste, når talen falder på danske rocksange med perfekt korarrangement. Hvorfor er disse sange gemt væk? (Musik Music via GAFFA.dk)

– De er jo ikke mere gemt væk, end at de lever og ånder på den plade. Vi spillede dem live, dengang *Billeder Af Verden* udkom, men måske fordi vi savnede det kor live, gled de bort fra sætlisterne. Alt skal bort indeed. Men det var en dregedrøm for mig, at vi fik Wili Jönsson fra Gasolin' med på den plade. Ren storhed.

Hvilke tre begivenheder i Love Shop-regi har været de mest skelsættende/betydningsfulde for Love Shop i de seneste 25 år? (Fanstar via GAFFA.dk)

– 1. Da jeg som Kliché-fan mødte Hilmer, da han arbejdede i Bristol Music Center på Strøget i vel 1983. Det var der, vores venskab blev grundlagt, som vi siden lavede

både en gå-i-byen-snapseklub og Love Shop ud fra.

2. Da vi sadlede popdyret om, lavede *Go!* og blev et rockband i stedet. Det klædte vores fremtid.

3. Da Mikkel Damgaard – efter bruddet med Hilmer – satte sig i producerstolen i 2010 og definerede den moderne udgave af bandet.

Hvad er LS i dag, som LS ikke var før pausen i 2004?

(Fanstar via GAFFA.dk)

– Et harmonisk band.

Live har der været flere substitutter, når de "faste" er optaget andetsteds. Hvilken betydning har det for jer, der står på scenen? (Fanstar via GAFFA.dk)

– Det er jo aldrig optimalt ikke at kunne stille med A-kæden. Opgaven har været at finde nogle afløsere så kompetente, at et fravær eller to ikke mærkes på den enkelte festival. Med den erfaring vi har omkring at spille koncerter er det nu ikke nogen katastrofe, snarere en lille udfordring.

Hvor stor en del har du spillet i tilblivelsen af biografien om bandet? (Michael via GAFFA.dk)

– Jeg er blevet interviewet til bogen mange gange, så på den måde har den fyldt meget for mig. Men heldigvis er det forfatter Tommy Heisz' bog om Love Shop og ikke min. Det var også nødvendigt, nu der er folk, som ikke længere selv kan svare for sig, at ialfald deres venner og familie kunne berette deres historier og vinkler på det hele.

Hvis I skulle fremføre en coversang til koncerterne, hvad for én skulle det så være? (Martin via GAFFA.dk)

– Hvis du spørger mig lige nu, kunne svaret nemt være Ulige Numre's *Frit Land*. Tal lige om en dansk sang, hvis ord er relevant i disse uger.

Læs mange flere spørgsmål og svar på GAFFA.dk

"Sangene er en slags drømmenes elektriske mumlen, og musikken er storladent romantisk uden at være propagandistisk, hvilket er en sjælden kvalitet. Sådan noget finder man på støvede hylder i glemte rum, hvor rester af gårsdagen ligger forladt, og hvor kun de strejfende i sjælens udlønde ind imellem tilfældigt finder hen. Hun kender kærligheden og døden og accepterer betingelserne...."

PETER LAUGESEN



RELEASE 16. OKTOBER
CD, LP, DOWNLOAD & STREAM

INTRO



FØRST BRUGTE HAN Neil Youngs musik uden at spørge, og nu har Donald Trump også lagt sig ud med R.E.M., efter – igen – at have glemt at spørge om lov.



BÅDE BONO OG NOEL Gallagher har den forgangne måned harceleret mod regeringschefers manglende indgriben i flygtningesituation. Råb endelig op!



VI HÅBER, Lemmy får det bedre, men vi køber altså ikke noget Motörhead-sexlegetøj – heller ikke selvom det eventuelt skulle resultere i "Orgasmotron". Sorry.



PUNKPIONERERNE FEAR udsender langt om længe det nummer, de indspillede sammen med komikeren John Belushi, der i 1981 inviterede dem om bord på Saturday Night Live, hvor de smadrede udstyr og møbler for en halv million dollars. Det' punk!



MÅNEDENS HOT OG NOT
– DET TÆNDER REDAKTIONEN PÅ,
OG DET TÆNDER VI AF PÅ.



DET SKAL IKKE kun handle om musik, men alligvel. Taylor Swift har nu flere followers end Kim Kardashian. Tillykke. Tror vi nok.



ONE DIRECTIONS Liam Payne fik en horde af fans på nakken, da han blev set rygende ...en cigaret. Tal om at have et liiidt dengset image.



POPDIVAEN Grace Jones er ude med riven efter noget nær alle moderne stjerner, fra Miley Cyrus over Gaga og helt op til Kanye. Hun er en skrap dame.



SAM SMITH sneg sig helt ubemærket ind som kunstneren bag den nye Bond-sang. Spectrekulært.



**INDHOLDET PÅ DENNE SIDE
OFFENTLIGGØRES FØRST
01.10.2015**

PÅ GENSYN!

GAFFA

GAFFA PRISEN 2015

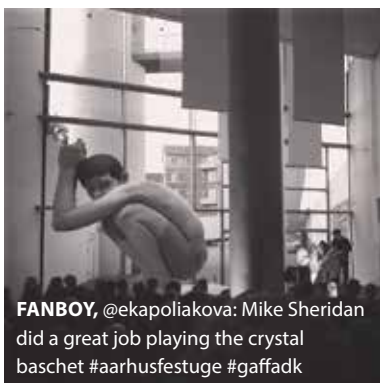
03.12

BREMEN

TEATER



INTRO



FANBOY, @ekapoliakova: Mike Sheridan did a great job playing the crystal baschet #aarhusfestuge #gaffadk



DER STRIKKES
@inainadk: Knitting in public #gaffadk #mit-aarhus



OKTOBERS VINDER af seks måneders GAFFA Guld-abonnement er @acamgram, der har fanget Foals-sanger Yannis Philippakis i et bevæget øjeblik. Se flere billeder under #gaffadk eller i vores gallerisektion på gaffa.dk.



NYT BAND?
@clausallan: De vil gerne være med i mit band #gogoberlin #gaffadk



SHAKA LOVELESS
@ibber1977: Shaka ved det! #thevoiceshow #gaffadk



BACKSTAGE
@saraaxv: From yesterdays show, backstage #gaffadk



BURGERS'N'HIPHOP, @fabeldyret: Tak til alle, der kom forbi Burgers'N'hiphop i Pumpehusets #Byhaven #gaffadk



FRIBYTTERDRØMME
@instapiaf: Fribytterdrømmes guitarist nåede helt ud til publikum i går på en lidt alternativ måde #gimle #gaffadk



COCO, @teddybjorklund: Another great night in the old garden #queenofthenight #gaffadk #tivoli



SETLIST @iamhg: Then Rhye's setlist for the sold out Copenhagen concert is pure... memory #gaffadk

BLIV UDFORDRET PÅ DINE KUNSTNERISKE AMBITIONER.

KUNST HØJSKOLEN PÅ ÆRØ
www.kunstaeroe.dk

INTRO



Reunion og rockhistorie i Jyske Bank Boxen

– VI TAGER DEN FRA TOPPEN!

SÅDAN SIGER D-A-D'S FORSANGER, Jesper Binzer, om den sætliste, han og resten af D-A-D den 24. oktober trykker af i forbindelse med Jyske Bank Boxens fem års fødselsdag. Sætlisten består af det Dansk Grammy- og GAFFA-prisvindende album *Riskin' it All*.

I 2016 fylder albummet 25 år, og med sine 450.000 solgte eksemplarer er det bandets bedst sælgende album til dato. På tracklisten finder man både sange, der aldrig før er blevet spillet live, og hits som *Bad Craziiness*, *Grow or Pay* og *Laugh 'n' a ½*.

For at fuldende nostalgien har bandet gravet den gamle scenografi fra *Riskin' it All*-turnéen frem – komplet med sofa, kohoved og hele molevitten.

– Vi har alle rekvisitterne fra dengang – det ligner lort, der er gået møl og slid i det hele. Men vi er helt vildt glade for det, det er pissesjovt, for der ligger en hel bunke fantasi, som stadig er levende, siger Jesper Binzer og forsikrer om, at den mølædte sofa er ved at blive ombetrukket til lejligheden.

Ud over D-A-D's albumkoncert kan man også opleve Herning-bandet *Inside The Whale*, der storhittede i 1998 med *Hvor Er Tiden Der Ta'r Os*. Det er 14 år siden, at bandet gik i opløsning, men for en enkelt aften lader bandet sig genopstå på hjemmebanen i Herning.

Da bandet splittede op i 2001, var det ikke fordi, de ikke kunne enes, men fordi bandet på det tidspunkt havde nået det, de kunne. Derfor er opløsningen – trods genforeningen hjemme i Herning og Boxen – også definitiv.

– Vi gør det, fordi det er den rigtige anledning, og fordi det har en storhed over sig. Det her er jo skide sjovt. Boxen er kæmpestor, og der kommer masser af mennesker, så det er en oplagt måde at tage en tur ned ad memory lane, fortæller bandets guitarist, Lars Skjærbæk.

Rose Agergaard



100 stk CD med tryk
i 4-sidet Digipak
22,50 DKK/stk
ekskl moms



THE WALKING DEAD

HELE FEMTE SÆSON



DVD & BLU-RAY
DEN 1. OKTOBER



© 2014 AMC FILMS HOLDINGS LLC. PACKAGING © ENTERTAINMENT ONE UK LTD. 2015. ALL RIGHTS RESERVED.

FONA

▶/11 essentielle

ORD: ROSA LOUISE STILGREN

01 **Hailslide****JÚNIUS MEYVANT**

Den islandske sanger Unnar Gísli Sigurmundsson udgiver musik under kunstnernavnet Júnis Meyvant og slog sidste år igennem lydturen med nummeret *Color Decay*. I skrivende stund arbejdes der på et kommende debutalbum, og at dømme efter singlen *Hailslide* er der god grund til at skrue op for forventningerne. Nummeret får luft under vingerne med et velkomponeret blæser- og strygerarrangement og en særegen folk-vokal, der vil passe perfekt til efterårskuldens indendørshygge.

02 **On The Run****JULIAS MOON**

Den fremadstormende synthduo står bag dette dansable nummer, der med garanti vil betyde fladtrådte skosåler på landets dansegulve. Duoen har selv udtalt, at singlen er konstrueret efter funktionalitetsprincippet, og de har derfor barberet nummeret for overflødige følelsesudladninger. Med den velkendte fraseringsmættede vokal fra Louis Samson er der skudt skarpt efter taktfaste beats og en intro, der henleder tanker på halvfemsernes landeplage *Macarena* af Los Del Rio.

04 **Social Club****FALLULAH**

"Here I come again", synger den danske sangerinde, der har forholdt sig tavs som graven siden udgivelsen af *Escapism* fra 2013. Nu er hun kommet i folden hos det amerikanske pladeselskab Instant Records, der vil udgive hendes kommende album i begyndelsen af næste år. Det er den engelske FKA Twigs- og Lana Del Rey-producer Liam Howe, der står bag udspillet, og hendes første single genlyder traditionen tro af klap, luftig vokal og dansable beats.



Billede: Stephen Freiheit

03 **I Celebrate My Life****3. KIRA SKOV**

Kira Skov hylder livet på sin atmosfæriske single, der med tør vokal udfolder sig i et fyldigt lydunivers med distortion-guitar og tunge klangbunde. Nummeret er første single fra hendes endnu udtalte kommende album, hvor hun har fortsat arbejdet med PJ Harvey-produceren John Parish, der også stod bag sangerindens anmelderroste album *When We Were Gentle* fra 2013.

05 **Unbreakable****JANET JACKSON**

En plirrende tangentintro slår tankerne tilbage til nummeret *Together Again* fra albummet *The Velvet Rope*, og det er ikke overraskende. Titelnummeret fra hendes kommende album er produceret af duoen Jimmy Jam og Terry Lewis, der også sad bag mikserpulten på halvfemserklassikeren. Med skrøbeligt skælvende vokal over et catchy vokalsample sender sangerinden en fuldfed kærlighedserklæring ud til sin trofaste fanskare.

06 **Love Crime****SIOUXSIE SIOUX**

Den karismatiske sangerinde har ikke givet lyd fra sig siden 2007, men står bag dette kælderdystre soundtrack til det sidste afsnit af serien *Hannibal*. Nummeret genspejler seriens gruppevækkende tematik med mørke bastoner og et foruroligende slæbende tempo, der langsomt kryber ind under huden og lægger sig der, som edderkoppeæg klar til udklække hvert sekund – på den fede måde.

07 **Drifting Away****ANN-MARY KAY**

Sangerinden med det velklingende navn har danske rødder, men er bosat i New York. Efter en rygsæksrejse til fremmede musikkulturer lod hun sig inspirere af naturens vildskab og ikke mindst sin umættelige nysgerrighed på livet. Seneste single fra hendes kommende album *Another Way Home* reflekterer og udforsker med omdrejningspunkt i hendes lyse, sødmefulde vokal.

08 **What Do You Mean?****JUSTIN BIEBER**

Med et tikkende ur, en panfløjte og elektroniske elementer bliver der sat lyd på nedtællingen til den velfriserede sangers fjerde album, der udkommer i november. Nummeret er stærkt inspireret af samarbejdet med Diplo og Skrillex på *Where Are Ü Now*, der har givet hans udtryk en skarpere kant end tidligere. Det har allerede nu vist sig at være frugtbar, da singlen er strøget direkte ind på Billboards førsteplads.

09 **Music To Watch Boys To****LANA DEL REY**

Mens sensommeren langsomt ebbede ud, hviskede den amerikanske sangerinde sig drævende og sensuelt igennem tredjesinglen fra sit dugfriske album *Honeymoon*. Det er ikke mere end et år siden, at albummet *Ultraviolence* så dagens lys, men allerede nu er der rig mulighed for at betragte mænd fra skjulets bag singlens drømmende og atmosfæriske lydflader.

10 **Today****DAVID GILMOUR**

Den tidligere Pink Floyd-guitarist står bag denne optimistiske single fra soloalbummet *Rattle The Lock*. Nummeret er spækket med melodios guitar, teatralisk kor, strygere og orgelklange. En glædesbevinget skæring, der genlyder af det legendariske Pink Floyd-album *The Wall*.

11 **Cast The First Stone****SLAYER**

Repentless er thrash metal-legendernes første album siden 2009. Ord om hævn og krigsråb bliver spyttet frådende ud af forsanger Tom Araya over dundrende trommer og tunge guitariffs, der skærer sig igennem lydbilledet. Det virker passende for et nummer, der er inspireret af blodudgydelser og barbariske krigsritualer på Grækenlands antikke slagmarker. Selvom Slayer blev et medlem fattigere, da medstifter og guitarist Jeff Hanneman måtte opgive kampen til leversvigt i 2013, er formen stadig intakt.



ELLIE GOULDING

FORUM · 5. MARTS

NYT ALBUM "DELIRIUM" UDE 6. NOVEMBER



THE



STORE VEGA · 9. NOVEMBER



DEBUTALBUM
"HOZIER" UDE NU

HOZIER

FALCONER SALEN
29. FEBRUAR 2016

YEARS & YEARS

TAP1 · 24. NOVEMBER



The Thurston Moore Band

7. NOVEMBER · TRAIN, AARHUS

8. NOVEMBER · STORE VEGA, KØBENHAVN

København i samarbejde CPH:DOX





GAFFA-PRISEN 2015

Læsernes hyldest til årets musikere bliver igen uddelt ved et stort gallashow den 3. december på Bremen Teater. Gå ikke glip af årets prisfest med hotte stjerner og dejligt kolde Royal Beer!

Køb billet til medlemspris nu.



GAFFA Plus er GAFFAs fordelklub for alle læsere. Opret en gratis profil og få gode tilbud på musik allerede nu.

GAFFA.DK/PLUS



1. MÅNEDENS ØRETELEFON: Når du vil have dyb bas og god lyd, og samtidig maksimal udelukkelse af baggrundsstøj, er Shure SE112m+ den perfekte løsning. Få 15% medlemsrabat på gaffa.dk/plus. **2. VEGAS NEW CRUSH:** En aften tilegnet otte internationale navne, som er på vej til at blive morgendagens store stjerner. Det sker 20. oktober på Vega. Få billet til medlemspris **3. VIND MOTÖRHEAD-BILLETTER:** "We are Motörhead and we play rock'n'roll" ! Den 30. november kommer det eksplosive rockorkester til Aarhus. Deltag i konkurrencen om billetter på gaffa.dk/plus

JYSKE BANK

BIXEN

24. OKTOBER 2015

HISTORISK KONCERT HISTORISK BILLETPRIS

"PRE-PARTY" DJ TOBIAS KIPPENBERGER
(THE FLOOR IS MADE OF LAVA)



ALBUM CONCERT
"ONE NIGHT ONLY"

inside
the
whale

REUNION CONCERT



MCH

RISKIN' IT ALL

MCH.DK

Alex Vargas

DEN FORTABTE SØN VENDER SLAGKRAFTIGT HJEM

ORD: HENRIK TUXEN

HØRER MAN ALEX VARGAS' TIDLIGERE YouTube-hit *Solid Ground*, er ligheden i stemme, udtryk og tilstedeværelse snublende nær hedengangne Jeff Buckley, der med sin særlige intensitet, nærvær og desperation i den grad har efterladt et tomrum. Alex kan noget i samme boldgade, har stemmen, udtrykket, dybden, tør udstille sjælen og lade den stå nøgen og porøs frem. På *Solid Ground* kun akkompagneret af en akustisk guitar. Så er den ged ligesom barberet, Vargas placeret og kategoriseret, ingen problemer. Og så alligevel langt fra. Det nye materiale på aktuelle *Givin' Up the Ghost* er Vargas med velkendt vokal, der ubesværet veksler mellem lyse falsetter og kraftfulde fraseringer, men musikken er overvejende elektronisk, opfindsom og varieret. GAFFA mødte Vargas, der både fortalte om den umiddelbare kovending og gav overbevisende smagsprøver, med sin faste makker i studiet på, hvordan det lyder, når to musikalske og teknologiske ekvilibrister folder sig ud sammen.

– Jeg elsker Jeff Buckley, og det er ikke mere end en uge siden af jeg postede coveret til *Grace* på instagram, men jeg er også vild med en masse andre ting og elsker at gå på opdagelse

”Jeg har aldrig glemt Danmark og føler mig nu hjemme her.”

i, hvad man kan ud i det elektroniske. For eksempel kan en trommeldyd være genredefinerende, det synes jeg er enormt interessant. At *Solid Ground* er så enkel, hænger også lidt sammen med, at vi ikke havde nogle penge at indspille for.

Skatteøen

27-årige Alex Vargas har boet i London i ti år, men udtrykker sig ikke desto mindre på pæredansk, og boede, indtil han var 17 med sin mor i Hørsholm, spillede fodbold i den lokale idrætsforening og nåede endda at starte på Aurehøj Gymnasium i Hellerup, men et par skrå brædder og en guitar kom på tværs.

– Jeg kan stadig få tårer i øjnene, når jeg går forbi Folketeatret ved Nørregade. Jeg fik en rolle som 12-årig i *Skatteøen*, og det forandrede mit liv, det var det, jeg skulle (senere var Vargas Ivan Olsen i Gummi *Tarzan*, red.). Sang og skuespil, jeg elskede det. Jeg fortsatte i folkeskolen, charmede mig igennem, men i gymnasiet kunne jeg slet ikke koncentrere mig om biologiskeksamen, det var noget helt andet, jeg ville. Min nuværende manager, Thomas Arnby, tilbød mig at tage med til London, og gøre forsøget. Min mor kunne se, hvordan jeg mistrivedes, vidste, hvad det var jeg egentlig brændte for, gav (15-20 år ældre, red.) Arnby en række håndfaste formaninger, men støttede mig derefter i at tage af sted, rykke teltplælene op og leve drømmen ud.

Vagabond


Det har Vargas så i den grad gjort, og det er gået både op og ned i showbiz, som Franz Beckers udødelige frase lyder, da folk spurgte, hvad han lavede på bistandskontoret tre måneder efter Gasolin's opløsning. Alex har spillet vildt mange jobs, blandt andet som fast inventar på kultspillestedet 12 Bar Club i Londons musikgade over dem alle, Denmark Street. Dårligt

ude af teenage-årene fik han kæmpe kontrakt med bandet Vagabond, indspillede debutalbum, turnerede, men det gik løbende skævt med Girls Aloud-producer Brian Higgins, der ville fjernstyre Vargas som en nikkedukke. Vargas valgte integritet frem for potentiel popsucces, rev kontrakten itu, da Higgins var betingelse for album nummer to, men kom på benene igen.

– Jeg har prøvet lidt af hvert. Jeg har været loaded og har brændt to millioner af på taxaboner og champagne, og så boede jeg i årevis rundt omkring på røven, hvor jeg sagtens kunne vågne i mit værelse, mens der lå syv-otte venner og sov brandert ud rundt omkring. Jeg har turneret op og ned langs England, har arbejdet på utallige sessions, haft en forskellige dayjobs og været ludfattig i perioder. Jeg er ikke kræsen, det har været fedt, men i perioder også totalt kaotisk. Men jeg har en fantastisk følelse i dag af at kunne mit lort, fordi jeg har arbejdet røven ud af bukserne.

Danmark

Trods status som udenlandsdansker har hjemlandet altid trukket, vennerne og familien, der nu er rykket til Nørrebro. Den danske sang er en ung, blond pige, og et givet pragtekseplar af slagsen bor i dag med Alex i London. Men også musikalsk er Vargas ved at genetablere forbindelsen med fødelandet. Den to år gamle ep *Howl*, der blev solgt i Tiger-butikkerne, solgte over 10.000 eksemplarer ("jeg fik betaling for hver cd, der blev trykt!!!"), og nu er Alex på kontrakt med Copenhagen Records, der udsender *Givin' up the Ghost* her i oktober. Alex Vargas har længe været "talk of the town", og når han træder op strømmer folket til

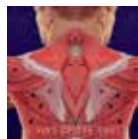
– Jeg har aldrig glemt Danmark og føler mig nu hjemme her, hvilket er skønt, og har været meget overvældet over den stærke respons, jeg har fået, når vi spiller live. Største oplevelse indtil videre var at fylde Lille Vega og at spille på nemoland en søndag her i sommer for omkring 1000 mennesker. Min far tog mig med tit med på Christiania, da jeg var lille, så det var en helt særlig oplevelse. 

HVEM: – Jeg er 27 år gammel. Min far er fra Uruguay (ja, sangeren fra *The World*, som gav sønnen sit eget navn, red.), har dansk pas, men har nu boet i Californien i 12 år. Min mor har engelsk pas, men er født og opvokset i Danmark. Jeg er født i Danmark, var med min mor i Afrika i et år, blev syg, og så rykkede vi til Hørsholm. Som 17-årig flyttede jeg til London og har boet der lige siden.

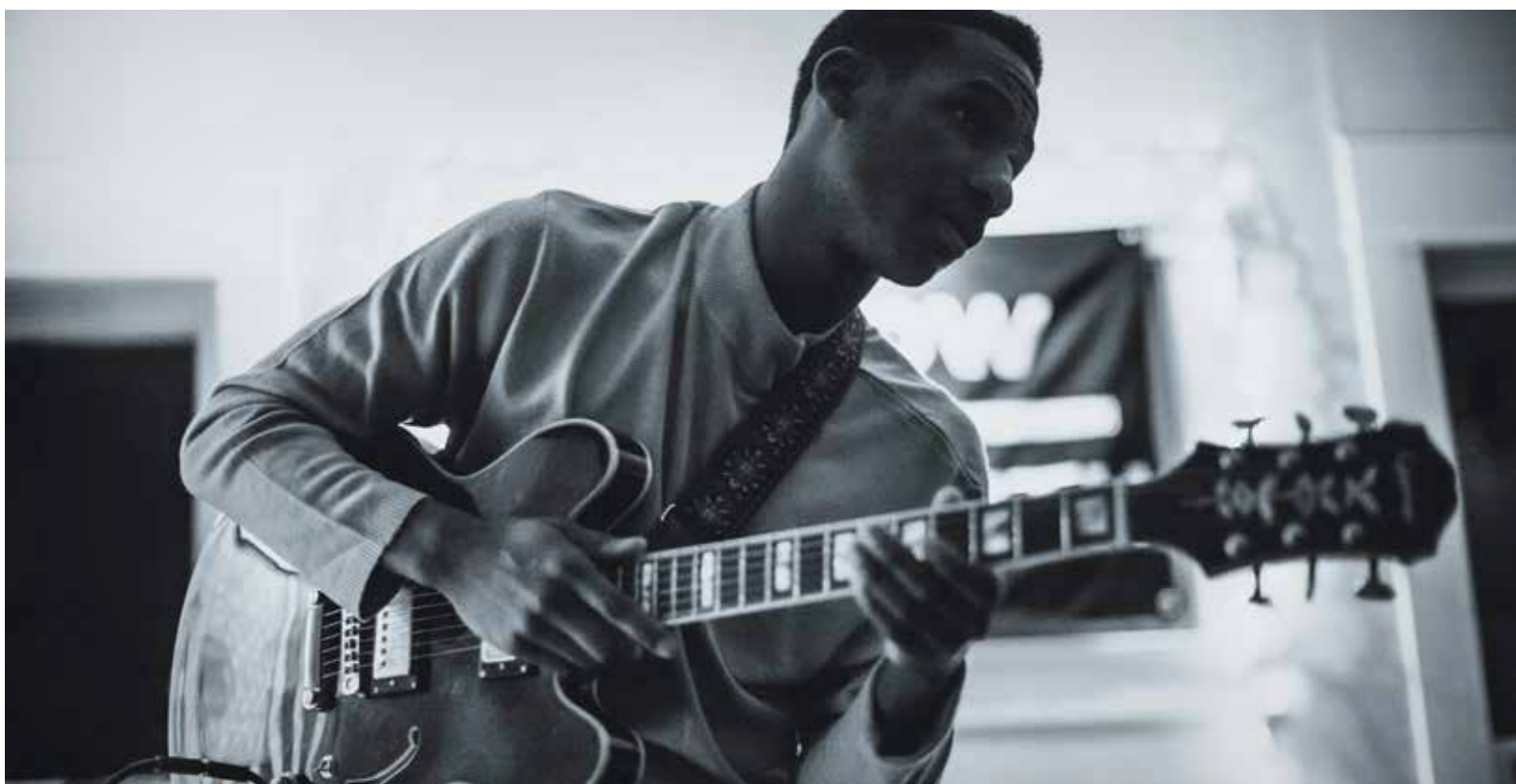
HVAD: Vargas spænder bredt, fra det inderlige akustiske til det stærkt eksperimenterende elektronisk- og soul-inspirerede, altid med Vargas' karakteristiske vokal i front.

HVOR: – Jeg har boet rundt omkring i London, heraf 7 1/2 år ved Portobello Road indtil for to måneder siden. Jeg elsker London, men er så heldig nu, at jeg føler mig hjemme i både London og København. Men i lang tid følte jeg mig som gæst i Danmark, jeg stak jo på en måde af fra det hele.

Giving Up The Ghost
(Copenhagen Records, 2015)







Leon Bridges

DA ET *MAN CRUSH* GENOPLIVDE SOULMUSIKKEN

ORD: ROSA LOUISE STILGREN BILLEDE: RAMBO

DET ER GÅET STÆRKT for Leon Bridges, der lagde nummeret *Coming Home* på Soundcloud for mindre et år siden. Den vintageorienterede soulsingle blev opdaget af den amerikanske blog Gorilla vs. Bear, der hurtigt fik gjort den unge soulsanger til et omsværmet navn. Der gik ikke længe, før tilbuddene væltede ind fra forskellige pladeselskaber, og valget faldt på Columbia Records. I dag er det mindre end fire måneder siden, at debutalbummet udkom, og den store bevågenhed har taget på kræfterne. Da jeg møder op på Vega ligger han stadig og sover i tourbussen. Vi bliver derfor nødt til at rykke vores

“Der er ingen, der kan forberede dig på, hvordan du lever det her liv.”

aftale til senere på eftermiddagen. – Der er ingen, der kan forberede dig på, hvordan du lever det her liv. Det er trættende og fantastisk på samme tid, fortæller han søvndrukkent et par timer senere.

Det stod ellers ikke skrevet i stjernerne, at Leon Bridges skulle træde i fodsporene på musikhistoriens sværvægttere i soul.

– Jeg plejede at tænde for radioen og lytte til musik, når min mor var på arbejde. Jeg lyttede egentlig ikke til jazzstandarder og soul, men moderne r'n'b og popmusik som Usher og Ginuwine. Min musik lød derfor mest som neo soul og alternativ folk, da jeg begyndte at skrive

musik. På det tidspunkt var jeg endnu ikke fortrolig med mit guitarspil, så da jeg begyndte at optræde til open mic-arrangementer, medbragte jeg et hiphop-beat på min iPod, som jeg pluggede i lydanlægget. Det var ret banebrydende dengang.

En ren tavle

Hans fascination for den klassiske soulmusik begyndte som et regulært *man crush*, fortæller han grinende.

– Jeg forelskede mig fuldstændig i Sam Cooke and The Soul Stirrers. Jeg var fascineret af simpliciteten, materialets råstyrke og hans evne til at levere en tekst. Jeg var vant til at høre producerede beats og sangere, der forsøgte for meget på for kort tid. I soul glider sangeren ind på tonerne med en føling, jeg ikke kunne finde i moderne musik. Det undrede mig, at ingen dyrkede den klassiske soul. Jeg ville derfor gerne gå helt tilbage til begyndelsen. Jeg slettede alt, jeg nogensinde havde skrevet, viskede tavlen ren og begyndte at skrive sange.

I mellemtiden tog han sig af bugnende stakke beskidte tallerkener som opvasker.

– Jeg elskede det. Det var selvfølgelig hårdt og jeg skammede mig over at fortælle om det til folk, fordi det ikke var særlig glamourøst. Med hænderne i det beskidte opvaskevand stod han og drømte om en fremtid, hvor han kunne arbejde deltid og rejse til verdens kyster med sin musik. En drøm, der allerede er gået i opfyldelse.

– Jeg har et album ude og kan forsøge mig selv.

Et fast greb om rødderne

Med fødderne solidt plantet i fodaftrykken fra Sam Cooke og Otis Redding har Leon Bridges ingen intentioner om at bevæge sig væk fra sin patinerede soulklang.

– Jeg vil gerne blive med at spille soul og kommer aldrig til at lave et hiphop - eller elektronisk album. Et af mine forbilleder må være Van Morrison, der har haft et stabilt udtryk siden begyndelsen. Der er heller ingen tvivl at spore, da han svarer på spørgsmålet om, hvorfor han tror, at hans musik har ramt en musikalske nerve i moderne musik.

– Det er grundlaget for musik. Da soul kom frem var det nyskabende. Jeg tror, at mange er draget af min musik, fordi den bringer dem tilbage til musikens rødder – og en periode, mange ikke selv havde mulighed for at opleve **G**

HVEM: Den 26-årige soulsanger Leon Bridges udgav sin første single i februar, der landede ham en placering på Top 10 Most Viral Tracks på Spotify samme måned. I juni udkom debutalbummet *Coming Home*.

HVAD: – *Straight up Texas soul. Hele mit orkester kommer fra Texas. Det er derfor en eget naturlig lyd, vi frembringer, der kombinerer en gammel countryvibe med soul - og blues. Vi er dybt inspireret af vores hjemstavn.*

HVOR: Leon Bridges blev født i New Orleans, men flyttede som to-årig til Fort Worth, Texas, hvor han stadig bor.

Coming Home
(Columbia Records, 2015)



4 ugers intensivt

KONSERVA TORIEFOR BEREDENDE KURSUS

på Oure Højskole

Få en grundig gennemgang af din musikalske og kunstneriske profil, dine styrker og svagheder. Fokuseret og målrettet undervisning, der giver dig et bredt udvalg af redskaber, du kan arbejde videre med.

Kurset kører fra søndag d. 25. oktober til lørdag d. 21. november. Pris: 9000,-

BLIV FORBEREDT TIL OPTAGELSE PÅ RYTMISK KONSERVATORIUM PÅ OURE HØJSKOLE



Troye Sivan

AUSTRALIANS UNGE SAD-POP-KOMET

ORD: HENRIK TUXEN

HANS STØRSTE ØJEBLIK I KARRIEREN har hidtil været en plads på Time Magazines liste over verdens pt. mest indflydelsesrige teenagere. Det var sidste gang Troye kom på den liste; han har lige rundet de 20. Ud over det blæser vindene i nogen grad den unge australiers vej. Allerede som 13-årig havde den sydafrikansk fødte knægt blandt andet en større rolle i en sydafrikansk tv-serie, hvor han havde en hovedrolle i tre sæsoner, men for tiden har musikken tager over, fortæller han over telefonen fra Perth

– Jeg har gik meget efter skuespillet, fra jeg var 14-17, men de sidste par år, har jeg fokuseret på musikken. Det er sikkert noget, jeg vender tilbage til, men lige nu savner jeg det ikke. Måske ikke så underligt da det ikke ligefrem er opmærksomhed den unge popsnedker mangler. Den

første ep, *Tryx* gik nummer et på iTunes i 66 lande og strøg helt op på femtepladsen på Billboard 200 listen i USA. Nu er han klar med opfølgeren *Wild*, igen en ep. Selvom sympatiske Troye var vant til rampelyset, kom opmærksomheden noget bag på ham.

– Det var meget overvældende. Jeg havde opbygget et community online, men havde ingen idé om at så mange ville tage så godt imod den. Så det har været intense år, ikke mindst ved koncerter, hvor det har været fantastisk at møde fans og folk, der er vilde med min musik, ansigt til ansigt.

Hvorfor udgiver du ep'er, er du ikke album?

– Format betyder mindre i dag, i forhold til den måde folk lytter til musik på. Men jo, du har også ret. Det har været fedt at udsende ep'er og har følt sig rigtigt, men jeg har ikke været klar til et fuldt album

HVEM: – Jeg er 20 år gammel. Jeg er sangskriver, sanger og skuespiller.

HVAD: – Jeg vil betegne min musik som "Dark pop". Jeg synes, pop kan være både interessant og cool, hvis det er velskrevet. Pop kan også være trist. Det er den tone, jeg gerne vil ramme.

HVOR: – Jeg blev født i Johannesburg, Sydafrika, men flyttede til Perth i Australien med min familie som to-årig. Jeg elsker det her, strandene er fantastiske, alle mine venner og min familie er her, og det er meget laid back. Jeg synes, Australien er det bedste land i verden. Her er også en cool musikscene i Perth, men vil du meget, ender du hurtigt online. Mange rykker typisk til Sydney, hvis de vil forfølge de større drømme og mærke miljøet. Mange mener, at Australien er midt i en gylden popalder og sådan ser jeg det også selv. Der er meget kvalitet.

Wild

(Capitol Records, 2015)



endnu. Jeg kender processen i studiet, og musikken skal være i orden, det tager tid. Men inden for en overskuelig fremtid er jeg ret sikker på, at der kommer et fuldt album.

Vild med Skandinavien

Australien er nogenlunde på den anden side af Danmark, kommer vi til at se dig her i Skandinavien en dag?

– Skandinavien og Japan er de steder, jeg altid har haft mest lyst til at besøge. Som 13-årig blev jeg klar over, at jeg var bøsse, og jeg har læst, at Norge var et af de første steder, der legaliserede homoseksuelle ægteskaber, så jeg har altid været tiltrukket af det frisind og den åbenhed i jeres lande. Og så kan jeg

“Som 13-årig blev jeg klar over, at jeg var bøsse.”

lide meget af jeres popmusik, specielt den svenske. Robyn er fantastisk, og der er mange stærke producere.

Har du andre centrale inspirationskilder?

– Jeg er inspireret af meget af det, vi har herhjemme i Australien, men grundlæggende spænder mine referencer bredt. Det er lige fra Frank Ocean og Kanye West til Amy Winehouse og Ella Fitzgerald

Hvordan er tolerancen i Australien, og kommer du til at flytte, hvis succesen fortsætter med at eskalere?

– Jeg oplever vores land som tolerant, så jeg har ikke de store problemer, hvad det angår. Det, at jeg er bøsse fylder en del i mit tekstunivers og udtryk. Og der er mange, der kommer til mig, skriver til mig, mange som føler sig genkendt i mine ord. Det er meget berigende. Om jeg flytter på sigt, skal jeg ikke kunne sige, men jeg synes, der er en god balance i mit liv nu. Typisk er jeg væk seks-otte uger, hjemme igen to-tre uger, det passer godt for nu. Og så kan jeg kigge på kængurer fra min dagligstue. Kom over og besøg mig, så skal jeg vise dig kængurer **G**

MICK ØGENDAHL'S **FEST**

COMEDY TOUR 2016 BILLETTER: MICKOGENDAHL.DK



Simon Talbot **Mr. COPENHAGEN**

COMEDY TOUR

BILLETTER & INFO: SIMONTALBOT.DK



ADAM & NOAH



BILLETTER & INFO: ADAMOCNOAH.DK

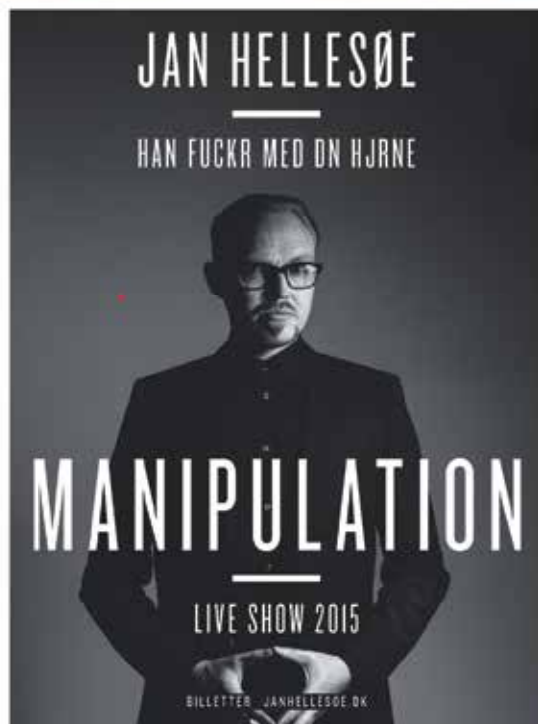
JAN HELLESØE

HAN FUCKR MED DN HJRNE

MANIPULATION

LIVE SHOW 2015

BILLETTER: JANHELLESOE.DK



RASMUS BJERG

– ENDELIG ALENE
OKTOBER

BILLETTER & INFO:
CONCERTS.DK



rihanna


Jeg har stadig ikke nået toppen

RIHANNA HAR ALTID HAFT STORE DRØMME. OG HAR DET STADIG. SELV OM HUN UDEFRA SET HAR NÅET TOPPEN, SER DEN 27-ÅRIGE SANGERINDE DET IKKE SÅDAN SELV. HUN HAR MEGET MERE, HUN SKAL GØRE, FØR HUN KOMMER DEROP. DEN UNGE KVINDE FRA BARBADOS HAR NEMLIG VIST SIG AT VÆRE ET MULTITALENT, DER VIL AFPRØVE FLERE KUNSTNERISKE UDFORDRINGER. SENEST HAR HUN LAGT STEMME TIL FIGUREN TIP I ANIMATIONSFILMEN *HOME* OG HAR OGSÅ SAMMENSAT SOUNDTRACKET TIL FILMEN. OG SÅ ER HUN SELVFØLGELIG I GANG MED SIT OTTENDE ALBUM, SOM HUN SIKKERT TWEETER OM INDEN LÆNGE. GAFFA HAR MØDT HENDE I NEW YORK TIL EN SNAK OM, HVAD DER RØRER SIG I EN UNG, STÆRK KVINDE, DER NÆSTEN HAR NÅET TOPPEN.

ORD: TINA JØHNK CHRISTENSEN OG MICHAEL JOSÉ GONZALEZ
BILLEDER: JOE SCHILDHORN/BFA

NÅR RIHANNA HVERT øjeblik det kan være udgiver sit længe ventede ottende album, bliver det efter den længste udgivelsespause i løbet af karrieren, hvor hun med lidt god vilje nærmest har udgivet en plade om året siden *Music Of The Sun* fra 2005. Men det er nu ikke fordi popprinsessen har brugt tiden på at slappe af. Siden 2012s *Unapologetic* har hun prøvet kræfter med filmmediet via små biroller i filmene *This Is The End* og *Annie* samt lagt stemme til en karakter i animationsfilmen *Home*. Hun har desuden været på sin *Diamonds World Tour*, der bragte hende forbi Roskilde Festival i 2013 og *The Monster Tour* med Eminem i 2014. Jo, der er sket meget, siden hun sendte sine demoer rundt tilbage i 2003, og Jay-Z, der dengang var direktør for Def Jam Records besluttede sig at skrive kontrakt med den dengang meget unge sangerinde. Hun er blandt de største sangerinder i verden, og på det kommende album arbejder hun blandt andet sammen med Paul McCartney og Kanye West. Sidstnævnte er endda executive producer på albummet. Jo, Rihanna er bestemt havnet på toppen, men hvordan er det at være kommet helt til tops, og er der ensomt på deroppe?

– Hvad vil det sige at være på toppen?, funderer Rihanna, da GAFFA stiller spørgsmålet.

– Jeg tror faktisk aldrig, at man når toppen. Hvis man tror, at man har nået toppen, så kan det kun gå ned ad bakke derfra. Jeg vil aldrig føle mig godt tilpas med 





rihanna



"Jeg har været meget heldig at være født ind i en familie, hvor kvinderne er meget stærke."

VENNERNE OM RIHANNA



DRAKE: – Hun er den ultimative fantasi. Jeg tænker på hende, og synes det ville være vildt at være sammen med hende, men vi hatr det bare sjovt sammen. Hun er vildt cool, men vi er bare venner. Hun er min "dog for life"!



NICKI MINAJ: – Rihanna er en virkelig god ven. Man kan stole på hende.



JAY Z: – Der var noget i hendes øjne og ved hendes tilstedeværelse, der fortalte mig, at hun var en stjerne, og derfor skrev jeg kontrakt med hende. Rummet ændrede sig, da hun kom ind i det.



KANYE WEST: – Det er ikke for at sammenligne hende med Annie Lenox, men hun har den samme energi i sin stemme, når hun synger. Der er virkelig hjerte og sjæl i.



CHRIS BROWN: – Alt er cool imellem os, og vi har stadig en masse kærlighed til hinanden. Hun er min homie. Vi har kendt hinanden, siden vi var 14 og 15 år gamle. Jeg har ikke andet en kærlighed og respekt for hende. Hun er en fantastisk kunstner.



EMINEM: – Det er fedt at arbejde med Rihanna. Det er interessant, den måde vores musik passer sammen på, og hvordan bestemte temaer arbejder rigtig godt sammen, når vi laver musik. Det har virkelig været sjovt.

at sige det. Men med hensyn til det med at være ensom, så kan du sikkert godt forestille dig at være på tour i et helt år ad gangen ind imellem, og bare ønske sig at være i familiære omgivelser. Man er bare på en tourbus den ene måned efter den anden, og det bliver ensomt. Men man har en nær forbindelse til sine fans, som har kendt én i mange år. Jeg kan helt sikkert relatere til at være tvunget til at sidde i en bus. Ikke den værste tourbus i verden. Men alligevel.

Hvad betyder det for dig at skulle være en stærk kvinde, og hvor svært er det at forblive stærk?

– Jeg tror, at kvinder er meget stærkere, end de ved. De ved måske godt, at de er stærke, men ind imellem har de ikke lyst til at være stærke. Man har lyst til at have dage, hvor man kan holde en pause. Men jeg synes, at det er dejligt at se, hvordan min generation – og i det hele taget kvinder og unge piger i dag – viser en fornyet styrke, som er meget inspirerende for mig.

Hvilke stærke kvinder har inspireret dig?

– Jeg har været meget heldig at være født ind i en familie, hvor kvinderne er meget stærke. Min mor er stærk, og min bedstemor er stærk, og disse kvinder har jeg betragtet, siden jeg var helt lille, så jeg tror, at jeg var meget heldig at have sådanne kvinder i mit liv. Jeg har aldrig kendt til andet.

Hvordan vil du beskrive dig selv. Er du stærk eller sårbar?

– Jeg har begge sider, og det tror jeg, at de fleste kvinder har. De er stærke, men de er også sårbare. Jeg er meget bestemt og engageret, når det drejer sig om min karriere og min familie. Men jeg har også en "lillepige"-side, som elsker balloner. De kan få den lille pige frem i mig.

Udefra ser du ud til at leve et meget glamourøst liv. Er der noget, der vil komme bag på folk i forhold til, hvordan du lever?

– Jeg er faktisk ret kedelig. Når jeg er hjemme, ser jeg bare tv og ligger på sofaen. Men bortset fra det er jeg meget spontan, og jeg elsker at tage initiativ til at foretage mig ting. Jeg elsker at gå ud og se nye ting, og at rejse rundt i verden, for den har så meget at byde på, at man aldrig kan få nok. Jeg elsker at udforske nye ting og lytte til forskellige former for musik. Men derhjemme er jeg ret kedelig.

Image og ligestilling

Hvordan har dit image som sanger ændret sig fra begyndelsen af din karriere?

– Mit image udvikler sig alt efter, hvordan jeg udvikler mig som kvinde. Jeg udvikler mig hele tiden, så der sker hele tiden forandringer. Min stil reflekterer mit humør, min attitude, og hvor jeg befinder mig. Man kan se, hvordan det har udviklet sig meget siden begyndelsen af min karriere, for eksempel i mine musikvideoer, hvor min stil og det visuelle er en kæmpe del af det, jeg har på hjertet.

Hvad betyder mode for dig i din udtryksform?

– Jeg har en fantasifuld tankegang, og jeg elsker at bruge den til at skabe nye ting, om det er design, mode eller musik. For et stykke tid siden prøvede jeg at lave en animationsfilm og har brugt min fantasi i den forbindelse. Det minder meget om at designe. Jeg skulle designe ord med hjælp fra instruktøren. Det er det samme med mode. Man bruger sin fantasi, og så bliver det udtrykt alt efter, hvordan man har det.

Kvinder har endnu ikke opnået at få ligestilling. Er det en af de ting, som du kæmper for?

– Jeg anser kvinder for at have meget styrke, og det er en af de ting, som jeg elsker mest ved kvinder. Det er deres styrke. Jeg tror på, at alt er muligt. Vi er nået så langt, og der er så meget, vi kan nå. Jo mere vi respekterer os selv, jo mere vil vi blive respekteret af mænd. Det handler om at være omsorgsfulde og generøse og elske hinanden. Men der er mange mennesker, der har brug for hjælp. Der er mange syge børn, som er hjælpeløse, og det er det, som jeg gerne vil fokusere på.

Det kan ikke være nemt at leve op til dig. Hvem ville være den perfekte ægte- mand for dig?

– En mand, som kunne håndtere mit program lige nu. Hvis han er mand nok til at acceptere det, og ikke bliver bange, for jeg har ikke ret meget overskud i form af tid til en mand lige nu, så jeg ved ikke engang, om det ville være fair at trække nogen ind i mit liv lige nu. Han skulle være villig til at tolerere mit program.

Der var en kvinde, som tatoverede dit ansigt på sin krop. Hvordan reagerer du på fans, der gør sådan noget?

– Ved du hvad? Jeg mødte hende for et stykke tid siden, og hun spurgte mig, om jeg ville lave en autograf på hendes arm. Den næste dag så jeg hende igen, og da havde hun fået det tatoveret. Det er mange år siden, og jeg har ikke set hende ret mange gange sidenhen. Men så kom denne update, så hun er åbenbart ikke stoppet dér.

Er det morsomt eller lidt uhyggeligt?

– Jeg ville ikke selv gøre det.

Den alsidige karriere

Rihanna har i dag udgivet syv album – *Unapologetic* fra 2012 er det seneste. Den første single fra hendes ottende studiealbum *FourFiveSeconds* med Kanye West og Paul McCartney som gæsteanværende, udkom i januar 2015, og hendes nye single *Bitch Better Have My Money*, hvor Mads Mikkelsen har en rolle i musikvideoen, udkom sidst i marts. Men Rihanna har flere kunstneriske projekter i gang. ▶



Du har samarbejdet med Eminem flere gange nu, og I samarbejdede på sangen om mishandling i kærlighedsforhold Love The Way You Lie. Hvordan jeres samarbejde?

– Eminem henvendte sig til mig, og det var en duet på det tidspunkt. Så blev det en solo – min solo. Men han spillede sangen for mig, og der var sådan en dybde og ærlighed bag ordene, og på det tidspunkt var det meget, meget virkeligt for mig. Jeg følte, at det var min historie, selv om det kom fra forskellige synsvinkler; på den ene side fra Eminem, og så fra mig, som stod på den anden

“De unge tager ikke rigtigt imod, når man prædiker. De vil have følelsen af, at du er på deres team, og at du forstår dem.”

side med mishandling som baggrund. På den måde var vi i stand til at vinkle emnet fra to synspunkter uden at prædike, for de unge tager ikke rigtigt imod, når det bliver præsenteret for dem på den måde. De vil have følelsen af, at du er på deres team, og at du forstår dem. Denne sang var en god måde at se to unge mennesker tale om noget, som de har gennemlevet på en måde, som de sikkert ikke har hørt tidligere.

Du er i gang med at lave dit ottende album, og du har for første gang lavet et soundtrack – til animationsfilmen Home. Hvordan var den oplevelse?

– Jeg var fast besluttet på, at soundtracket skulle være en blanding af at være morsom og følsom. Jeg ønskede, at mine fans skulle føle en lille smule sårbarhed. For det var virkeligt. Jeg ønskede at skabe en forbindelse til børn – eller mennesker i det hele taget, for vi har en måde at forbinde en særlig følelse til musik

på. Vi gjorde meget ud af den måde, som vi spillede sangene på, og selv de sange, som vi selv fandt på. Vi gjorde os store overvejelser om, hvordan de skulle placeres hele vejen igennem filmen, så de ville frembringe de rette følelser hos folk i specifikke øjeblikke. Når de skulle være sjove, brugte vi dance music, og når det skulle være skræmmende eller frembringe gys, så fandt vi et fantastisk beat, som egentlig var et beat til mit album, som jeg gerne ville have beholdt for mig selv. Men det var så perfekt til filmen. Desuden var der et virkeligt trist øjeblik, som er tæt på slutningen, hvor jeg græd det øjeblik, jeg hørte sangen. Jeg græd til de helt basale figurer, inden de var animerede, og det var bare helt perfekt, så jeg følte helt sikkert, at følelserne er forbundet til albummet.

Du har medvirket i flere film nu, og senest Home. Betyder det, at du vil sætte musikken lidt til side og medvirke i flere film – måske flere dramatiske roller?

– Jeg vil meget gerne medvirke i flere film, hvis jeg har tid til det. Jeg nød virkelig at være med i en animeret film. Det var meget anderledes fra *Battleship*, og jeg vil næsten lyst til at gøre det igen, især animation. Og jeg vil helst gøre det med instruktøren Tim (Johnson, red.) igen. Han er så dygtig, og det ville gøre mig nervøs at gøre det med en anden, for han er sådan en god instruktør, og det er det, der betyder noget for mig, for jeg vidste ingenting om den proces. Jeg vidste ingenting om animation. Jeg vidste ikke noget om at lægge stemme til en karakter, og han hjalp mig med alle de scenarier, og med at skabe en atmosfære. Det hjalp, og det var den eneste måde, jeg kom igennem det på. **G**

BAGGRUND PÅ BARBADOS

Rihanna er født og opvokset på Barbados. Hun var 16 år gammel, da hun underskrev en kontrakt med Jay-Z's Def Jam Recordings og fik sit store gennembrud med sin første single *Pon de Replay*, som blev et hit verden over. Vi har hørt Rihanna om, hvad hendes baggrund på Barbados betyder for hendes identitet og musik.

Hvordan har det påvirket dig kulturelt, at du voksede op på Barbados?

– Det har påvirket alt ved mig. Det er lige fra min skolegang, mit hjem til hele min kultur. Der er blevet opbygget et fundament i 16 år, inden jeg flyttede til USA. Lige meget hvad, der er sket i mit liv, så har jeg altid følt mig nært knyttet til min familie og venner hjemmefra. Jeg tager ofte hjem. Jeg forsøger at forblive tæt forbundet til mit hjem og aldrig miste det. Det vil altid være en del af mig.

Hvordan var det at vokse op på Barbados og have store drømme?

– Jeg troede fuldt og fast på, at det ville ske for mig, selv om det var så urealistisk. Det var langt fra noget, der var muligt, men på en eller andet måde virkede det alligevel ikke uopnåeligt. Det er det måske mest, når jeg ser det i bakspejlet. Når jeg ser tilbage, var det en virkelig, virkelig stor drøm for en lille pige fra en lillebitte ø. Da jeg var lille, så jeg musikvideoer og læste ugeblade og var som besat af musik. Jeg lyttede hele tiden til musik, til store stemmer som Mariah, Celine, Whitney og Destiny's Child og til reggae og hiphop. Jeg ønskede kun at blive sanger. Jeg ville lave musik, som folk ville lytte til over hele verden, for disse kvinder repræsenterede alle verdensdele, og derfor troede jeg på, at det kunne lade sig gøre.

Hvad drømte du om at opnå dengang?

– Min drøm var at lave musik, som folk ville lytte til over hele verden. Jeg vidste ikke, hvad det ville føre til, og at jeg for eksempel en dag ville komme til at lave et soundtrack til en animeret film, eller bruge min stemme i en animationsfilm.

Da du var teenager, var du rebelsk eller ambitiøs?

– Lige da jeg kom til USA, var jeg meget ambitiøs. Det er jeg stadigvæk. Jeg har altid været motiveret af min lidenskab for mit arbejde. Jeg elsker at være kreativ, så jeg søger altid efter muligheder for at udtrykke mig – om det så er gennem design eller musikalsk, eller ved at medvirke i en film. Jeg elsker det. Jeg elsker det. Som årene går, blev jeg også til lidt af en rebel. Der er lidt oprør i mig.

TUBORG

BROR
MELLEMFINGA'MUZIK
THE AWESOME WELLES
POSTYR - BOTTLED IN ENGLAND
RAUNCHY - MERCENARY
HATESPHERE - DAWN OF DEMISE
OFELIA - SILENT PEOPLE - GO GO
BERLIN - THE WHITE ALBUM
SLEEP PARTY PEOPLE
HANNAH SCHNEIDER - LUCY
LOVE - KIDD - THE MINDS OF 99
NEGASH ALI - THE GREAT DICTATORS
HARMONICS - QUICK QUICK OBEY
POISENER - MY BUBBA - THE GANG OK
SWINDLER - KARL WILLIAM - DANNI TOMA
SMALL TIME GIANTS - DOG IN A BAG - LORD SIVA
BJØRN SVIN - UNKWON - RUMPISTOL - MIKKEL MEYER
HEIMATT - THE CONSOLATION - SELECT CAPTAIN - GEORGE
BEST - MEGO - MATTIS - WALDO&MARSHA - SLAUGHTER
BEACH - FREDDY AND THE PHANTOMS - NELSON CAN
SEKUOIA - CHINAH/TURBOWEEKEND - SIAMESE - GABRIELLAS
DE DØDELIGE - GREGERSEN - JONAS - DEAN
THOMPSON - JULIAS MOON - JÆRV - BENAL - MADE OF MAN
BLÅ NÆTTER - RANGLEKLODS - BARITONE BLOW UP - JONAH
BLACKSMITH - A ROAD TO DAMASCUS - INCREST - FORTRESS - EN
SOMMERDAG PÅ BELLAHØJ - SPITZENKLASSE - WOODSHINE - KAKA
CAROLINE CASTELL - JONAS BENJAMIN - AV AV AV - WANGEL
THE ENTREPRENEURS - THRKNKS - CAMILO & GRANDE - SONJA
HALD - HELL HORSE - OKAY FUNKY - FRIBYTTERDRØMME
CAUGHT RED HANDED - THE KIKOS - XOLO ISLAND - PAPER
TIGERS - CPH SONGWRITERS FESTIVAL - THY MUSIC
COLLECTIVE - MAGNOLIA SHOALS - THIS IS YOU
DRENGEBANDE - OH DEAR MARY - THE RADAR POST
BLACK DANIELS - STATEMENT - VIRGIN SUICIDES
HOOHA - VILD \$MITH - JØRCK - MARC
FACCHINI - JEPPE BELDRING - MATILDE
SAVERY - KRISTIAN HARTING - MOSES:
"ANDREAS" - BITE THE BULLET
JOHANN - KEEP CAMPING
LYDMOR

MUSIKHJÆLP

1 år. 105 artister på tour til 262 koncerter. Flere på vej.

tuborgmusik.dk/musikhjaelp

Totalt all in

EN FLOK GAMLE VENNER MØDTE LIDT FOR SJOV I 2012. MINDRE END TRE ÅR EFTER ÅBNEDE DE ORANGE PÅ ROSKILDE, OG FOLK SANG MED, SÅ SELV SKJOLDUNGERNE I LEJRE MÅ HAVE KUNNET MÆRKE RYSTELSERNE. THE MINDS OF 99 ER KLAR TIL AT FØLGE OP PÅ SUCCES-DEBUTEN MED *LIBER*, LATINSK FOR "DEN FRIE".

ORD: **HENRIK TUXEN**
BILLEDER: **MORTEN RYGAARD**

NIELS BRANDTS BLONDE PANDEHÅR er så skarpt skåret, som The Minds of 99 er direkte og præcise i lyd og udtryk. Han sidder rolig og fattet med vielsesring, han har passeret de 30 og kan skrive farmand på visitkortet, men skinnethed bedrager. The Minds of 99 er ikke et hygge-fritidsprojekt, som et par gamle venner har noget socialt samvær omkring fra tid til anden. Det er all in, "totalt all in", som Niels udtrykker det. Ikke som død og helvede, lev hver dag, som det er den sidste – klassisk ungdomsromantisk undskyldning for ansvarsløshed – men mere som "vi tager det her seriøst, vi gør, hvad vi kan, vi giver det alt, vi har". Hele slænget er gamle kammerater fra Frederiksberg-kanten, og flere har lagt arm og spillet fodbold sammen på Lindevangsskolen fra 0. klasse. Fire af dem, brødrene Jacob og Mikkel og Asger og Niels dannede deres første band omkring 12-års alderen, og så stødte Anders til et par år senere.

Knud slog gnister

Vejene skilles, som for de fleste, alle har musikken i hjertet. Niels lever drømmen ud, flytter til London som 19-årig og bliver senere jointet af Minds' senere rytme-sektion, Louis og Asger. Ellers bliver de dj's, ingeniører, mediefolk og skolelærere. Venskabet holder, Niels rykker tilbage mod fødelandet, og kreativiteten blomstrer. De

velfriserede unge mænd rykker i sommerhus, giver den gas på svampetrip, drikker sig i hegnet, mens de løse musikalske skitser i baglommen bliver til fuldfede sange og senere hits. Du kender dem: *Et Barn Af Min Tid*, *Det Er Knud Som Er Død*. Sidstnævnte typisk for The Minds of 99 med de mange og brede referencer både musikalsk og verbalt. Niels fortæller:

– Det er et gammelt digt af Tom Kristensen, som jeg fik på et postkort. Den Knud, der refereres til, er Rasmusen (verdensberømt polarforsker, som dannede bro mellem Danmark og Grønland, red.), og han var tæt med min oldefar, der overtog Knud Rasmussens fars præstembede i Grønland, så han spøger lidt. Jeg skrev sangen, men skulle lige tjekke, om det var okay med min bror, der også hedder Knud, det var det. Jeg havde sangen, men intet sted at placere den, men så fandt jeg sammen med de andre, og så skete der noget. Vi tog i sommerhus, og der dannede vi The Minds of 99 og begyndte at skrive musik sammen igen.

Et spørgsmål om balance

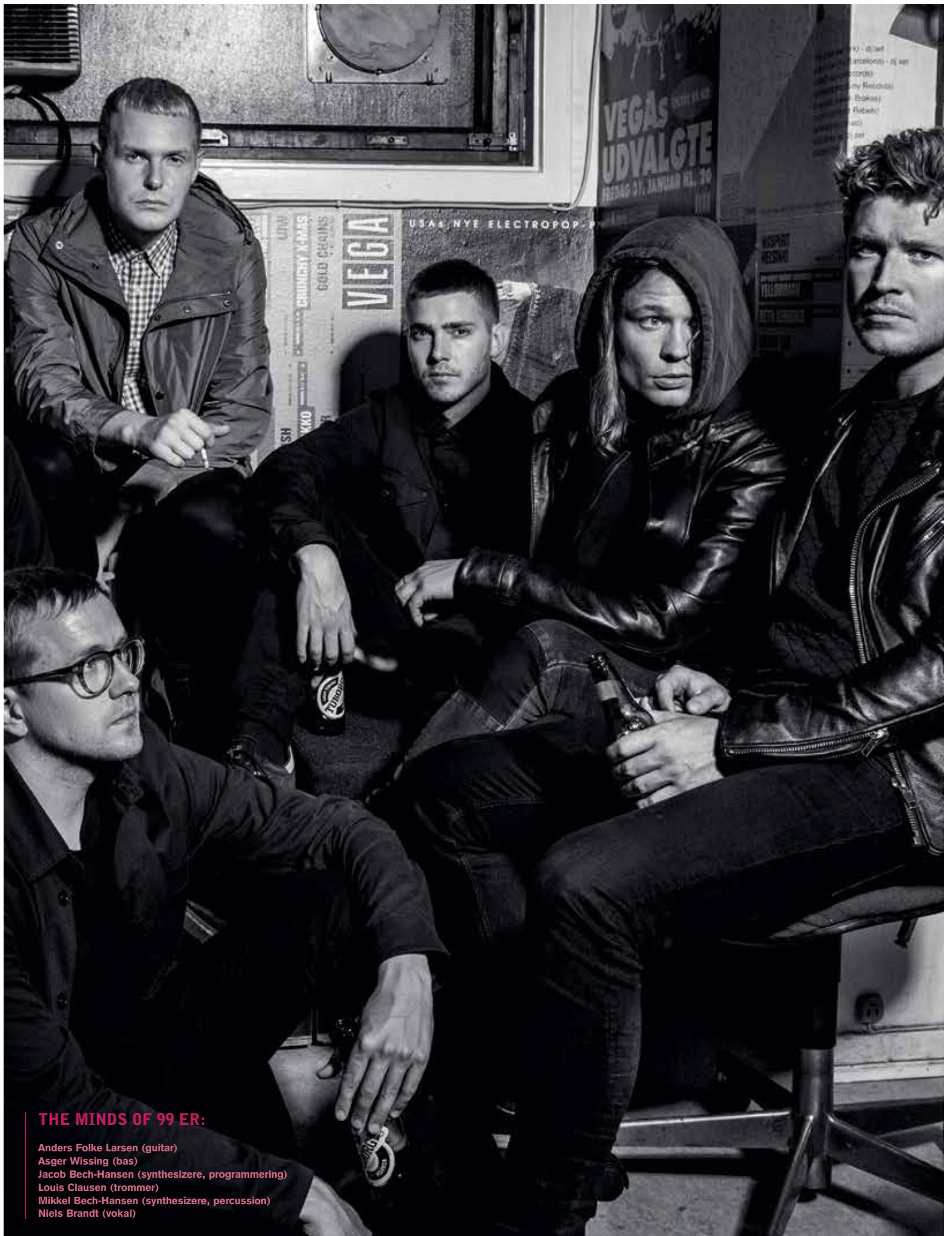
– Selvom vi var væk på alt muligt, skete der hele tiden noget kreativt, vi gik ikke ned, men fastholdt en intens, koncentreret stemning. Den linje har vi fortsat. Der er en naturlig balance mellem fest og arbejde, men det føles

ikke som arbejde. Da flere har mange andre forpligtigelser, vælger vi tit at tage væk og bare være os seks sammen, og så sker der virkelig noget.

The Minds of 99 slog ikke kun stort, men i særdeleshed bredt igennem på debutalbummet. Både hos publikum, og hos den skare, der som undertegnede, lukrerer på gøre sig kloge på andres kreative udskjelser. Sagt på en anden måde, The Minds of 99 har været nominerede til, vundet priser og udmærkelser på så forskellige platforme som GAFFA-Prisen, Steppeulven, DMA, Zulu Awards og Carl Prisen, sidstnævnte for sangskrivning og komposition. Altså diversitet og originalitet. Seks gamle kammerater, der mere end to årtier efter fælles skolestart pludselig fandt melodien sammen på et andet niveau. Da GAFFA mødes med Niels, er det nye brød, *Liber*, stadig så friskbagt, at man brænder sig på det. Umuligt at overskue og vurdere for bandet, men mavefornemmelsen er god.

Et spørgsmål om frihed

– Pladen hedder *Liber*, som er latin for "den frie". Det gennemgående tema er, at vi laver den plade, vi har lyst til at lave, og den handler i det store hele om indre frihed. Det har været en rejse, som den første, om den er værre eller bedre, skal jeg ikke kunne sige. På den første havde



THE MINDS OF 99 ER:

- Anders Folke Larsen (guitar)
- Asger Wissing (bas)
- Jacob Bech-Hansen (synthesizere, programmering)
- Louis Clausen (trommer)
- Mikkel Bech-Hansen (synthesizere, percussion)
- Niels Brandt (vokal)

minds of 99

vi ti sange, og udgav ti, det er det samme denne gang, der er ikke noget, der er siet fra. Vi har lavet den eneste plade, vi kunne lave. Så længe sangene har den rigtige ånd, når vi alle sammen kan mærke den, samme energi, så forfølger vi den synergi, der opstår. Jeg har det, som om vi laver nøjagtigt den musik, vi kan og har lyst til at lave, og jeg føler ikke, vi er afhængige af, at det skal kunne noget bestemt. Det er sangene, der bestemmer.

En ret struktureret tilgang til opgaven?

– Nej, vi er meget kaotiske i vores tilgang til vores ting.

Kan du vælge tre nye sange og give dem et par ord?

– Omkvædet til *Familie* stammer fra et amerikansk nummer af Hanni El Khatib, men vi har lavet vores egen musik og givet den en dansk tekst. Den havde noget vi godt ville prøve af. Åbningsnummeret *Til Dem*, blev færdig, da vi kom ud af et psilocybin-svampetrip på Skarø. Der føler man en transcendens, en sammenhæng mellem sig selv, andre og naturen. Man er egoløs, det er det, den spiller på. Vi kender hinanden så godt i bandet, og kan gøre sådan nogle ting. Man kan være i en anden tilstand og udforske anderledes kroge af livet. Det er et aktivt valg, som alle tager individuelt. Der er ingen, der forbliver ude i hampen, vi kommer altid hjem igen. Et andet key track er *Ud Af Min Krop*. Det har været vildt at spille den live, det er en sang, der er blevet drømt frem på en fed måde.

I spiller sangene live, inden I har udgivet dem?

– Ja, på Roskilde spillede vi for eksempel fem fra *Liber*. Den tilgang gør, at sangene udvikler sig på en anden måde. Som på debutalbummet har vi fulgt i sporene på de enkelte sange, udforsket hvad de kan eller vil, mere end at gå efter en unison og samlet lyd og skabelon. Det er musikken og sangene, der dikterer, hvor vi skal hen, hvor vi skal gå på opdagelse.

Puls og producer

Mange, som har set The Minds of 99 på scenen, har mærket en særlig pulserende drivkraft. Det var i hvert fald kraftigt dominerende, da undertegnede så bandet på Lille Vega i 2014. Det kan også høres på pladerne, hvilket til dels kan tilskrives Carsten Heller, som sammen Niels Brandt og Jacob Bech-Hansen har mikset og produceret .

– Carsten kom ind på den første plade, da vi havde indspillet den. Men han var en ren åbenbaring for os. Han er åben og tålmodig og deler den samme følelse som os om, hvornår noget er godt og rigtigt. Han har været med i hele processen på *Liber* – også i sommerhus. Han har været med til at drømme det hele frem og er en helt essentiel del af, at vi kan stå med et helt nyt album kun et år efter den første. Som producer skal du være et øre, artistens fortrolige. Du skal være lige så meget psykolog og pædagog som teknisk ansvarlig. Vi kunne ikke have gjort det her uden ham.

I kontakt med underbevidstheden

Niels Brandts tekster spænder virkelig bredt, men for komponisten kan lyden af ordene være lige så vigtige som det umiddelbare indhold.

– Jeg er meget inde i, hvordan ordene lyder, ikke kun hvad de betyder. Noget, der virkelig ramte mig som helt ung, var Oasis. Når jeg hører Noel Gallaghers tekster i dag, synes jeg, de er dybt undervurderede. De er meget poetiske og drømmende og sender stærke signaler. Der eksisterer et stort hav af kollektiv underbevidsthed, som man kan fiske i, og når du får noget på krogen, rammer tiden, så sker der ting og sager. Kim Larsen er et andet godt eksempel, han kan noget med det danske sprog,

“Når jeg hører Noel Gallaghers tekster i dag, synes jeg, de er dybt undervurderede.”

som rammer folks indre. Det gælder om at være vågen og være klar, når chancen byder sig og være til stede, når musikken kommer til dig.

Powerhouse

I har andre forpligtigelser i dag ud over musikken, end da I var 20 år gamle. Har succes en bagside?

– Nej, det synes jeg ikke. Vi er som en stor familie, os seks sammen, dem vi arbejder med, koner, kærestes, børn og venner. Det er ikke et afsondret egotrip, vi har kørende, men en åben ting, hvor alle er velkomne. Der er en kæmpe glæde omkring det, jeg synes ikke, at det stjæler noget fra nogen. Jeg tror, alle er enige om, at det giver langt mere, end det tager. Det er et slags powerhouse, som alle bidrager til og glæder sig over. Jeg kan blive lidt distraet op til noget vigtigt som for eksempel Roskildekonzerten, men det har en udløbsdato. Jeg vil sige, at glæden ved musikken gør mig til en bedre far.

Hvad med verdensherredømmet. I synger på dansk?

– Minds er mit første band på dansk. Men da jeg kom i gang, fandt jeg en anden præcision i forhold til at udtrykke mig. Ord er ikke kun ord, de har også en særlig kulturel og historisk betydning, ikke mindst i forhold til underbevidstheden. Jeg fandt ud af, at jeg havde mange flere følelser forbundet med det danske sprog i forhold til det engelske, end jeg var klar over. Vi dyrker at komme i kontakt med underbevidstheden. Det er fedt at skrive på dansk, vi gør os ingen tanker om at skifte sprog. Vi er ikke pengedrevne eller har ambitioner i den henseende. Laver vi noget på engelsk en dag, vil det kun ske, hvis der er en kunstnerisk grund til det **G**





ROSKILDE FESTIVAL 2015

Der uddeles efterhånden et hav af priser til bands og musikere, som The Minds of 99 har været storaftagere af. Men bortset fra talentshows er der modsat sportskonkurrencer tale om prisoverrækkelser, ikke konkrete præstationer, konkurrencer på dagen. Derfor er der alligevel tilbagevendende koncerter, der har en nærmest mytologisk status. En af de store er at åbne Orange på Roskilde.

– At åbne Orange er en institution, det kunne man mærke. Det er en verden i en verden. Vi var stolte og bærede over at blive spurgt. Jeg kom på festivalen første gang, da jeg var 14, så det føles som vores festival. Vores indstilling var, at vi ville fejre Roskilde, fejre Orange, det var sådan, vi havde det. Vi tog orange tøj på og smed med orange konfetti.

Blev det, som I håbede på, eller var opgaven for stor?

– Fra det blev offentliggjort, tror jeg, at vi blev konfronteret med det fire-fem gange om dagen. Vi tog en enig beslutning om at spille koncerten på egne præmisser, som vi plejer, og fokusere på det, og få det til at blive en fed oplevelse. Faktisk kan jeg ikke huske så meget fra selve koncerten, men det var fantastisk. Da jeg kom ind på scenen, følte jeg mig sikker, for alle ville bare have en god koncert. Ingen stod med armene over kors. Det var jo højlys dag, så vi kunne se folk i det uendelige, og det var vildt, hvordan folk sang med.

Kunne I få armene ned bagefter?

– Vi drak os ned som sædvanligt, men vi skulle videre og spille Nibe Festival dagen efter, og det tror jeg faktisk var meget godt. Senere tog vi tilbage til Roskilde som gæster, klippede en video til *Ud Af Min Krop*, så koncerter og havde det for fedt. Bagefter gik vi direkte tilbage i studiet og indspillede resten af *Liber*.



OG
VINDERNE
ER...

HER ER ÅRETS BEDSTE MUSIKBILLEDER

FANG ØJEBLIKKET. DET VAR DEN SIMPLE, MEN OGSÅ INDVIKLEDE OPGAVE, VI HAVDE STILLET LANDETS BEDSTE MUSIKFOTOGRAFER, OG VI ER ENDNU EN GANG IMPONEREDE OVER, AT DE HAR GJORT DERES YPPERSTE FOR AT LØSE OPGAVEN. OG SOM NOGET NYT I ÅR HAR VI FUNDET EN SAMLET VINDER FOR HELE NORDEN. MED BÅDE KAMERAER OG MOBILTELEFONER HAR SÅVEL PROFESSIONELLE FOTOGRAFER SOM ENTUSIASTISKE FRITIDSFOTOGRAFER FOREVIGET LÆSSEVIS AF MINDEVÆRDIGE ØJEBLIKKE. AF KONCERTKAOS, AF MUSIKERE PÅ TOUR, LYKKELIGE PUBLIKUMMER – OG MANGE, MANGE FLERE. SE ALLE DE YPPERLIGSTE SKUD FRA ÅRETS FOTOKONKURRENCE.





ÅRETS LIVEFOTO

FOTOGRAF: CHRISTIAN HJORTH

BILLEDET ER TAGET på Orange scene på årets Roskilde Festival. Jeg stillede mig ud i siden af fotograferingen, og fangede Pharrell og et par dansere i et synkront øjeblik.

“Jeg kunne lave en hel serie med hende med bizarre situationer fra koncerten.”



ÅRETS LIVEFOTO 2. PLADS

FOTOGRAF: SIMON SKIPPER CHRISTIANSEN

BILLEDET ER SKUDT PÅ NORTHSIDE FESTIVAL i år, og det er Grace Jones, som optræder. På trods af sine 67 år og 19 års albumpause var hun ikke bleg for at vise – og ryste – det hele, hendes optræden fik hele armen med bodypaint, udklædninger og løbeture blandt et begejstret publikum.

Det var fedt at fotografere, for live-fotografi afhænger i høj grad af, at kunstneren får sine følelser ud over scenekanten, og det må man sige, Grace Jones gjorde her under showet.

Jeg kunne lave en hel serie med hende i bizarre situationer fra koncerten.



ÅRETS LIVEFOTO 3. PLADS

FOTOGRAF: MORTEN SKOVGAARD

HARDCOREPUNKBANDET CODE ORANGE var et af COPENHELL 2015's mere energiske indslag. Bassist Joe Goldman slyngede sit instrument omkring sig, sparkede ud i luften, kastede sig rundt på scenen og brølede som en rasende huleboer på speed igennem hele koncerten. Det var én lang, vild energiudladning, men da jeg havde gennemskuet hans bevægelsesmønster, var det en smal sag at fange hans akrobatiske udfoldelser.



SE VINDERNE I INSTAGRAM KATEGORIEN PÅ GAFFA.DK ←



ÅRETS PUBLIKUMFOTO
FOTOGRAF: PER PEDERSEN

DONKEY SOUND på scenen ved Nye Hede Rytmer. Pharfar får sig et nap i maveskindet af glad fan.

“Pharfar får sig et nap i maveskindet af glad fan.”



ÅRETS PUBLIKUMFOTO 2. PLADS

FOTOGRAF: MORTEN STRÆDE ADSERSEN

SELVOM JEG EFTERHÅNDEN har været med på et par turnéer med PowerSolo, bliver koncerterne aldrig kedelige. Der er altid et element af uforudsigelighed som her på billedet, hvor Kim Kix hen mod slutningen af en godt to timer lang koncert pludselig dukker op blandt publikum i sine superman-underbukser med en tamburin i hånden.



ÅRETS PUBLIKUMFOTO 3. PLADS

FOTOGRAF: ARD JONGSMA

JULIAS MOON I P3 teltet på Smukfest var næsten en garanti for gode billeder af skrigende fans, fordi der ikke er langt mellem publikum og scenen. Det, jeg bedst kan lide ved dette billede er, at det næsten er en tidslinje. Forreste pige har fattet, at hun lige har rørt ved Louis Samson, anden pige kigger stadigvæk ekstatisk på den hånd, hun lige har rørt ham med, og resten længere frem er stadigvæk i gang med at prøve at få kontakt.



ÅRETS PORTRÆTFOTO

FOTOGRAF: CARSTEN BUNDGAARD

KLUMBEN OG RASKE PENGE

Jeg havde fået til opgave at tage et billede af Klumben og Raske Penge forud for deres optræden på Orange Scene på Roskilde i 2014. Jeg tog ud til deres øvelokale, hvor vi havde aftalt, at vi skulle mødes. Da jeg ankom, var de i fuld gang med at øve, det lille øvelokale var proppet med mennesker, og det gjorde bestemt ikke mig noget, at jeg fik lov til at hænge lidt ud og høre noget musik, inden jeg skulle fotografere.

Ideen til billedet havde jeg fået, inden jeg tog afsted, jeg vidste, at de begge var fortalere for fri hash, og at de nok også nød en joint i ny og næ, så jeg syntes, et skud røg, der kom ud af munden på Rasmus Poulsen aka Raske Penge ville være passende, og de kunne begge to godt se det sjove i ideen.



ÅRETS PORTRÆTFOTO – 3. PLADS

FOTOGRAF: CARSTEN BUNDGAARD

CHRISTIAN HJELM

Jeg skulle sammen med en journalist mødes med Christian Hjelm på en café på Vesterbro. Da vi havde siddet og ventet i halv time, uden Christian Hjelm var dukket op, syntes vi egentlig, at det var lidt mærkeligt. Journalisten ringede ham op, og det viste sig, at han havde glemt alt om aftalen, klip til tyve minutter senere, og en lettere forpustet Christian Hjelm dukker op, han får en øl at styrke sig på, og vi kan gå i gang. Jeg kan egentlig ikke huske, hvorfor billedet blev, som det blev, jeg kunne bare vildt godt lide det hjørne af cafeen, hvor vi sad, det fine ved billedet synes jeg er, at det er lidt skævt og introvert.



ÅRETS PORTRÆTFOTO – 2. PLADS

FOTOGRAF: NIKOLAI LINARES LARSEN

ANNISETTE

Billedet er taget i slutningen af oktober i 2014 ude på Tippen som er et grønt område ude i Sydhavnen. Annisette bor i området, og derfor gik vi en tur dér, efter hun var blevet interviewet af Jyllands-Posten. Jeg havde fået at vide, at billederne godt måtte være livlige og positive, så efter lidt forskellige andre motiver spurgte jeg Annisette, om hun ikke ville lægge sig i det høje græs og bare kigge op i himlen. Da hun rejste sig op, havde hun en edderkop kravlende i håret, men der var ingen panik, og edderkoppen kom tilbage i græsset. Hun var en fornøjelse at fotografere.





ÅRETS FEATURE

FOTOGRAF: CASPER DALHOFF

BILLEDERNE ER TAGET PÅ De Eneste Tos forårstour, hvor jeg skulle lave et portræt af Simon Kvamm til Jyllands-Postens søndagstillæg "W". Tanken var at få lidt af den eftertænksomme kunstner med hjem og vise en anden side af sangeren, der til hver en tid kan lægge sit publikum ned fra fronten af scenen.





SE FULDE
FEATURES PÅ
GAFFA.DK ←

ÅRETS FEATURE 2. PLADS

FOTOGRAF: MORTEN STRÆDE ADSESEN

OM POWERSOLO SPILLER på et propfyldt spillested i Paris eller akustisk foran 25 forbi-passerende på en gade i Grenoble, sker det altid med en fandenivoldskhed og dedikation, som smitter af på de tilstedeværende. Billederne i denne feature er taget første gang, jeg var inviteret på turné med PowerSolo i Frankrig og giver indblik i turlivet for et band, som knokler røven ud af bukserne for det, de elsker.



ÅRETS FEATURE 3. PLADS

FOTOGRAF: BIRK KROMANN

BILLEDERNE ER TAGET til Karrusel i Odense. Mit fokus var at fange nogle øjeblikke der ikke var lige så oplagte som det man normalt ser på festivaler. De fleste af billederne er lysere end hvad øjet kunne se, hvilket giver billederne et meget intimt indtryk og en følelse af selv at have været der







NORDENS MUSIKFOTO

FOTOGRAF:
EMMA LILJA

JURYENS DOM

– Årets vinderbillede indfanger det spontane ved intime koncerter, hvor guitaristen crowdsurfer, mens øllet sprøjter. Plakaterne med påskriften "DYI" (Do It Yourself), der omgiver væggene på det intime spillested, er et glimrende touch, og de mange ansigtsudtryk på både guitarist og publikum er fascinerende at se.

FOTOGRAFENS EGNE ORD:

– Bradley Griffiths fra Bloody Knees i publikum under en koncert i London. Old Blue Last er et lille spillested, så man behøver ikke noget fotopas, hvilket gør det hele meget lettere. Det var en syg koncert, jeg har aldrig oplevet så meget adrenalin i ét rum. Jeg hoppede faktisk op på scenen for at tage det her billede. Jeg blev konstant skubbet til af publikum, så jeg tænkte "fuck det" og sprang op på scenen. Jeg har aldrig haft så mange blå mærker efter en koncert.



JURYEN BESTOD AF:

TORD LITLESKARE
Redaktør GAFFA Norge.

JOHAN LOTHSSON
Redaktør GAFFA Sverige.

PETER RAMSDAL
Redaktør GAFFA Danmark.

SE ALLE VINDERNE PÅ GAFFA.DK ←

“Jeg har lagt hele min sjæl i det og virkelig åbnet for, hvem jeg er”

STINE BRAMSEN ER I DENNE MÅNED ENDELIG UDE MED SIT LÆNGE VENTEDE DEBUTALBUM SOM SOLO-KUNSTNER. EN KARRIERE, DER INDTIL VIDERE HAR KASTET ADSKILLIGE HITS OG EN EP AF SIG, MEN NU ER PLADEN PÅ GADEN, OG HOVEDPERSONEN GIVER HER EN RÆKKE UDSAGN. BLANDT ANDET OM, HVORDAN HUN SYNES, HUN HAR BRUGT DEN GLADE, PIGEDE SIDE AF SIG SELV RIGELIGT.

ORD: MICHAEL JOSÉ GONZALEZ
BILLEDER: MORTEN RYGAARD

– **DET ER HELDIGVIS** et ret bredt publikum, der dukker op til mine koncerter, men størstedelen er mellem 25 og 40. Der var klart flere teenagere til koncerterne, vi spillede i Alphabeat, men de er slevfølgelig også blevet ældre. Ellerst føler jeg, det er meget naturligt, at mit publikum har den alder, fordi sangene jo netop handler om det, hvor jeg står i mit liv lige nu med kærlighed, mand og barn.

– **Woman er en meget eksplicit sang.** Det er min lille kommentar til denne her ensretning, der er i samfundet i forhold til, hvordan en kvinde skal se ud. Det er ikke sundt for de unge piger at høre, at de skal være så og så høje og tynde. Jeg er jo ikke selv prototypen på en pop-sangerinde: jeg er lav, jeg har ikke nogen six pack, og jeg har stritører, så jeg føler, jeg kan synge budskabet, uden det klinger hult. Skønhed kan være mange ting. Man behøver ikke være 1.90 og meget tynd for at være smuk, og det vil jeg gerne kommunikere ud.

– **Det var fedt at lave** Toppen Af Poppen. Vi optog det tilbage i maj måned, hvor vi var i Skagen i ti meget intense dage, og siden har vi jo bare gået og ventet på, at det skulle blive sendt, og det er sjovt at se, at det kommer en aften om ugen.

– **Det var en fornøjelse** at dykke ned i Lars Lilholts sangskat i forbindelse med Toppen Af Poppen, og jeg har virkelig fået et helt nyt syn på hans sange. Der er

virkelig nogle meget eftertænksomme tekster i blandt. Han er en tilpas filosofisk mand, men jeg havde nu alligevel ikke regnet med, at en Lars Lilholt-sang skulle være mit højdepunkt i løbet af programrækken, haha! Men det gav bare så fint mening, da jeg lavede *Hvor Går Vi Hen Når Vi Går*, for den er meget mig og berører nogle af de tanker, jeg selv går og gør mig i det daglige.

– **Jeg tror helt sikkert,** jeg skal lave en dansk plade en dag. Men jeg er jo stadig ung, og jeg vil gerne have muligheden for at lave nogle flere ting i udlandet.





“Jeg er jo ikke selv prototypen på en popsangerinde: jeg er lav, jeg har ikke nogen six pack, og jeg har stritører.”

– **Det bliver virkelig** dejligt endelig at få albummet ud til folk. Jeg var positivt overrasket over opfattelsen af ep'en – der var flere, der troede, dén var albummet. Men det kommer altså nu, og det er en mere helstøbt sag – varieret, men med en rød tråd.

– **Alle teksterne er skrevet** ud fra ting, jeg selv har oplevet på forskellige tidspunkter i mit liv. Så en sang som *You Did Me Wrong* handler altså ikke om min mand, men om et tidligere forhold. Der er ingen af sangene, der bare er en historie, jeg har fundet på. Det hele er

selvoplevet, og det er i virkeligheden hele essensen af det her første soloalbum, man kommer tæt på.

– **Titelnummeret 57** er en lidt malerisk sang. For mig er den en sang, der handler om det, jeg har været i færd med – at udfylde en scene alene. Det betyder, at jeg selv skal tage imod folks meninger og den kritik, der måtte komme. Det hele kommer meget tættere på end før, og jeg har lagt hele mit hjerte i det. Folk, der kender mig godt ved, at 57 for mig er et lykketal i en lidt ekstrem grad. Fra jeg var helt lille, har det tal stået for ▶

stine bramsen



“Jeg havde nu alligevel ikke regnet med, at en Lars Lilholt-sang skulle være mit højdepunkt.”



mor, kærlighed og tryghed. Det er meget mig, og det symboliserer de ting, der betyder meget for mig. Blandt andet at være mor.

– **Hele sangen *Cavalry*** handler for mig om min søn, men jeg har gjort første vers mere generelt, så folk kan få det til at handle om alle de personer, der betyder noget for dem. Det er den der følelse, man får, når der pludselig er nogen i ens liv, man vil gøre alt for i hele verden, lige meget hvad der sker. Det er en ny følelse, man får, når man bliver forælder.

– **I forbindelse med albummet**, har det været vigtigt at nå ind til, hvad der føles som mig – hvad der føles som Stine. Ikke bare hvad der lyder godt. Det har været vigtigt at skrive tekster fra hjertet på en måde, så de stadig har en relevans for andre mennesker. Og så har det været vigtigt at jage den store, stærke melodi. I den

sammenhæng har Nicolaj Rasted, som jeg har skrevet pladen sammen med, og jeg skelet til piger som Adele og Emeli Sandé, der kan det der med at krænge sjælen ud i en god popsang.

– **Der er masser af bekymringer** her i livet, og *The Day You Leave Me* handler jo om, hvordan det hele ville ramle samme, hvis min familie skulle falde fra hinanden. Så ville jeg heller ikke kunne fungere som sangerinde. En anden bekymring er selvfølgelig for, hvordan folk tager imod det færdige album. Jeg håber ikke, de afskriver det som et ligegyldigt popalbum. For jeg har lagt hele min sjæl i det og virkelig åbnet for, hvem jeg er, og det har Nicolaj også.

– **Popmusik er sjældent** det, der høster fem eller seks stjerner i anmeldelserne. Pop har haft nogle slemme år, og det var også det, vi prøvede at gå imod i Alphabeat,

hvor vi gerne ville vise, at pop også kan være et band, der selv har skrevet sangene og selv spiller dem. Pop behøver ikke være et fy-ord, men det er, som om man skal kalde det urban eller indie-pop for at det kan være cool. Der er også mange andre ting på albummet, soul, R'n'B og jazz, men først og fremmest er det pop.

– **I forhold til at spille i et band** er det nu mig, der har den. Det har været spændende og mega udfordrende at kaste sig ud i. Og så blev jeg endda nybagt mor oven i hatten. Men jeg føler, jeg er blevet bedre og bedre til det. Det har været både fedt og sundt at prøve at udfylde scenen alene. Jeg synes efterhånden, jeg har brugt den glade pigede side af mig rigeligt. Jeg har haft brug for noget andet, jeg kunne udvikle og dyrke. Det er altid godt at ryste posen. Jeg føler, jeg er blevet stærkere i takt med, at jeg har skullet tage flere beslutninger og bekymringer.

– **Jeg er min egen** manager, så jeg er nok blevet lidt mere af en business woman med tiden. Samtidig er jeg også meget mere i mine følelsers vold. Og jeg er meget mere åben på scenen, end jeg nogensinde har været.

– **Da jeg boede** i London med Alphabeat skrev jeg meget, og det var helt klart terapeutisk at sætte ord på mine følelser og oplevelser. Det har jeg taget med mig.

– **Jeg skal ikke** have en manager bare for at have en manager. Jeg kan tage mig af de fleste af tingene selv. Men vi kunne aldrig have undværet en manager i England med Alphabeat. Herhjemme er det lidt mere overskueligt, og jeg kan godt selv tage stilling til, hvilke ting, jeg skal medvirke i og sådan noget.

– **Jeg kan godt** gå i fred på gaden, men jeg kan godt mærke en øget opmærksomhed. Efter jeg havde spillet til X Factor-finalen sidste år, var det meget tydeligt, at der lige pludselig var en del teenagepiger, der vidste, hvem jeg var, så der var en del fnisen og råben efter mig på gaden. Det var meget hyggeligt.

– **Der er folk**, der skriver meget personlige historier til mig på Facebook. Det gør mig både rørt og overvældet, og det kan være svært at vide, hvordan jeg skal reagere. Jeg svarer selvfølgelig folk, men det er ikke noget, jeg bruger flere timer om dagen på.

– **Den bedste koncert**, jeg har været til, var med Sam Sparrow i Vega. Jeg var af sted sammen med Troels fra Alphabeat. Der var en helt fantastisk stemning. Han er virkelig en sej sanger, der laver popmusik med masser af soul. Og så havde han en helt formidabel korsangerinde med. Vi dansede under hele koncerten og gik helt opløftede derfra. Ham vil jeg gerne se igen!

– **Jeg har ikke** spillet albummet i sin helhed for de andre fra Alphabeat, men Anders Nielsen har løbende hørt sangene. Det er meget spændende, hvad de siger til det, når det kommer ud.

– **Alphabeat er sat** på pause. Der er ikke rigtig nogen af os, der har lyst til at sige "det var det". Så det ligger i dvale på ubestemt tid. Nogle skriver stadig musik, mens andre studerer eller arbejder. Jeg tror, vi alle sammen havde brug for at komme ud og mærke, at vi kunne noget andet end at være i det band **G**



slayer

Guitaristens død førte bandet tættere på hinanden

DE HAR OVERLEVET 80'ERNES TÅGER AF STOFFER, HEAVYROCKENS NEDGANGSTID I 90'ERNE, GRUNGENS OG NU-METALLENS INDTOG OG DEN DIGITALE TIDSALDER. NÅR SLAYER VENDER TILBAGE EFTER SEKS ÅR ER DET UDEN DERES VÆSENTLIGSTE SANGSKRIVER. TIL GAFFA FORTÆLLER BANDET OM SORGEN EFTER JEFF HANNEMANS DØD, OG AT HANS TILSTEDEVÆRELSE HVILER OVER ELLEVE ALBUMS, SAMT AT ALTING MÅ FÅ EN SLUTNING.

ORD: TOMASZ SWIESCIAK

DET ER DET der karakteristiske grin; et smil fra det ene øre til det andet, og som skulle kunne tilhøre selvste djævelen, som kendetegner ham. Et smil, som kan trænge igennem et helt hav af publikummer også til de tilskuere, der står helt ned bagved. På trods af både tømmermænd og jetlag bærer sangeren og bassisten Tom Araya dette udtryk som om, at ingen muskler i ansigtet behøver at blive anstrengt.

Vi mødes på Spotifys ombyggede hovedkontor i det centrale Stockholm og bliver ledt ind i et rum, som har fået navnet *Elton John*. Musikeren monterer et GoPro-kamera foran mig og forsikrer mig om, at det er "en digital dagbog om livets efterår". Han fortsætter med at grine.

Ved siden af, i *Lady Gaga*-rummet, bliver guitaristen Kerry King interviewet. Jeg rammes af indsigt i, hvor anderledes denne reportage var blevet, hvis jeg havde interviewet ham i stedet for den chilenskfødte frontfigur. Guitaristen, der er tatoveret i hovedet, har et mindre smigrende rygte klæbende til sig i interviewsammenhænge. Mens han spiller rollen som hårdnakket leder, som for enhver pris vil tage foretagendet Slayer fremad, kun ytrer sig om nye albums med superlativer og om, hvordan det er Slayers bedste album i karrieren, er den nu gråhårede sanger blødere og mere menneskelig i sin tiltale.

Alting har en ende

Situationen i Slayer har været noget vaklende de seneste fem år. I 2013 blev der taget en kollektiv beslutning om at give daværende trommeslager Dave Lombardo sparket. Det var anden gang, han forlod bandet. Dette førte til en inficeret omgang ballade, som spredte sig som en løbeild på flere nyhedssider og på de sociale medier. Kort derefter gik Jeff Hanneman pludseligt og tragisk bort, hvilket mange troede var på grund af et edderkoppebid, som han havde pådraget sig tre år tidligere. Det viste sig ikke at være tilfældet.

Fremtiden var uvis, fortæller sangeren:

– Jeg var tvivlsom i forhold til det nye album og Slayer, men følte samtidigt, at jeg ikke ville efterlade noget ufærdigt. Alle har jo ventet på noget nyt fra os.

Det der grin, det forsvinder fra frontfigurens ansigt samtidig med, at alvoren skyller ind over ham. Hans blik bliver tilbagetrukket og leder efter ord.

– Ja, alting har jo en ende, men jeg ved bare ikke hvornår...

Mens frontfiguren overvejede bandets fremtid og ikke rigtigt kunne finde ud af, hvilket fokus Slayer skulle gå efter, eller om der overhovedet skulle komme noget nyt album, arbejdede Kerry King som sædvanligt.

– Kerry har bare kørt på og skrevet en masse ting. Det hele lød skidt, og jeg undrede mig bare over, hvad i helvede vi syslede med. Jeg ved jo, hvordan han er som person, og det gjorde mig urolig. Han efterlader meget lidt plads til andre. Jeg følte bare, at jeg ikke orkede at tage mig af det.

Jeff Hanneman som i sammen med Tom Araya stod for 90 procent af Slayers sangskrivning, og som desuden skrev størstedelen af bandets klassikere *Reign In Blood* og *South Of Heaven* var det lettere at arbejde sammen med. Han præsenterede forslag og var villig til at vende ideer med bandet.

– Da Paul (Bostaph, tidligere medlem af bandet, red.) vendte tilbage, fik jeg selvtilliden tilbage. Han ved, hvordan man arrangerer sange og har bidraget med meget tidligere i vores karriere. Med den tidligere trommeslager atter tilbage i bandet begyndte lyset at indfinde sig for Tom Araya, og han følte sig håbefuldt før sin opgave: at gennemføre det, Slayer havde påbegyndt.

Døden og kommunikation

Ikke engang en af de fire største indenfor thrash metal kommer uden om kritik. Udvikler et band deres karakteristiske lydbillede, skrider fansene "sell out", og holder de i stedet fast ved deres lyd, anklages de for at være kedelige, og at de aldrig udvikler sig. Lige præcis det



sidstnævnte er karakteristisk for Slayer, og det er en krig på to fronter mod fansene, som bandet aldrig kommer til at vinde. Heavyrocken har de mest hengivne fans, men også de mest kritiske.

Efter Jeff Hannemans død blev der stillet mange spørgsmål til, hvordan Slayer skulle lyde. Ikke engang den vikarierende Exodus-guitarist Gary Holt kunne styre nervøsiteten på trods af, at han blev tilbudt en

“Da alt var færdigt, følte jeg bare, fandme ja, det er stadig Slayer. Ingen kan benægte det!”

permanent position. Ville det 11. album stadigvæk lyde som Slayer?

– Jeffs kone gav mig hans harddisk. Der var skide meget materiale! Den indeholdte alt muligt, og sådan nogle utrolige ting, at vi bare spurgte os selv hvorfor han aldrig havde præsenteret materialet for os tidligere? Men sådan var Jeffs personlighed. Han tilbragte al tid uden for bandet med at skrive alene, og ingen af os forstod det før langt senere. Jeg fandt ting, som jeg genkendte fra langt tilbage i tiden, fortæller frontfiguren.



Afhængigt af hvem du spørger og hvilke interviews du har læst med bandmedlemmerne i de seneste år, får du forskellige svar. I hver og hveranden artikel om Slayer modsiger Tom Araya og Kerry King hinanden. Skrev Jeff noget nyt materiale, inden han gik bort? Ja, ifølge frontfiguren. Nej, ifølge Kerry King. Han skulle alene stå for guitarrytmen og muligvis uddelegere en eller to soloer til en anden guitarist. Men faktum er, at sådan blev det ikke.

Det er bredt kendt, at de to musikere sjældent kommunikerer med hinanden uden for bandet. Jeff Hannemans bortgang tvang derimod Tom Araya og Kerry King til at begynde at tale sammen igen. Musikerenes død førte dem med andre ord tættere på hinanden.

– Da alt var færdigt, følte jeg bare, fandme ja, det er stadig Slayer. Ingen kan benægte det!

Nej, Slayer fornægter sig ikke

Lidt væk holdes der snigpremiere på det nye album, som får titlen *Repentless*. Efter interviewet bliver jeg vist hen til rummet, lige som sangen *Piano Wire* begynder; Et stykke komponeret af den afdøde guitarist, som faldt bort i udvælgelsesprocessen for forgængeren *World Painted Blood*. Sangen er mere eller mindre efterladt urørt. Derudover findes der dele af Jeffs materiale, som blev lavet lidt om her og der på pladen, samt seks færdige spor, som kan blive anvendt på et eventuelt fremtidigt album.

Det første indtryk af pladen er positivt, og nogle af mine noter siger "klassisk Slayer", "nostalgisk 80'er-speed metal", "monstertrommer" og "syge soloer". Med andre

ord behøver ingen af bandets fans at bekymre sig for, at Slayer skulle lyde nævneværdigt anderledes.

– Jeff og Kerry har forskellig stil. Mens Jeff var mere rig på variationer i sit guitarspil, spiller Kerry bare

hurtigt. Det er hans stil, og der var et øjeblik af uro hos mig, inden vi begyndte at skrive på *Repentless*. Men lige så lidt, som jeg ikke har ret til at fortælle dig, hvordan du skal skrive denne artikel, lige så lidt blander jeg mig i Kerrys ting. Men så skal du fandeme heller ikke fortælle mig, hvordan jeg skal synge, udbryster Tom Araya.

Grinet er tilbage.

JEFF HANNEMANS HEMLIGHED

Hvad mange ikke vidste – i særdeleshed ikke de øvrige medlemmer i Slayer – var, at Jeff Hanneman drak for at dulme smerten fra den leddegigt, han fik i starten af 90'erne. Edderkoppebidet, som han pådrog sig var en bidragende årsag til et svigtende helbred, så guitaristen blev mere og mere ude af stand til at bruge sin arm som følge af en hudinfektion. Han havnede i koma og der var tale om at amputere kropsdelen. Alkohol hjalp også her med at bedøve Jeff Hannemans smerter. Den endelige dødsårsag fastslås til at være leversvigt.

– Det var hans last, og vi gik gennem mange ting sammen og forsøgte altid at støtte ham. Men han har aldrig villet tage imod hjælp og være til last for andre, derfor holdt han det for sig selv. Og selvom det skabte visse problemer i bandet, er det ikke før her bagefter, at vi er begyndt at få en forståelse for, hvordan han var som person, fortæller Tom Araya.

Ting sker bare

I modsætning til, hvad mange sensationslystne musikbloggere og nyhedssider vil hævde, er udgivelsesdatoen for *Repentless* ikke et infantilt forsøg på at provokere fra Slayers side. 11. september er en dato som pladeselskabet har valgt, og det er højst ulykkeligt, at det er anden gang, det sker for bandet. Første gang var netop i 2001. Tydeligvis findes der foliehatte, som tror, at Slayer havde noget med terrorangrebet at gøre.

– Vi vidste, at det ville ske, haha! Du ved, meget af det, Slayer gør, er ikke bevidst. Vi har aldrig haft en plan om at provokere nogen. Ting har det bare med at lande hos os. Tanken var at pladen skulle udkomme i august, men pladeselskabet ville det anderledes. Vi fandt ud af det i sidste uge, og Kerry og jeg kiggede bare på hinanden med åben mund og skreg "forstår I ikke at folk kommer til at tro at, vi har gjort det bevidst igen!", siger frontfiguren.

– Sådan er det med Slayer. Vi gør det, vi føler for og alt som sker for bandet, er skrevet i stjernerne.

Sagt af et slæng musikere, som skrev en sang om Josef Mengele og siden blev beskyldt for at være nazisymptisører **G**

Umoderne popmusik

MAN FORNÆRMER NÆPPE NOGEN VED AT
KALDE BLAUE BLUME FOR ENERE PÅ DEN
DANSKE MUSIKSCENE. DER ER INGEN ANDRE
HERHJEMME, DER MATCHER DERES HELT
SÆRLIGE LYDUNIVERS. TAG MED GAFFA TIL
HJEMBYEN KOLDING, HVOR FORSANGER
JONAS SMITH FORTÆLLER OM ROMANTIK,
MELANKOLI OG SELVFØLGELIG MUSIKKEN.

ORD: MICHAEL JOSÉ GONZALEZ BILLEDER: MORTEN RYGAARD

GAFFA MØDER FORSANGER JONAS SMITH på det lettere tilrøgede udskænk-
ningssted Knuds Garage i hjembyen Kolding, hvor et spil bordfodbold nærmer
sig sin afgørelse i det ene hjørne, mens den nye Iron Maiden brager stolt ud ad
højtalerne over baren. Det skal nu på ingen måde ligge til hinder for en god snak
om Blauē Blumes album-debut, *Syzygy*. Snarere tværtimod. Smith er rolig og refe-
rerer uden at fortrække en mine rask væk til folk som Oscar Wilde, Baudelaire og
William Blake, mens han bevæbnet med kaffe fører GAFFAs udsendte ind i Blauē
Blumes særlige univers.

– *Syzygy* er en videreudvikling af det, vi havde gang i på *Beau & Lorette*, hvor vi
fik konkretiseret vores lyd og smagt på nogle steder rent lydmæssigt. Den var
meget søgende, hvor jeg nu synes, vores udtryk er mere konkretiseret. Men det
hele er stadig indspillet meget live, sådan at musikken er så organisk og levende
som muligt. Det er i virkeligheden lidt umoderne i forhold til, hvordan man
laver popmusik i dag, griner Smith og forklarer, at Blauē Blume i virkeligheden
er et sammensurium af de alle de elementer og referencer, de fire drenge har at
trække på.

– Vi lader os ikke influere af én sound, musikken er mere et resultat af al den
musik, vi nogensinde har hørt og alt, vi har tænkt og følt, hver især. Det er i
virkeligheden nok et af vores kendetegn – at man ikke ved, hvor man har os, rent
lydmæssigt. Og det bliver måske en lyd i sig selv.

Ja, for man er jo ikke i tvivl om, at det er jer, når man hører et af jeres numre...

– Det har også været vigtigt for os, og noget, der er medvirkende til det, er, at
vi alle fire er meget bevidste om vores instrumenter og gør en dyd ud af hver især
at være så original som muligt. Men det betyder så også, at vi er afhængige af, at
lytteren er indstillet på, at musikken er lidt anderledes.

Tæsk i ansigtet af The Weeknd

*Det er i grunden overraskende, at I har indspillet så meget af det live i studiet. Et
band som Mew, bruger jo vildt lang tid i studiet og arbejder med mange lag under
indspilningerne.*

– Et stykke hen ad vejen har det da også mere været af nød end af lyst, for når
man lytter til et album som *Frengers*, der er en helt fantastisk plade, som vi alle i
bandet ser op til som et helt særligt indie-værk, der formår at lave popsange i en
prog-skabelon, kan man godt høre, at de har haft pengene til at eksekvere deres
mission om at lave levende, organisk musik ekstremt stringent og meget sonisk.
De gange vi har stået færdige med et produkt, har vi da i første omgang også
ærgret os over, at det ikke *tæskede* os i ansigtet, som for eksempel The Weeknd
gør – sådan noget popmusik, hvor præmissen og økonomien er en hel anden.
Der bider det os i halen, at vi har et dogme, hvor vi skal tage vores instrumenter
så langt vi kan – guitaren skal ikke erstattes af en computer, og trommerne skal
ikke være digitale for at ligge højere i lydbilledet. Det er ikke i tråd med tiden,
men der er til gengæld rigtig meget liv i det, og det vigtige har ikke så meget væ-
ret at finde fejlene, vi har lavet, men i stedet at have en fælles følelse af, at det var
rigtigt. Og det var for os det helt rigtige at gøre på et debutalbum som det her.

Hvad skal man lægge i albumtitlen?

– Jeg faldt over ordet "syzygy" i en ellers relativt kedelig bog af Jung, hvor
han bruger det til at beskrive "det guddommelige par". Det syntes jeg havde
noget prætentivt og arrogant over sig, som alligevel er vildt fint – at man sætter
kærlighedspagten op på den piedestal. Og så kan jeg godt lide selve ordlyden,
der ligger fint i tråd med min måde at skrive sange på. Når jeg synger og skriver

“Musikken og kunsten åbner for korrespondancen mellem det konkrete og det nærmest spirituelle.”

tekster, gør jeg meget ud af, at ordene skal passe i min mund og integreres med
min stemme, og derfor kan jeg godt lide titlen – den tager beskedent opmærk-
somhed.

Forelskelse og melankoli

Et album med en titel, der betyder "det guddommelige par" er næsten nødt til at
handle om kærlighed, og det er da også tilfældet, for Jonas Smith har på ingen
måde berøringsangst med det romantiske.

– Albummet er en dedikation til forelskelsen – til de der øjeblikke i tilværelsen,
hvor tid og rum føles dybere end normalt. Når følelsen af at være til åbenbarer sig
som fuldstændig, og alting falder i hak. Jeg har skrevet ud fra nogle personlige
ting for mig – alle linjer og ord kan jeg spore tilbage til steder, jeg har været med
hende, pladen handler om, men det er vigtigt for mig, at alle kan relatere til det.
I bund og grund handler teksterne dog om hende og mig. Der er en kraft og en
energi i forelskelsen, samtidig med at der er en bevidsthed om et forestående
tab. ▶



blau blume

Hvordan det?

– Det sublime øjeblik kan ikke vare ved. Det forsvinder igen, og på pladen forsvinder pigen også igen på sin cykel om morgenen, efter alt har været perfekt. Det er jagten på det perfekte, flygtige øjeblik, og deri ligger melankolien, som jo bestemt er til stede i musikken. Albummets "Roxy" er en karikatur – en personificering af forelskelsen, som er udsprunget af en virkelig person i mit liv. Men den er også udsprunget af de andre forelskelser, jeg har haft gennem mit unge liv. Det er nu engang, hvad jeg har at skrive om. Det er min virkelighed, indrømmer Jonas Smith, og kommer yderligere ind på melankolien i bandets univers.

– Melankolikeren er gennem historien blevet betragtet som en, der så verden som ufuldstændig, og jeg tror, kunsten er et instinkt i mennesket. Den vidner om, at der er et eller andet ud over det materielle,

og musikken og kunsten åbner for korrespondancen mellem det konkrete og det nærmest spirituelle. Det der tiltaler mig er den dynamik, tabet bringer med sig: skønheden åbenbarer sig for at forsvinde det næste øjeblik. Når man læser en digter som Charles Baudelaire, drages man jo af den grusomhed, han beskriver, hvori melankolien også ligger. Han er jo et sorgfuldt menneske, men deri er

“Vi ser os selv som et band, der skal ud og lave i hvert fald ti plader til.”

der også noget smukt og skønt. Rimbaud har noget af det samme, og de er begge forgangsmænd for beat-perioden.

I en tid hvor playlister og hurtige hits dominerer, kræver I mere end gennemsnittet af jeres lyttere. Man bliver udfordret – på den gode måde, vel at mærke. Er der aldrig nogen, der har bedt jer om at lave det der radiohit?

– Jo, det er der konstant folk, der beder os om, og vi er jo også interesserede i at lave popsange, men på en måde, hvor vi undersøger, hvor langt vi kan strække skabelonen.

Kan du give et eksempel på en anden kunstner, du synes har gjort det?

– Han vil sikkert være lodret uenig med mig, men Kevin Parker fra Tame Impala har gjort det med singlen *Let It Happen*, som er et sindssygt catchy, poppet nummer, men hvor der gøres op med tiden i popmusikken, ved at sangen varer over otte minutter. Men otte minutter, der er fucking vanedannende og hele tiden introducerer nye melodier og hooks, der holder dig til ilden. Den råber bare "kom, lyt til mig!" Hvis man har den magt og samtidig kan bruge den til at vække noget i folk, er det fantastisk. Det synes jeg bestemt Tame Impala kan, og det er sådan noget, vi stræber efter, men vi fejler nogle gange ved at gøre det for komplekst. Det kræver nogle gange, at man lige sætter det, man har gang i på pause, og så bare lytter. Det er nu, vi skal ud og bevise, at vi kan udvikle os og blive ved med at vække folks interesse. Vi ser os selv som et band, der skal ud og lave i hvert fald ti plader til **G**





FAVORITSANGERE

Jonas Smith har en af dansk musiks mest særegne sangstemmer. Her fortæller han om fem af hans helt store sanger-forbilleder.

NINA SIMONE

– Hun gjorde noget helt særligt i de tidlige dage, hvor hun ikke var så politisk engageret. Jeg kan godt lide, at hun ikke er en skønsanger, men at hun søger det skønne med det hun har. Hun rammer noget, ingen andre kan. Og hun kræver noget af lytteren.

EDITH PIAF

– Ud over at være en fantastisk sangerinde, havde hun også en enestående udstråling på scenen. Det var dengang man som sanger også gjorde noget ud af at være performer. Man skulle drage og forføre sit publikum – og det gjorde hun. Hun kunne fylde hele universet, når hun stod og sang.

JEFF BUCKLEY

– I gymnasietiden brugte jeg time efter time på at forsøge at synge hans sange, men jeg formåede det ikke, fordi min fysik ville mig det anderledes. Og det lærte mig at bruge mit dybe register. Han er en evig inspiration. Hans abstraktionsniveau i forhold til musikken var enormt. Han er på mange måder det perfekte sangerforbillede. Han synger fuldstændig vanvittigt – out of this world.

ANNISETTE KOPPEL

– Hun er nok den dygtigste sangerinde, vi overhovedet har herhjemme. Hun synger med en sjælden inderlighed. Hun har en fantastisk personlighed. Jeg er kæmpe fan!

PATTI SMITH

– Hun kan noget af det samme som Anni-sette. Musikken løber genne årene på hende. Det er så smukt, det hun kan! Man kan ikke undgå at blive påvirket af det, hun gør.

carly rae jepsen

Med lidt hjælp fra Sverige

DET KRÆVEDE EN FLYVETUR OVER ATLANTEN FOR AT NÅ DET, SOM CARLY RAE JEPSEN LÆNGE HAR STRÆBT EFTER. EFTER ET VÆRDIFULDT SAMARBEJDE PÅ SVENSK GRUND, ER VERDENSSTJERNEN NU AKTUEL MED SIT TREDJE ALBUM MED HITSINGLEN *I REALLY LIKE YOU* I BAGAGEN.

ORD: JENNIFER LAST



CARLY RAE JEPSEN BEGYNDE hurtigt at arbejde på albummet *Emotion* efter udgivelsen af forgængeren *Kiss*. Hun flyttede til New York og tog en lille pause.

– Der er noget ved den by, som gør mig rolig. Jeg blev mere modig. Jeg turde at række en hånd ud til mennesker, jeg elsker og ser op til. Det ledte til en hel del nye samarbejder, siger hun til GAFFA.

Carly Rae Jepsen har arbejdet sammen med en række svenske navne på det nye album. Det blågule flag kan skimtes i næsten halvdelen af sangene, og det er takket være blandt andet Peter Svensson fra The Cardigans og producerne Max Martin, Rami Yacoub og Johan "Shellback" Schuster. Rejsen tog fart efter, at Carlys forlægger lyttede til demoverationer af sangene. Efter at have hørt sangene stod det klart, at hun havde skrevet et 80'er-inspireret album, og derfor fik hun det forslag at tage til enten Sverige eller Storbritannien for at møde nogle af dem, som har arbejdet meget med denne type musik. Valget faldt på Sverige, som siden viste sig at give gevinst.

– Jeg varovre i Sverige tre gange og arbejde, tror jeg. Første gang var et lynvisit, hvor jeg traf nogle af dem over to dage, mest for at se, hvad de har lavet tidligere og hvordan de arbejder. Jeg bestemte mig med det samme for at komme tilbage, da jeg indså, at vi havde noget rigtig godt at arbejde videre med.

Fandt sit kald i 80'er-pop

Det faktum, at Carly Rae Jepsen er født i 80'erne og dermed er vokset op med musikken, hvis lydbølge skreg i neon fra diverse syntheffekter, har ingenting med hendes musik at gøre. Det kom senere. Da hun så Cyndi Lauper live i Tokyo, blev hun revet med af det, hun efterhånden forstod, at hun selv skulle sysle med. Hendes ting. Hun gik tilbage i musikken og lyttede til Madonnas tidlige materiale. Der fandt hun sit kald og indså straks, at hun kunne lide det. Efter den første kontakt med svenskerne var der ingen tvivl om, i hvilken retning Carly og *Emotion* skulle gå. Det næste besøg i Sverige blev en anelse længere, og i to ugers tid sad hun isoleret fra omverdenen, mens hun pendlede mellem hotelværelset og studiet.

– Det var midt om vinteren. Det var mørkt, når jeg kom hen til studiet, og mørkt når jeg gik derfra. Jeg arbejdede intenst, men mit arbejde i Sverige blev en af mit livs bedste oplevelser.

Jeg elsker måden, som mange af de svenske producere og folk i branchen ser på musik på. Det er omvendt af, hvordan det ofte er i USA. I stedet tænker de virkelig på kvalitet og ikke kvantitet. De har ligesom ingen interesse i at masseproducere så meget materiale som muligt. De går bare i studiet og arbejder, indtil de har en sang, de er tilfredse med. Jeg sætter absolut pris på den måde at arbejde på, og det er nok derfor, det har fungeret så godt. Det tog virkelig mit album til det næste niveau.

Og det er ikke kun svenske producere, som Carly Rae Jepsen har fået hjælp af. 28-årige Noonie Bao er en af de sangskrivere, som Jepsen har arbejdet meget sammen med, hvis samarbejde har ledt til, at en sang, skrevet af Noonie Bao, er blevet indspillet af Carly.

– Jeg elsker virkelig Noonie Bao. Vi fungerer så godt sammen, når vi arbejder. Hun er helt fantastisk.

Ifølge Carly selv havde den naturlige vej at gå, hvis ikke hun havde valgt den artistiske vej, været at arbejde med noget inden for læring. Med en mor, der er lærer, og en far og farfar, der er rektorer, havde det hældt mod en karriere som musiklærer. Men hun valgte en anden vej. *Call Me Maybe* Blev sluppet som en bombe i musikverdenen i 2012, og fik i løbet af det efterfølgende år en række prestigefyldte nomineringer – blandt andet Grammy Award for årets sang, Billboard Music Award for mest streamede sang, MTV Video Music Award for bedste nye artist og World Music Award for verdens bedste video. Den blev solgt i over 17 millioner eksemplarer, og videoen til sangen har over 700 millioner visninger på YouTube. Dengang var Carly 27 år gammel. Ti år tidligere tog hun beslutningen om, at det her skulle være hendes fremtid.

– Det føles som om, at jeg altid har vidst, at det er det her, jeg skal lave. Jeg har altid sagt, at jeg ville blive sangerinde. Men da jeg var 17 år og begyndte at spille guitar, indså jeg nok, at sangskriver tilmed var bedre end artist, og fra da af ville jeg satse på det.

Kæmper for menneskerettigheder

Inspirationen finder hun lidt over det hele, men der findes et specifikt tema, som forekommer almindeligt i branchen: Mænd. Hun vil ikke lade sig påvirke af det modsatte køn, men i virkeligheden og i hverdagen er det gået hen og blevet næsten en umulighed. Dog holder

hun stadig på, at kærligheds-sange ikke kun skal gælde for den heteroseksuelle norm.

Hun er en stærk forkæmper for menneskerettigheder og går forrest i forhold til LGBT og retten til at elske den, man vil elske – uanset køn.

– Jeg forsøger så hårdt ikke at skrive sange om drenge, at jeg aldrig lykkes. Men når jeg skriver tekster om kærlighed, så passer det selvfølgelig på alle typer kærlighed. Jeg vil have, at alle skal kunne tage

nogle af mine sange og gøre det til deres sang. Får jeg en mulighed for på nogen måde at påvirke og nå ud med et budskab, så griber jeg den. Det er hjerteskrærende, at alle mennesker ikke skal kunne have de samme rettigheder til at vise deres kærlighed til hinanden.

Carly Rae Jepsen tror absolut, at *Emotion* vil være tillokkende for et stort publikum, og ikke kun i den målgruppe, hun tidligere er nået ud til. Men sort på hvidt er det stadig pop, om end det er nogle mørkere nuancer.

– Jeg tror, at det er lidt mere modent. Siden har en del af alle samarbejderne gjort vældig meget, og det er blevet betydeligt bedre, end hvis jeg havde lavet det selv. For mig er det et stort projekt fyldt med passion, som endelig er færdigt **G**

“Jeg elsker virkelig Noonie Bao. Vi fungerer så godt sammen, når vi arbejder. Hun er helt fantastisk.”

AKTIVIST FOR HOMOSEKUELLES RETTIGHEDER.

Verdensstjernen Carly Rae Jepsen er fortaler for de homoseksuelles rettigheder og indstillede sin optræden på Boy Scouts of America National Scout Jamboree i sommeren 2013 på grund af deres regler om homoseksuelle medlemmer og ledere. Den 26. juni blev det lovligt i alle stater i USA for folk af samme køn at gifte sig. En historisk beslutning, som gør Carly varm om hjertet.

– Det var en episk dag. Sådan en dag, man aldrig kommer til at glemme. Man kan mærke, at der er ved at ske en forandring, og det er fantastisk, at alle endelig får de samme rettigheder. Lykken i folks øjne den dag. Det var fantastisk. Det kommer jeg aldrig til at glemme.



Kreativiteten kom tilbage

EFTER OTTE HALVHEMMEIGE ÅR I ØVELOKALET BLEV DE NATIONALE SUPERSTJERNER PÅ EN SOMMERAFTEN. OG NÅR MAN STARTER PÅ TOPPEN, KAN DET KUN GÅ EN VEJ. SAYBIA MÆRKEDE PRESSET. EFTER EN KREATIV KUNSTPAUSE PÅ OTTE ÅR HAR SØREN FÅET SJÆLEN KRÆNGET UD PÅ DANSK OG HAR NU IGEN FUNDET MELODIEN MED DE GAMLE VENNER. SAYBIA ER TILBAGE.

ORD: HENRIK TUXEN
BILLEDER: MORTEN RYGAARD



FORSANGER OG KOMPONIST Søren Huss og trommeslager Palle Sørensen hænger veltilfredse og afslappede i pladeselskabets sofaarrangement for at give første interview på det dugfriske album, *No Sound From The Outside*. Ro på sættet.

Så var det noget anderledes anstrengt i de tidlige Saybiadage. De fem gamle venner, der havde spillet musik sammen i årevis uden omverdenens synderlige interesse, bragede igennem som superstjerner sådan nærmest over night. *The Second You Sleep* solgte over 300.000 eksemplarer, *The Day After Tomorrow* og titelnummeret blev regulære landeplager, der var medvind på autostradaen, og alt var fantastisk, sådan næsten. For alle, der når toppen, spørg Nephew, Dizzy, Sanne, Anne osv. er superstjernestatus også øretævernes holdeplads. Trods minimalt kendskab til – og ingen inspiration fra – Coldplay blev Kashmir og særligt Saybia slået i hartkorn med tidens giganter, og fik det diskutabile label "tuderock" klistret på sig, og selvom opfølgeren *These Are The Days* solgte svimlende 150.000 eksemplarer, var det jo "kun" halvdelen af debuten. Sidste udspil fra Saybia var *Eyes On The Highway* fra 2007. I forhold til markedet i øvrigt med flotte salgstal, men for de fynske venner en stot nedadgående kurve. Saybia – og særligt Søren – smagte på succesens besnærende glæder, men også medaljens bagside, og så blev han ramt af den ultimative tragedie. En meget omtalt trafikulykke, som Søren på glimrende vis har bearbejdet på solopladerne *Troen & Ingen* og *Oppefra & Ned*. Grundigt beskrevet her i bladet ved gentagne lejligheder, så den lader vi ligge og vender blikket tilbage mod Saybia. Dengang og i dag.

Anton Corbijn, Tchad Blake og Nelson Mandela

Søren: – Det var jo fantastisk at opleve den succes, en dregedrøm, men vi var ikke altid lige gode til at tackle alt det andet, der kom oveni. Vi blev af nogle journalister placeret i en bås, som vi ikke kunne genkende, og sjovt nok var det kun i Danmark. Det er lige meget nu, men dengang var det pisseirriterende. Det gik også rigtig godt for os i Norge, Schweiz og særligt Holland, og der har vi bare været et band, som blev gradvist større, og live peakede vi på tredjepladen. Vi var bare nogle glade drenge, da vi kom frem, men presset på toeren var stort og blev aldrig rigtigt italesat. Hverken af os eller dem, vi arbejdede sammen med. Men vi havde jo oplevelser som at mikse anden plade i Peter Gabriels studie med produceren Tchad Blake, arbejde med Anthon Corbijn, møde Nelson Mandela og så, vigtigst af alt, utallige aftener i selskab med vores publikum i både ind- og udland. Fantastiske oplevelser, som vi nok aldrig rigtigt fik kommunikeret ud.

Palle og Søren: – Den eneste gang, vi rigtig var ved at "tude", var efter den modtagelse, vi fik, da vi spillede hele *The Second You*

Sleep i DR's Koncertsal i 2012, haha!

Var der enighed om at stoppe i sin tid?

Søren: – Det var mig, der satte ord på, men alle havde det på samme måde, vi havde brug en pause fra hinanden. Vi var vokset op sammen, fra vi var helt unge, og det svære er at blive voksne sammen som band. Det går typisk i forskellige hastigheder for hver enkelt. Nogle får børn, andre vil køre festen lidt længere ud, nogle vil lidt tidligere hjem, og pludselig er man forskellige steder. ■

L.A.

Meget af albummet er indspillet i USA, hvordan hænger det sammen?

Søren: – Vi havde et lyd-ideal, vi gerne ville forfølge. Jeppe er gear- og lydnerd og havde idéer om de helt rigtige mikrofoner, den helt rigtige pult, og jeg ville gerne indspille med en engelsk eller amerikansk producer, nu hvor jeg sang på engelsk igen. Michael Patterson, som havde mikset min anden soloplade, blev meget begejstret for de demoer, han hørte, så Michael og Nic Jodoin undersøgte mulighederne og fandt frem til, at Ocean Way, Frank Sinatras gamle studie B på Sunset Boulevard, var det rigtige sted at være. Vi arbejdede i mange timer hver dag, men fik da også set en smule af LA, havde fri 4th of July, fik en tur i Stillehavet og den slags. Og så sker der åbenbart også altid et eller andet skørt. Foo Fighters rykkede en morgen ind i studie A med en gigantisk produktion, hvorefter de indspillede deres L.A.- del af *Sonic Highways*, mens vi var i studiet ved siden af. Jeg var tilbage senere på sommeren i 14 dage for at indspille vokal. Vi har efterfølgende brugt otte måneder på at færdiggøre pladen herhjemme i Black Tornado Studiet med Lars Lundholm, hvorefter Mads Nørgaard til sidst samlede og løftede det hele i mikset.

saybia

Det, at du efterfølgende – på en tragisk baggrund – har kunnet udtrykke dig så fyldestgørende på dansk, har det givet en anderledes ballast og lyst til at vende tilbage til Saybia?

Søren: – Ja, helt sikkert. *Troen & Ingen* var for mig min svendep prøve som sangskriver. Det har været både fantastisk og skræmmende at udtrykke sig på den måde, og der har været mange intime og intense koncerter. Jeg er meget taknemmelig over både opmærksomhed, positiv omtale og salgstal. Forskellen på den gang og nu er, at jeg føler mig etableret. Den ro har jeg taget med mig ind i Saybia. Og det var mere et dybt behov end en lyst at "vende tilbage".

Vores veje skiltes

Hvad med dig Palle, havde du brug for at droppe musikken?

Palle: – Både ja og nej. Først skulle jeg prøve noget helt andet og tog et job som lagerarbejder, det var en anden virkelighed og logik. Men jeg har holdt fast i musikken, og det har vi alle sammen. Spillet i andre sammenhænge, og jeg tror, at vi alle har en større musikalsk horisont i dag, på grund af det vi har lavet hver især. Jess tog sig en uddannelse som grafisk designer og har WAAITT sammen med to af dem, han læste sammen med, og Jeppe er lige nu i gang med at uddanne sig til pædagog.

Søren: – Nu har vi jo heller ikke været stoppet i Saybia, vi har spillet koncerter sammen om sommeren både i Danmark, Holland og Schweiz. Vi prøvede et par gange at starte op igen, kreativt, men den var der bare ikke rigtigt. Men i sommeren 2013, skete der noget. Jeppe og jeg kom lidt længere med nogle demoer, og der begyndte at tegne sig et billede. Jess og Palle begyndte at dukke op hver tirsdag, og da vi i starten af

“Man kan køre træet, miste den fælles kreativitet”



januar kiggede på det, vi havde, syntes vi alle fire, at vi havde konturerne til en plade. Sebastian var optaget af andre projekter og kunne ikke afsætte tid til at indspille. Så vores veje skiltes, og vi fire andre blev nødt til at finde en ny guitarist. Der faldt valget på Kasper Rasmussen.

Han har mange års erfaring både som guitarist, trommeslager og producer, og det har været en kæmpe gevinst at få ham med i bandet. Både socialt og musikalsk.

Når man hører pladen, er der ikke meget af den oprindelige patos tilbage, men mange træk, man kan genkende fra dine soloplader. Som før er det dig, der skriver sangene, Søren, er det her ikke bare en soloplade på engelsk, backet op af gamle venner?

Søren: – Nej, der er en stor forskel. Jeg skriver teksterne, ja, men i modsætning til mit solo, hvor sangene bliver skrevet færdigt, før det musikalske arrangement, så er sangene på det her album startet med et fælles musikalsk aftryk som udgangspunkt. Teksterne er kommet til sidst eller under tilblivelsen af musikken. Og vi har desuden vores helt egen håndspillede stil, hvor vi

kender hinanden intuitivt. Når Palle rammer fireslaget, kan vi andre allerede fornemme, hvordan han kommer til at lægge et-slaget. Det rammer helt præcist, som han har lyst, haha! Den intuitive fornemmelse for hinanden er fantastisk, når det hele bare koger. Det er der næsten ikke noget, der slår.

Hold nu kæft, kællinger

Er det at være så sammentømrede et ubetinget gode, eller kan man også låse hinanden fast?

Søren: – Det, at man er vokset op sammen, personligt og musikalsk er unikt: Det betyder også, at man kan køre træet, miste den fælles kreativitet, som vi på sin vis gjorde midt i plade nummer tre, men når man så finder den igen, har man en helt særlig frihed sammen. Det

her var en slags sidste skud i bøssen. Ikke kniven for struben, vi har alle vores individuelle liv, det er ikke alt eller intet som i starten. Men der er grænser for, hvor mange gange, man kan starte op igen, og vi havde prøvet nogle gange, hvor den kreative fællesnævner bare ikke var der.

Palle: – Det er som et gammelt ægteskab. Nogle gange kan vi have konflikter, som må se helt åndsvage ud udefra. Men efter vi har fået Kasper Rasmussen med i bandet som guitarist, kan vi tit spejle os selv via ham. Der var en dag, hvor et grundspor ikke fungerede, og vi sad og diskuterede, hvis skyld det var. "Nu vil jeg gå ud og drikke mig en kop kaffe og beslutte mig for, hvem jeg skal være sur på", sagde han. Så kunne vi tygge lidt på den.



Søren: – Han har haft samme effekt som en anstands-dame i starten. "Hold nu kæft, kællinger", kunne han også ha' sagt.

Livet omkring de 40

I virker langt mere afslappede og glade i dag, og No Sound From The Outside lyder som en velspillet og dynamisk plade, men kan det også blive lidt for hyggeligt? Er I parate som i gamle dage til at gå all-in for at forfølge succesen?

Søren: – Vi er vel grundlæggende bare et andet sted i dag. Musikken er tilbage i centrum. Det synes jeg skinner igennem. Og nej til anden del af spørgsmålet. Vi er alle omkring de 40 i dag, og du ser ikke os turnere Frankrig rundt i et folkevognsrugbrød for at jagte succesen.

Ambitionen har været at lave en plade, vi selv virkelig godt kan lide, og det er lykkedes. Nu skal vi ud og spille i de lande, hvor vi ved, der er et Saybia-publikum. Holland, Schweiz, Belgien, Norge og selvfølgelig Danmark. Vi kan mærke, at glæden over de nye numre siver ned i vores bagkatalog, og jeg synes aldrig, de gamle sange har lydt bedre live **G**

Saybia spiller fire sid ned-koncerter i Danmark i november.

TINA DICKOW

Søren, du har lige spillet med Tina på Grøn Koncert, hvordan var det?

Søren: – Det var fantastisk, ikke kun at optræde med Tina, som i mine øjne er en af de største danske sangere og sangskrivere, men også at være en del af den faste karavane, der tæller 650 mennesker, hvor mange har været med i 10-15-20 år. For eksempel stod dem, der havde flyttet hegn om natten i en ordentlig brandert, når vi holdt lydprøve. Det var dejligt at mærke fællesskabet, både blandt musikere, crew og publikum.

Det er ikke første gang, hverken du eller I støder på hende?

Søren: – Nej, vi har en særlig connection og historie med hende. Vi var i Cannes sammen på Midem Festival, samme dag som vores debutalbum udkom, som også var samme dag, hun underskrev sin første store publishingkontrakt. Vi festede igennem og har delt karriere sammen. Nogle af os rendte faktisk rundt med et TV2-kamera den aften og filmede hendes bryster, uden hun opdagede det, haha! Drengerøvsagtigt, unge, fulde, kække knægte.



GAFFA LIBRARY SESSIONS

OFFENTLIGE LIVE-INTERVIEWS

MØD DET SPIRENDE STJERNESKUD BO EVERS, DER NYFORTOLKER SINGER-
SONGWRITERGENREN, INTELLIGENT OG MELODIØS SANGSKRIVNING (CHRISTIAN
HJELM), TIDENS NYE, STORE ROCKNAVN (GO GO BERLIN) OG DEN ULTIMATIVE
LEGENDE (STEFFEN BRANDT).

GAFFA LIBRARY SESSIONS ER OFFENTLIGE INTERVIEWS MED LIVE-MUSIKALSKE
INDSLAG, HVOR DU KAN DU MØDE KUNSTNERNE PERSONLIGT, STILLE SPØRGSMÅL
OG FÅ EN AUTOGRAF OG ET SNAPSHOT.

EFTERÅRET 2015

BO EVERS

Tirsdag 22. september

**CHRISTIAN
HJELM**

Tirsdag 13. oktober

**GO GO
BERLIN**

Mandag 23. november

**STEFFEN
BRANDT**

Tirsdag 8. december



Arrangementer er fra 19-21 på Biblioteket Frederiksberg og koster 40 kr, men er GRATIS for GAFFA Guld og Platin-medlemmer (begrænset antal). Billetter frigives 14 dage før og kan afhentes på Frederiksberg Hovedbibliotek, printes via Billet Expressen eller reserveres på gaffa.dk/plus
Gratis Slowbeer på Vinstue 90 Gl. kongevej efter arrangementerne til alle med gyldig billet.

**Biblioteket
Frederiksberg**

ANMELDELSER

- ★★★★★ mesterværk
- ★★★★ fremragende
- ★★★ god
- ★★ acceptabel
- ★ dårlig
- ☆ juks

ALBUM

- | | |
|-----------------------|-------------------------|
| Emma Acs | Kriswontwo |
| Ryan Adams | Könsförrädare |
| Agent Fresco | The Libertines |
| Alice Sings | Low |
| Lou Barlow | Majical Cloudz |
| Blaue Blume | John Mayall |
| • The Blues Overdrive | Mercury Rev |
| The Bohicas | Június Meyvant |
| Bon Jovi | Moses: "Andreas" |
| Findlay Brown | Bob Moses |
| Zachary Cale | Motörhead |
| Frank Carter & The | Myrkur |
| Rattlesnakes | New Order |
| Coco Moon | Nomader Med Hjemve |
| Chris Cornell | O/RIOH |
| • Billy Cross | Prince |
| Miley Cyrus | Lana Del Rey |
| Darwin Deez | Keith Richards |
| Deafheaven | • Thorbjørn Risager & |
| Destroyer | The Black Tornado |
| Disturbed | Roseau |
| Dungen | Shannon & The Clams |
| Duran Duran | Slayer |
| Editors | Soufly |
| Eivør | Spector |
| Empress Of | St. Prostitute |
| Essence | Stereophonics |
| Ella Eyre | • Michael Sunding feat. |
| Five Finger Death | Mads Vinding |
| Punch | The Sword |
| Fennesz/King Midas | Symphony X |
| Sound | The Weeknd |
| Fløjl | U.S. Girls |
| Foals | Ugly Kid Joe |
| • Ole Frimer Band | Ultimate Painting |
| Ghost | Urmutter |
| David Gilmour | Kurt Vile |
| • Goldie Chorus | Rasmus Walter |
| John Grant | Waqas |
| Halsey | Elyse Weinberg |
| Julia Holter | Ida Wenøe |
| Kristian Ufo Humai- | The View |
| dan | Wolf Alice |
| • Hyld | Young Empires |
| Jonas | Youth Lagoon |
| Tom Jones | Yung |
| Kaalayah | |

FILM, BØGER & DVD'ER

- | | |
|-------------|-------------|
| Aerosmith | Robert Cray |
| Kurt Cobain | N.W.A. |
| The Beatles | |

DEMO

- | | |
|------------------|-----------------|
| Fusskalt | South |
| Christine Kiberg | Spændt Op Squad |
| Mantra | Torment |

• find anmeldelsen på GAFFA.dk

"John Grant har ingen berøringsangst over for livets tabuer og dets indlagte misforståelser."

JOHN GRANT, SIDE 74

EMMA ACS

Give In To Whatever

(A:larm Music)

★★★★

Emma sætter nye farver på tapetet, men de blander sammen til grå



Emma ACS er tilbage med opfølgeren – og helt band-kliché-klassisk har også denne været svær. Den dansevenlige kækhed er desværre i høj grad blevet siet fra. Hun har

blandet byggeklodserne, så hun collageagtigt har leget langt mere med det hele. Hun har tilført strygerarrangementer. Hun er blevet mere eftertænksom.

Det er normalt godt, men på denne post-60'ertilgang er farverne snarere blevet blandet til grå – og den følelse forstærkes desværre ved mange gennemlytninger.

Hun lykkes dog også med sine eksperimenter enkelte steder som på *TLF Duet*, hvor hun synger duet med sig selv i en fiktiv telefonsamtale om begær dreng og pige imellem. Eller på *When Colors Disappear*, der begynder sløvt for fortryllende at glide over i et lækkert, forløsende strygerbåret refræn og titelnummeret *Give in to Whatever*, som er genkendelig ACS-dna, men vi er et stykke fra *Champagne* og *Fever* – to smitende, lækre numre fra debutten.

Hun må et skridt (tilbage) mod de takter – hvis det betyder tilbage mod ungdommen, then so be it. **Christian Erin-Madsen**

► **LYT TIL:** *When Colors Disappear / Give In To Whatever / TLF Duet*

AGENT FRESCO

Destrier

(Long Branch Records / SPV)

★★★★

Massiv og mættet islandsk artrock



Islandske Agent Fresco er populære i hjemlandet og har tilmed fået nogen opmærksomhed fra diverse anerkendte internationale medier.

Nu er det Reykjavik-baserede band klar med deres andet album, der byder på mere hårdtslående progressiv rock af den ambitiøse slags. Der er særdeles højt til loftet hos bandet, som således dyrker en højtravende og hårdtpumpet form for artrock med elementer af både postrock og – med lidt god vilje – mathrock.

I undertegnedes ører er udtrykket imidlertid til tider og i længden en kende for mættet og overlæsset – lyden er massiv og kompakt på samme tid, og mens produktionen som sådan ikke kan klandres, så har *Destrier* en form, der gør værket vanskeligt virkelig at nyde.

Nuvel, det guitarbaserede udtryk, der også skabes af masser af piano og elektroniske effekter foruden diverse andre gængse rockinstrumenter, besidder absolut emotionelle kvaliteter, og *Destrier* er en beundringsværdigt idérig og uforudsigelig størrelse. Samtidig favner værket såvel lys som mørke i dets ikke entydigt konfronterende stil. **Pelle Sonne Lohmann**

► **LYT TIL:** *Dark Water / Destrier / Howls*



RYAN ADAMS

1989

(PAX AM)

★★★★★

Ryan Swift leverer varen på storslået cover-værk



For dem, hvis næse det skulle være gået forbi, er Ryan Adams' *1989* en genindspilning af Taylor Swifts succesalbum af samme navn fra sidste år. Og selvom det i første omgang måske lyder som et PR-stunt, er det

noget helt andet, når man først får lyttet sig igennem albummet, der er intet mindre end storslået. Fra den berusende udgave af *Welcome To New York*, der får et skud rockende panorama-effekt, så man nærmest kan ane skyskraberne i øjenkrogen, er det klart, at Adams er gået ind i projektet med både hjerte og sjæl. Og resultatet af det på papiret lidt løjerlige projekt er et helstøbt album, der næsten matcher tidligere stjernestunder fra Adams' egen pen.

Der er noget paradoksalt ved, at en så dygtig sangsmed som Adams leverer så vellykket et udspil med sange fra en anden kunstner, men også noget modigt over, at det netop er det bedst sælgende album fra sidste år, der tages under – endog yderst kærlig – behandling, men selvfølgelig, hvis sangene er velskrevne (og det er de) og udøveren er tilpas dygtig (og det er han), hvorfor skulle det så ikke blive godt? Swifts ørehængere klæder Adams sukker-sørgmodige vokal, og alt efter, om sangene får en nænsom akustisk fingerspils-behandling (*Blank Space*) eller en ruskende rock-overhaling (*Style*), rykker det dels i tårekanalerne og dels i nakkemuskulaturen. Det kan godt være, det startede som en skæg ide, men der er ikke meget sjov og ballade over sangene. Selv *Shake It Off* emmer af alvor. Det bliver svært at få rystet *Bad Blood* ud af ørene ... igen. Men skidt, efterårets komme ser lige pludselig lidt lysere ud med denne her samling musikalske D-vitaminer i højtalerne. **Michael José Gonzalez**

► **LYT TIL:** *Bad Blood / Welcome To New York / Blank Space*



BLAUE BLUME

Syzygy

(A:larm Music)

★★★★★

Forelskelse i fuldt flor

Efter sidste års ambitiøse ep, *Beau & Lorette*, hvor den unge gruppe endnu ikke helt havde fundet sit fodfæste, følger Blaue Blume op med deres debutalbum. Her er det kunstneriske udtryk til gengæld skærpet som en

finslebet diamant.

Det selverklærede tema for albummet er *forelskelsen*, og det vækker genklang i titlen *Syzygy*; der af betydningsmæssige omveje går tilbage til den græske digtning og senere filosofiske begreber om mødet og forenelsen af modsætninger.

Med et så komplekst etymologisk rodnet kunne man godt frygte, at *Syzygy* blev en affære for hjernen, men her modsvarer musikken heldigvis intellektet på fornemste vis og åbner for en intim lytteroplevelse. Jonas Smiths virtuose stemme bruser ubesværet gennem et imponerende register i et organisk lyd billede, hvor man især imponeres over det dynamiske sammenspil, der aldrig føles fortænkt. Åbneren *Candy* nærmest snubler i gang, som et hjerte, der skipper et slag, før den lokker os ind i beruselsen. Blidt bølgende følger sangene hinanden, som hver især føles som et højdepunkt. Særligt umiddelbare fremstår *Thinking of Roxy* – hvor man tænker på den uheldigt udseende

Cyrano de Bergerac, der gemmer sig i buskene for sin udkårne – og *Before The Sun Blows Up Our Lungs*.

Hvordan kan man ellers beskrive *Syzygy* som andet end et rendyrket værk, hvor skønheden hele tiden står på lur? Numrene tårner sig op, modige og skrøbelige, og de betager, des mere man hengiver sig til dem. Ligesom en forelskelse.

Kristoffer Veirum

► **LYT TIL:** *Thinking of Roxy / Before The Sun Blows Up Our Lungs / Tranquil Curtains*



Billede: Morten Rygaard

ALICE SINGS

A Wonderful Impression Of Me

(Iceberg Records)

★★★★★

Fed "dust pop" eller "retropop" af dansk/fransk makkerpar



Krumtappen i Alice Sings (tidligere kaldet Alice Sings the Petterson Songbook) er den danske guitarist og sangskriver Mikkel Petterson og den dansk/franske sangerinde Alice

Carreri. De to har rent kunstnerisk dannet par i et tiår, hvilket man fornemmer, når man hører deres nye ep. På den fremstår de som et sammentømret match. Og deres ep? Den fremstår som et godt gennearbejdet udspil med det, man med de to fristes til at kalde "dust pop" eller "retro pop".

Musikken trækker på stilarter, som vi kender fra 20'erne, 30'erne og 40'erne – spicet up, som man hører det på åbningsnummeret, *Jazzing Up Your Style*. Strygere, blæsere, en soloklarinet – hele stilen er old school pop, der er blevet afstøvet og gjort catchy og funky. Det er stadig musik, der kalder på en dresscode, der siger kjole til kvinden, hvid skjorte til manden – som det fremgår af ep'ens cover. Men nok så væsentligt: Musikken er dragende, dansabel, uhøjtidelig, stringent og nutidig – selv om den både rummer oldschool elementer af jazz, pop og calypso. **Ivan Rod**

► **LYT TIL:** *Jazzing Up Your Style / The East And The West / Savings*

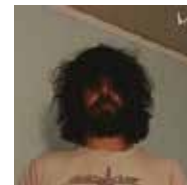
LOU BARLOW

Brace The Wave

(Playground Music / Domino Records)

★

Håbløst lo-fi-nørderi på dilettantplan



Det er seks år siden, at Dinosaur Jr.-bassisten Lou Barlow lod høre fra sig i eget navn. Det betyder dog ikke, at manden gør sig nogen umage omkring sit output, tværtimod. Med

andre ord befinder vi os langt fra det tårnhøje niveau, som bandkollegaen J. Mascis udsender under, for da slet ikke at tale om Dinosaur Jr.s yderst vellykkede comebackplader. *Brace The Wave* befinder sig på yderste dilettantplan og sætter en tyk streg under, at nogen burde bede Barlow om at mande sig op. De tidligere lo-fi-bedrifter med Sebadoh og The Folk Implosion er også stærkt fraværende.

Albummet er indspillet på under seks dage i samarbejde med Justin Pizzoferrato (Dinosaur Jr.), og det høres. Barlow nærmer sig amatørstadiet, når han klimprer løs på sin ukulele og akustiske guitar på en række semiakustiske sange som *Redeemed*, *Moving* og *Boundaries* for ind imellem at smide et par elektriske og forvrængede guitarforstærkninger ind over. Men lige meget hjælper det. *Brace The Wave* minder mere om en gang lallende og selvterapeutisk lo-fi-nørderi, hvor hverken sangene eller den musikalske form kan helbredes. Arkiver under håbløs. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL:** *Moving / Pulse / Lazy*

THE BOHICAS

The Making Of

(Playground Music / Domino Records)

★★★★

Bid tænderne sammen – her kommer der mere typisk garagerock



Bend Over Here It Comes Again – med sådan en forkortelse som bandnavn kan man med rette forvente et musikalsk los i røven. Det er den debuterende engelske kvartet da

også nogenlunde leveringsdygtige i med en ultra klassisk omgang energisk garagerock.

I Do It For Your Love er ligefrem rock'n'roll med et omkvæd, man kan synge med på efter en enkelt gennemlytning. *Red Raw* er også fængende, men nok mest fordi den lyder som en poleret 1:1-kopi af Nirvana. *Upside Down* and *Inside Out* følger også i slipstrømmen af det let grunge-klingende. *Only You* og *Girlfriend* taber lidt af albummets gejst, med tilføjelsen af mere poppede toner og lidt boksen i klaver. Det lyder mere som et opkog på The Killers og Ben Folds, men uden de markante melodier.

Mere saft og kraft er der i *Somehow You Know What I Mean* og *Swarm*, hvor hvinende guitarriff og insisterende trommer sender numrene af sted på helt krautrocket facon. Det kunne Bohicas sagtens have gjort noget mere i, og det ville have gjort deres debutalbum en mere interessant lytteoplevelse. **Kristian Bach Petersen**

► **LYT TIL:** *Somehow You Know What I Mean / Swarm / Red Raw*

FRANK CARTER & THE RATTLESNAKES

Blossom

(Kobalt Music)

★★★★

Tilbage til rødderne



Halvdelen af fanbasen vendte vantro ryggen til, da Frank Carter abdicerede som kongen af britisk hardcore punk og forlod Gallows til fordel for Pure Love. "I'm so sick of singing

about hate, it's never gonna make a change," sang han uvant melodøst på sidstnævntes førstesingle. Det viser sig dog, at der heller ikke er megen forandring at hente i at synge om kærlighed.

Så den gode nyhed er, at Frank Carter har gravet sine undertrykte aggressioner frem igen og er sulten efter at erobre vredens trone tilbage. Og det gør han ganske effektivt på *Blossom*, der åbner som en buldrende bulldozer med en hissig tre-årig bag rattet.

De stikkende, angulære guitariffs er i hovedsædet, mens Carter med forvrænget vokal skrider med den indlevelse, der har skabt hans ry.

Den eneste anke er, at Frank Carter & The Rattlesnakes på sin vis føles som Gallows light, og selvom det er en tilbagevendende til form for den karismatiske frontmand, kan man ikke helt ryste den kyniske følelse af et veritabelt cash-in. **Kristoffer Veirum**

► **LYT TIL:** *Juggernaut / Paradise / I Hate You*

BON JOVI

Burning Bridges

(Universal Music / Mercury Records)

★★★★

Anden sortering viser sig at være bedre end første



Det første Bon Jovi-album uden guitarist Richie Sambora er ifølge forsanger Jon Bon Jovi et "fanalbum". Hvordan skal det så forstås? Jo, bandet skylder deres pladeselskab

et album på indeværende kontrakt, og for at opfylde den har de tømt gemmerne for sange, der tidligere er blevet sorteret fra, og som så er blevet til *Burning Bridges*. Umiddelbart kunne man frygte, at denne tilgang ville resultere i et noget blodfattigt foretagende. I dette tilfælde er effekten dog den modsatte. *Burning Bridges* er ikke en åbenbaring, men sammenlignet med forgængeren *What About Now* er det det otte vidunder.

Jeg kunne forestille mig, at Bon Jovi efter deres standard har taget en mere løs tilgang til et album, der først og fremmest skal opfylde en kontrakt. Det er i hvert fald en væsentlig mere rocket lyd, og man fornemmer ikke, at livet er pillet ud af musikken i samme grad. Sangene falder i to kategorier: En håndfuld ganske tilfældelige stadion-rockere. Og en håndfuld skrækelige klichédrevne numre, man udmærket forstår ikke klarede første sortering. **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *We Don't Run / Saturday Night Gave Me Sunday Morning / Burning Bridges*

COCO MOON

Marble Mouth

(Target Records)

★★★★

En ambient tur gennem sindets kringledede kroge



Efter fem års tavshed er Coco Moon klar med et ulmende mørkt album, der behandler efter-skælvet af et psykisk sammenbrud. Det støjende tungsind kombinerer atmosfærisk guitar med industrielle beats og en lys, hviskende vokal. Albummet er en ambient rejse gennem sindets kringledede kroge med numre, der veksler mellem skælvende pop og sløvende stilstand.

Kontrasterne blomstrer på titelnummeret *Marble Mouth*, hvor pulserende melodiske figurer kombineres med døsige vokaler med associationer til Mazzy Star. På én og samme tid kaotisk og søvndyssende. Selvom albummets rytmear er bygget af melankoli, bydes der også på mere letsindige popnumre som pulserende *Bodies* og atmosfæriske *I See You Walk*. To tiltrængte lyskegler i en mørk afgrund.

Selvom melankolien uddrives med støjguitar og eksperimenterende lydflader, bliver det til tider for kvælende og småkedeligt. Det reddes heldigvis af et mangeartet udtryk, der formår at fastholde opmærksomheden på trods. **Rosa Louise Stilgren**

► **LYT TIL:** *Marble Mouth / Bodies / I See You Walk*

FINDLAY BROWN

Slow Light

(DPC Records)

★★★★

Anonym folk-pop-hygge uden klar sammenhæng



Den amerikanske singer-songwriter Findlay Browns tredje album er en samling af bevidsthedsudvidende kompositioner. Albummet indledes af den harmoniske

alternative countryskæring *Run Home*, mens den storladne *Make a Getaway* byder på stor og svulstig poprockproduktion for alle pengene. Det instrumentale nummer *Emeralds* er et stemningsfuldt og højtideligt musikstykke, der eksemplificerer, at Findlays tredje album stikker i mange forskellige musikalske retninger.

På nummeret *Ride into the Sun* forsøger Brown sågar at skrive den ultimative cowboy-popsang til en fiktiv westernfilm. Albummets mange stilarter er på én og samme tidspunkt en styrke og en svaghed, men i sidste ende mangler Brown et skarpere defineret fokus for, hvordan de modsatrettede inspirationskilder kan gå op i en højere enhed. Flere af albummets kompositioner lyder desværre som velproducerede skitser. Det er harmonisk folk-pop-hygge med finurlige indspark af groovy krautrock, syrerock og spiritualitet, men man savner mere sammenhæng på albummet. Albummet bliver hurtigt en kedelig fornøjelse. **Christian Voldborg Andersen**

► **LYT TIL:** *Run Home / Mountain Falls for*

ZACHARY CALE

Duskland

(Playground Music / No Quarter)

★★★★

Lavmælte serenader som skabt til skumringstiden



På de hjemlige breddegrader er den amerikanske kunstner Zachary Cale af flere toneangivende magasiner blevet kaldt den bedste sanger/skriver, som er kommet ud af New

York de seneste par år. Trods det er han noget uretfærdigt stadig et ubeskrevet blad i hjemlandet og herhjemme. Faktisk var Cale i Danmark for små ti år siden, hvor han kreerede musikken til installationsudstillingen Mutter på Statens Museum for Kunst og senere rejste rundt i det meste af verden med forestillingen. Gennembruddet er måske udeblevet, fordi hans sange ikke gør meget væsen af sig.

Med andre ord skal man selv opsøge mandens univers for at se lyset. *Duskland* er det femte udspil fra Cales hånd, og for første gang har han indspillet med et fuldt band i ryggen, og det giver hans lavmælte sange en god portion pondus. Den dystre *Sundowner* maler solen sort med sit flimrende keyboard og grædende slideguitar, *Evensong* lyder som et fuldent ekko af Kurt Vile, og den semisakustiske *Forged the Bullet* er faretruende mørk. *Duskland* er en lille skattekasse af mørkrandede serenader, der bør føre Zachary Cale frem i lyset. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL:** *Sundowner / Evensong / I Forged the Bullet*

GAFFA anbefaler / Udenrigs

4 skiver, der i de sidste tre måneder har sendt GAFFA på ★ trip



Dr. Dre Compton: A Soundtrack

(Universal Music / Aftermath)

Det er muligt, at han har kaldt det *A soundtrack*, fordi det er

Inspireret af Straight Outta Compton-filmen, men det er nærmest en film i sig selv, hvor musikken fremkalder klare billeder på nethinden. Både i udtryk og indhold minder Dr. Dre os om kvalitetene i tilbagelænet G-funk og god, gedigen gangstarap. Godt gået af en 50-årig milliardær.



FKA Twigs M3LL155X

(Playground Music / Young Turks)

Der er ikke tale om den type sange, der sætter sig fast på trommehinderne

efter endt lytning – tværtimod kræver Tahliah noget af sin lytter, og man skal have de fem numre i vedvarende rotation, før de for alvor begynder at give sig til kende. Men det er bestemt en investering i tid og tålmod, der giver afkast.



Iron Maiden The Book of Souls

(Warner Music)

Fem år efter den noget svage og rustne *The Final Frontier* er det noget af en

kraftpræstation, de seks medlemmer har præsteret. Dette er lyden af et band, der er tændt som et sankthansbål. *The Book of Souls* stiler ikke blot skyhøjt, men lykkes også med at få sine afsendte raketter fyret helt op i de tynde luftlag.



Sleaford Mods Key Markets

(Border Music)

Ligesom hos 70'ernes proto-type punkere er det energien og muligheden for at hæve stem-

men, der driver værket, og i Sleaford Mods versionering er det styret af en udfordrende, farverig og opfindsom rendestenslyrik, hvor ordene falder i hak som tænderne på en smurt kædesav.

CHRIS CORNELL

Higher Truth

(Universal)

★★★★★

Grungerockens vokale urkraft imponerer med intim rootsrock i panoramaformat



Det er ikke fordi, Chris Cornells solo-karriere har været brolagt med gode udgivelser. Derfor er det også en stor lettelse, at Cornell allerede fra åbningsnummeret viser,

at han faktisk kan skrue en god sang sammen som soloartist. *Nearly Forgot My Broken Heart* har et uomtvistelig melodisk tæft, hvor det semiakustiske udtryk med fingerspils-mandolin og et ståsat akustisk guitaranslag smyer sig om vokalen. Som en martret sjæl synger Cornell om hjertets smerte på *Before We Disappear* med et højtsvunget og iørefaldende omkvæd, mens *Through The Window* er poleret med et stærkt rustikt guitarsnit.

Produceren Brendan O' Brien har med stor indlevelse forstået at give Cornells nedbarberede udtryk sit eget liv og fået ham til at holde igen med de store udladninger. Den pulserende *Murderer Of Blue Skies* gør brug af en rumstrende og samplet rytmebund med nogle stærke elektriske guitarstikninger. Bortset fra det imponerer grungerockens vokale urkraft med intim rootsrock i panoramaformat. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL:** *Before We Disappear / Through The Window / Murderer Of Blue Skies*

DARWIN DEEZ

Double Down

(Lucky Number)

★★★★★

Amerikansk indiepop-snedker holder niveau på treer



Amerikanske Darwin Deez, der hidtil i karrieren overvejende har nydt succes i England, vender på dette sit tredje album tilbage til den formel, han forfulgte på ikke mindst det

selvbetitlede album fra 2010. Den lidt mere kantede tilgang fra *Songs For Imaginative People* (2013) er således i en vis udstrækning lagt på hylden til fordel for et mere rendyrket poppet udtryk med fokus på enkle og umiddelbart indbydende numre dog tilsat markante doser uforudsigelige elementer.

Double Down understreger snildt Deez' flair for at kreere melodisk og iørefaldende indiepop, der til trods for en simpel opsætning fremstår relativt rig og varieret. Der er noget dynamisk og levende over mandens musik, som rent teknisk især kan bryste sig af et ret fint og fingerfærdigt guitar-arbejde. Samtidig måtte *Double Down* dog gerne være mere ambitiøs, end det er tilfældet – undertegnede savner en lidt mere legesyg tilgang til materialet; der er godkendte tilløb, men indimellem forbliver disse uforløst, og de originale inputs kunne godt være dyrket yderligere. **Pelle Sonne Lohmann**

► **LYT TIL:** *Lover / Bag of Tricks / Rated R*



MILEY CYRUS

Miley Cyrus And Her Dead Petz

(Smiley Miley)

★★★★★

Miley gør lige, hvad der passer hende og syrer ud på laaaangt, men spændende udspil sammen med The Flaming Lips

Der er dømt fri leg på *Miley Cyrus And Her Dead Petz*, og når

legekammeraterne primært hedder The Flaming Lips (Mike Will Made

It og Oren Yoel er også inde over et par numre), kan man være sikker på, at man ikke skal vide sig sikker på noget som helst. Og således snøftes der både om døde kæledyr (*The Floyd Song (Sunrise)* og *Pablo The Blowfish*), synges slæbende om kærligheden til Peter Belli-tobak (*Dooou It!*) og sex i diverse afskygninger (*Bang Me Box*).

Coyno og kumpanernes psykedeliske fingeraftryk er tydelige på hele det boblende album, der dog er mere melodisk (og interessant) end de seneste par udspil fra The Flaming Lips' hånd. Og en sang som for eksempel *Karen Don't Be Sad* kunne sagtens føle sig hjemme på *Yoshimi Battles The Pink Robots*. Der er ikke skyggen af kalkuleret, kommerciel hensyntagen og metervarepop i løbet af odysseens hele halvanden time lange spilletid, der giver Miley og co. god tid og plads til at eksperimentere snarere end at tænke i hit-skabeloner. Vel er albummet langt, men som følge af den sprudlende lege-syge, det emmer af, keder man sig sjældent – heller ikke selvom det ikke ligefrem skorter på stenede stunder. Mileys stemme står generelt stærkt frem albummet igennem (men især på *Twinkle Song*), og hun formår i højere grad end på *Bangerz* at vise nye sider af sig selv og adskille sig fra sin Disney-historik. Ja, det kan godt være lidt anstrengende med de mere teenage-naive provokationer (som på åbningsnummeret), men alt i alt er surprise-pladen her i al sit rablende væsen og lange spilletid en vellykket omgang. Sangene er gode og produktionerne spændende, og det er uden tvivl er det mest interessante Miley-album til dato. Ikke at det nødvendigvis siger så meget, men godt – det er det nu altså. Smid fordommene over bord og giv det en chance. **Michael José Gonzalez**

► **LYT TIL:** *Pablo The Blowfish / Karen Don't Be Sad / Twinkle Song*

DESTROYER

Poison Season

(Playground Music / Dead Oceans)

★★★★★

Dan Bejar leverer endnu en ambitiøs triumf



20 år og 10 plader inde i karrieren fremstår Destroyer alias canadiske Dan Bejar med venner mindst lige inspireret som altid. *Poison Season* er en regulær magtdemonstration

af en rodebutik, hvis ophavsmand imidlertid snildt manøvrerer smidigt rundt i sine stakke af lyd og i dén grad behersker sit kaos. Med et udtryksmæssigt mere britisk fokus end nogensinde er Bejar i suveræn topform, og ventetiden siden den ligeledes omtrent mesterlige *Kaputt* (2011) synes pludselig til overflod det hele værd.

Poison Season, der er at betragte som en art kontrolleret kakofoni, er et dybt kreativt kludetæppe af alt lige fra elegante strygere og indpiskende blæsere, der for begges vedkommende besidder voldsomt stemningskabende kvaliteter, til boblende percussion og hittepå-somhed på de gængse rockinstrumenter samt selvfølgelig ikke mindst Bejars både behagelige og fortryllende stemme. Værket nyder godt af et varmt nærvær og en sitrende intensitet, et melodisk overskud, en litterær fortælleglæde af dimensioner og generøse elementer af melankolsk soul. **Pelle Sonne Lohmann**

► **LYT TIL:** *Times Square / Midnight Meet the Rain / Sun in the Sky*

DISTURBED

Immortalized

(Warner Music / Reprise Records)

★★★★★

Sikker placering af indsatserne



Efter en længere pause er Disturbed fra Chigaco tilbage, og bandets sjette album byder på deres karakteristiske nu-metal med ganske få overraskelser. Fra albumåbner *The*

Eye of the Storm sætter tonen, der leder an til det korpulente titelnummer, indtil den fremragende afslutningshymne *Who Thought You How To Hate*, albummets ubestridte højdepunkt, lukker ballet, står menuen primært på bandets mid-tempo groove metalrock. Her bliver hårdt sparkende riff smedet med sanger David Draimans særegne stemme, der gerne giver sig i kast med det lettere højstemte.

The Light og *The Vengeful One* hører blandt *Immortalized*'s bedste sange. Førstnævnte gør effektivt brug af en mere afdæmpet passage til at skabe dynamik. Også fortolkningen af Simon & Garfunkels *The Sound of Silence* er ret vellykket, og Disturbed modstår næsten fristelsen til at påkalde teaterorden, for i stedet at lade sangen komme til sin ret. Bundniveauet er højt, og *Immortalized* vinder ved at placere sine indsats sikkert på solide sange. **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *The Vengeful One / The Light / Who Thought You How To Hate*



DEAFHEAVEN

New Bermuda

(Anti-)

★★★★★

Overvældende og ambitiøst album fra hipsterblackens posterboys

Ingen tvivl om, at Deafheaven er en af de helt store spillere på den nyere black metal-scene, og det er med god grund. Afsindigt flotte album, der

insisterer på at være et værk og ikke bare nogle sange. På det fem numre lange nye album inkorporerer de flere genrer i deres storladne og flot producerede lyd, og der er nu glimt af både prog og NWOBHM oven i det sædvanlige black og shoegaze. De spiller helt fantastisk, vokalen ligger perfekt i mixet, produktionen er medrivende, melodierne er dejligt akavede, og de virker i det hele taget til at være landet bedre i deres lyd nu.

Deafheaven er stadig lige utroværdige, men jeg kan egentlig godt lide det brud med autenticitetsbegrebet. Specielt i metal er det overraskende og noget nær det sidste tabu at bryde i den genre. Er det simpelthen metal for folk, der egentlig ikke kan lide metal? Numrene er godt nok smukke, men også tre-fire minutter længere end egentlig nødvendigt, i forhold til hvad opbygningerne kan bære. Deafheaven er langt bedre end deres rygte, også selvom de ikke er skandinaver. **Hansen**

► **LYT TIL:** *Luna / Come Back / Brought To The Water*





EIVØR

Slør

(Tut)

★★★★★

Fremragende søster-album på færøsk fra den virtuose singer-songwriter

Færøske Eivør udgiver på en og samme dag to cd'er, *Bridges* (på engelsk) og *Slør* (på færøsk). Begge er fremragende, virtuose album, som vil blive

stående klart og tydeligt i erindringen, hvor andre album af andre kunstnere vil passere revy forbi og hurtigt forsvinde i glemslens tåger. *Bridges* og *Slør* er to fremragende og aldeles uforglemmelige søster-album. Og ikke at projektet var tænkt som sådan fra start, men hver gang Eivør skrev en sang til *Bridges*, dukkede færøsk materiale af uransagelige grunde op som spejlbilleder, og således blev det, der skulle have været ét album til to forskellige og dog beslægtede.

Begge er eminente, smukke og gribende og meget enkle folk-pop-album, men hvor *Bridges* er lys og længselsfuld, er *Slør* mere rå og reflekterende. *Slør* er også mere lokalt forankret i og med, at dets sange er på færøsk, men uanset om man forstår ordene eller ej, er det evident, at det er skabt af en virkelig virtuos singer-songwriter med en virkelig fortryllende stemmekontrol. Albummet nummer den ene gribende perle efter den anden – fremragende sange som *Mjørkaflókar*, *Petti fyrri petti*, *Í tokuni*, *Verð mín* og *Slør*. **Ivan Rod**

► **LYT TIL:** *Mjørkaflókar* / *Petti Fyri Petti* / *Í Tokuni*

EDITORS

In Dreams

★★★★★

Helstøbt tilbagevenden til synth



Man skal ikke langt ind på åbnings-skæringen *No Harm* for at fornemme, at *In Dreams* er en rolig og introvert størrelse. Mest under huden kommer *The Law*, hvor

Slowdives Rachel Goswells tilføjer et nærmest klaustrofobisk nummer en ekstra dimension, så hårene næsten rejser sig på armene. Sammen med den melankolske *At All Cost* danner den en solid tyngde sidst på albummet, der rundes af med den næsten otte minutter lange *Marching Orders*. Her giver bandet lidt slip på de stramme tøjler og den ellers klædelige spændetroje. Der er store armbevægelser og Tom Smith, der gjalder "These are the marching orders / these are the rules that we break / these are the doubts that we cling to / try to give more / try to give more than we take".

Det, man savner mest på denne ellers tigtte og helstøbte samling numre, er lidt mere drive og kraft. Lidt mere vildskab, som kunne løfte et par numre op i den kategori af stærke singler, som bandet har leveret tidligere. **Kristian Bach Petersen**

► **LYT TIL:** *No Harm* / *The Law* / *At All Cost*

EMPRESS OF

Me

(Terrible Records)

★★★★★

En detaljerig og personlig debut



Der er noget modstridende over albummet fra den unge honduransk-amerikanske sangerinde Lorely Rodriguez, der står bag kunstnernavnet Empress Of. De

selvproducerede numre kombinerer hendes krystallklare sopran med bundklange af finurlige uptempo-beats på knivsægget mellem tungt-ladte popmelodier og dvælende melodier.

Hendes tekster er humoristiske og skæve som på nummeret *Make Up*, hvor tøj bliver flået af på samme måde som lønsedlens konvolut. Den legesyge synthmelodi på *How Do You Do It* er eksemplarisk for hendes levende beats, der er sammensat af korte samples, løbske arpeggioer og galopperende trommeslag. Det virker som en selvrealiseringsproces, når hun styrker selvværdet med et kort vokalt mantra på *Need Myself*, men det kan være vanskeligt at gennemskue, hvad hun egentlig vil med albummet.

Hendes skrøbelige vokal står skarpt i interessante lydcollager, men samtidig virker vokal og underliggende beats som konkurrerende elementer, der til tider overskygger hinandens nuancer. **Rosa Louise Stilgren**

► **LYT TIL:** *Water Water* / *Standard* / *Make Up*

DUNGEN

Allas Sak

(Smalltown Supersound)

★★★★★

Det svenske hippiekollektiv leger med udtrykket i en mere fokuseret form



En fem års plade-pause har gjort det svenske musik-kollektiv Dungen godt. Gruppens to mest fremtrædende medlemmer Gustav Ejstes (vokal, guitar) og gitaresset Reine

Fiske har med fordel brugt tiden kreativt i andre band sammenhæng som Amason, Motorpsycho og The Amazing. Stik imod normale procedurer har Dungen taget en samling færdigskrevne sange med i studiet. Det kan høres og på *Allas Sak* bevæger kvartetten sig i en mere fokuseret og struktureret retning uden at give slip på de løsslupne lege og hippiegenet, som hidtil har været gruppens stærkeste kort.

Det groovy titelnummer lægger for med krystallklart klokkespil, cirkelnde trommer og en glohed saxsektion, mens balladerne *Sista Gåsten* og *En Gång Om Året* brillerer med sit kryds af folk-og progrock. Fra den instrumentale *Franks Kaktus* med berusende tværføjte bryder legebarnet atter ud, og der sættes tyk streg under, at det er i de fritsvævende jams gruppen står stærkest. Det markeres yderligere på *En Dag på Sjön* med Reine Fiskes udsyrede guitarattack og den afsluttende psykedeliske *Sova*. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL:** *Franks Kaktus* / *En Gång Om Året* / *Sova*

ESSENCE

Prime

(Spinefarm)

★★★★★

Metal-tigerspring med hip-hop-producer



Tredje album fra aalborgensiske Essence repræsenterer lidt af et vovestykke i valget af producer. Rune Rask, der først og fremmest er kendt for sit arbejde med L.O.C. og som

medlem af Suspekt, er måske ikke den oplagte kandidat til at sidde bag knapperne på et metalalbum. Ikke desto mindre synes han at have været katalysator for en modningsproces, der betyder, at Essence anno 2015 er et væsentligt mere modent band og har en større palet af udtryk, de kan udnytte.

Prime er også lettere tilgængelig end forgængerne med flere enkle hooklines. Det er dog fortsat kvartetens rødder i thrash metallen, der sætter dagsordnen. Således kan man gennem albummet spore påvirkning fra grenens tidlige værker og skelsættende bands. Man fornemmer, at de fire med *Prime* har taget et tigerspring. Samtidig er det helt klart, at de ikke er færdige med at vokse. Sine steder har vokalen svært ved at levere på samme niveau som resten af arsenalet, og nogle af omkvædene virker lidt for letkøbte. **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *Prime* / *Untouchable* / *Flawless*

DURAN DURAN

Paper Gods

(Warner Music)

★★★★★

Danseskoene er nypudsede på for uambitiøst album fra popveteranerne



Lyden er stærkt genkendelig glamour-pop, som den altid har lydt hos Duran Duran. På den front er der ikke sket det store hos bandet, der musikalsk toppede i 80'erne og til sta-

dighed lever højt på fortidens meritter.

Et genhør med Duran Duran er derfor altid en tryk oplevelse, men på *Paper Gods* bliver det undervejs en kende anstrengende, når veteraner lettere desperat forsøger at omfavne nutidens unge toner, som i den tåbelige og dunkende *Last Night in the City* med gæsteoptræden af Kiesza. Duran Duran har i det hele taget benyttet sig af det godt prøvede kneb med at hente et rend af gæsteoptrædere inde for peppe det hele lidt op. Det fungerer sjældent, når dette sker i mangel af bedre, hvilket for ofte er tilfældet på *Paper Gods*.

Duran Duran formår dog alligevel at fremstå friske i lyden på *Paper Gods*, som i den danseglade *Pressure Off* med Janelle Monáe. Og den mere drømmende poptone bliver luftet ikke mindst i selskab med Jonas Bjerre i *Change the Skyline*. Men det forbliver mest som hop på stedet. **Jan Opstrup Poulsen**

► **LYT TIL:** *You Kill Me With Silence* / *Pressure Off* (feat. Janelle Monáe and Nile Rodgers) / *Change The Skyline* (feat. Jonas Bjerre)

ELLA EYRE

Feline

(Universal Music / Virgin Records)

★★★★★

Ærgerlig gentagelse af sig selv



Engelske Ella Eyre kickstartede sin karriere for alvor, da hun i 2011 medvirkede på Rudimentals kæmpe hit *Waiting All Night*. Og nu er det så Ella Eyres tur til at forsøge sig med

at stå på egne ben. Det starter ret lovende på åbningsnummeret *Together*, hvor man straks bliver mindet om Eyres lækre stemme, der slægter sig fint på Adeles og Amy Winehouses rustne røster, men som samtidig er helt sin egen. Lyden er poppet drum'n'bass, tilsat et ultra catchy omkvæd, og nummeret beviser fint, hvor ypperligt Eyres stemme passer til netop genren.

Men så rammer første, og største, hurdle; næste skæring *If I Go* minder utrolig meget om første nummer, både i sound, udførelse, kor og melodi. Det samme gør sig gældende på tredje nummer. Og da mine ører rammer fjerde nummer *Good Times*, kan jeg simpelthen ikke længere skelne de fire numre fra hinanden! Det er virkelig ærgeligt, for alle sange er faktisk utrolig velskrevne hver for sig. Men samlet bliver oplevelsen utrolig ens - som ét langt nummer. Og den tendens fortsætter desværre albummet igennem. Øv. **Nanna Jenner Jensen**

► **LYT TIL:** *If I Go* / *Comeback* / *Worry About Me*

FIVE FINGER DEATH PUNCH

Got Your Six

(Prospect Park)

★★★★

De modstridende følelser står i kø



Amerikanske Five Finger Death Punch har perfektioneret deres charmeformede, sterile og toptunede bøllemetal ned til sidste millimeter. Hvor kalkuleret deres

pågående tre minutters ægteskaber af kærterede Pantera-riff og syng-med-omkvæd end lyder, er der unægtelig en ferm sangsmed eller to i bandets række.

Derfor kan det også være lidt af en ambivalent oplevelse at lytte til kvintettens udgivelser. Det ene øjeblik krummer man tæer over sanger Ivan Moodys tirader, der ofte formår at kombinere de mest åbenlyse stereotype fraseringer med tekstlinjer, der kunne være taget direkte ud af en samtale mellem to kamphænder ved det lokale halbal. Det næste øjeblik tager man sig selv i at gynge med hovedet i takt til musikken og ligefrem nyde et af de fængende omkvæd, de fem fra tid til anden smækker på bordet. Det har sjældent været forbundet med flere modstridende følelser at være i Five Finger Death Punch' selskab end på *Got Your Six*, hvor der er meget stor distance mellem højdepunkterne og den absolutte bund. **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *Got Your Six / Question Everything / No Sudden Movement*

FENNESZ/KING MIDAS SOUND

Edition 1

(Ninja Tune)

★★★★

Dub & electronica



Edition 1 er et samarbejde mellem den engelske dub-trio King Midas Sound og den østrigske electronicamusiker Christian Fennesz, og som man måske næsten kan forvente ud fra

den kombinerede genremæssige baggrund, så er her tale om en relativt sumpet omgang.

Musikken er, måske ikke overraskende, overvejende elektronisk og gør brug af lange instrumentalpassager, selvom der også er flere numre med vokal, hovedsageligt dem med dub-elementer, der måske kan minde en lille smule om passager fra Leftfield eller Transglobal Underground. Hvad tempo og dynamik angår er vi, som allerede antydte, helt dannede, hvor bpm rimer på en lille Christiania-pind, for dem, der er til den slags. Her er ikke just mindeværdige melodier eller dansevenlige momenter - musikken har andre kvaliteter.

Et par numre hen mod slutningen er ret lange, og her går der nærmest tidlig-firser Brian Eno-stilstudie i den. Man kan sige, at den slags har vi jo hørt før, men det er veludført og konsekvent ambient til stille natstimer og indre rejser. **Ras Bolding**

► **LYT TIL:** *On My Mind / Loving Or Leaving / Above Water*

FLØJL

Opgangstid

(Gateway Music)

★★★★

Al den skønhed, der gør så ondt: Fløjil slutter trilogi med poetisk rockalbum



Det er ti år siden, Fløjil med sanger/sangskriver Peter Hegård i front debuterede med *Lejlighedssange*. Siden er det blevet til yderligere et album, *Søndag på Amager*

(2008) – ligesom flere moderne, dansksprogede folk/pop/rock-navne fra Ulige Numre til Folkeklubben har meldt sig på scenen. Nu binder Hegård så sløjfe på det, han selv har kaldt sin "Amager-trilogi" – med et album præget af moden sangskrivning fra titelnummeret til den underspillede depressionsperle *Møder dig i maj*:

"Jeg møder dig i maj / du har sat alt over styr / Jeg møder dig i maj / på cykel når dagen gryr."

Besætningen fra den ti år gamle debut er intakt; Klaus Møllers guitar og Mikkel Sørensens tangenter klæder Hegårds sange på, og man glædes over de otte stilfærdigt poetiske rock-sange, hvor der mediteres over "al den skønhed, der gør så ondt" og tilsættes et stænk social-realisme til et i øvrigt meget personligt, poetisk univers, hvor fortælleren tager afsked med sit Amager og siger goddag til kærligheden: "Jeg spiller en tåre på Langebro / og så tager jeg hjem til os to." **Espen Strunk**

► **LYT TIL:** *Opgangstid / Møder Dig i Maj / Mageløs*

FOALS

What Went Down

(Warner Music)

★★★★★

Muskelspillende pragtpræstation



Oxford-artrockerne Foals bør slå stort igennem med dette deres fjerde album. *What Went Down* er en selvskikker, ambitiøs og pumpet samling numre, i stensikker James

Ford-produktion. Det er ikke mindst titelnummeret, der åbner albummet, garanteret med en tung og næsten larmende ladning psych-klingende rock. Samme offensive attitude lægger Yannis Philippakis for dagen på den dronende *Snake Oil*, og det er en stil, der klæder Foals' palle. *Mountain at My Gates* er mere klassisk britisk indie, men med bandets patenterede ringlende og legende guitar og en klædelig rytmerest fra deres mere mathrockede dage, hvor både trommer og bas i den grad slår sig løs. *Albatros* viser endnu en facet og endnu en styrke på albummet og er det nummer, der musikalsk mest peger tilbage på bandets to foregående skiver, hen over en intens tekst, der formår at lyde både moderne og som poeten Samuel Coleridge. Og så får albummet et sidste puf op i særklasse med den melodiske og smukke *Lonely Hunter*. På én gang skrøbeligt og aggressivt og virkelig, virkelig godt. **Kristian Bach Petersen**

► **LYT TIL:** *What Went Down / Lonely Hunter / Mountain At My Gates*



JOHN GRANT

Grey Tickles, Black Pressure

(PIAS / Bella Union)

★★★★

Balancegang i sange fra udkanten af eksistensen



Den amerikanske sangskriver John Grant er ikke typen, der lægger beslag på sig selv og sine følelser i sine selvudleverende sangtekster. Det kan til dels aflæses af det medfølgende morbide og selvironiske pressefoto, hvor man ser John Grants bloddryppende ansigt, mens han holder en blodig krokettkølle (se anmelderforsiden, red.). Så er tonen ligesom slået an. Musikalsk har den islandsk baserede sanger fundet en mere balanceret tone, der ikke er helt så konfronterende som på forgængeren *Pale Green Ghost*, som havde et hårdere elektronisk anslag. På hans tredje soloalbum *Grey Tickles, Black Pressure* er der åbnet op for mere leg i de musikalske udfoldelser, der kommer ganske vidt omkring. Den hårde tone er pakket ind i en mere varm glaminspireret rock, der uden problemer løfter sig i *Guess How I Know*. Disse kantede energiudladninger krydres med mere vidtløftige elektroniske toner, som i den legende *Disappointing*.

Det er stadig John Grants vokal, der optegner billederne af den afgrundsdybe kløft, som sangene står og kigger ned i. John Grant har her ingen berøringsangst over for livets tabuer og dets indlagte misforståelser.

På *Grey Tickles, Black Pressure* bliver det meste dog serveret med en form for humoristisk overskud, hvor John Grant gerne vil udstille absurditeten i forviklingerne, hvilket akkompagneres af drilske melodier, der tager nogle sjove genrehop.

John Grant forsøger at fremstå som en mere moden og reflekterende sangskriver. Det lykkes på den store bane, men rigtig meget presser sig på hos John Grant, der ikke kan undslippe sin egen skygge. **Jan Opstrup Poulsen**

► **LYT TIL:** *Guess How I Know / Black Blizzard / Disappointing*

GHOST

Meliora

(Loma Vista)

★★★★★

Ghosts tredje er svær at ryste af sig



Fleere besnærende beton-rocksange om satandyrkelse finder man på tredje album fra det svenske maskerade-orkester Ghost. *Meliora*, som barnet er blevet døbt, ligger i umid-

delbar forlængelse af dets to forgængere, hvad angår tone, stil og niveau. Med sin silkebløde og varme produktion og sit tålmodige tempo kommer man uvægerligt til at tænke på en anden tidsalder, nærmere bestemt halvfljerdserne, hvor det var helt andre kvaliteter, der blev værdsat, og som deraf satte dagsordnen.

Meliora består af to introer og otte deciderede sange, der har Papa Emeritus III's nærmest beroligende stemme, Klas Ahlunds tredimensionelle lyd-kulisser og nogle særprægede, men alligevel melodiske linjer indrammet af komplekse arrangementer som fællesnavner. Nogle af albumets stærkeste kort er *Majesty*, *Absolution* og *Cirice*, der med deres ejendommelige mix af poppede refræner og tekster, der tilbøder djævelen, er svære at ryste af sig, selv om det ikke længere er nær så overraskende et udtryk. **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *Cirice / Majesty / Absolution*

DAVID GILMOUR

Rattle That Lock

(Sony Music)

★★★★★

Med erfaringen som makker



David Gilmour har ikke været i nærheden af at leve op til eget ry i mange år – bare tænk på Pink Floyds svanesang, *The Endless River*. Men den 69-årige nye udspil lefler

ikke – tværtimod fortsætter det på knivsæggen mellem det dyybe og det kedelige. Dog med flere sange denne gang, der falder godt ud.

Alder og erfaring som en styrke: Om at kaste livets åg til side og leve. Om forældretraumet når ens barn rykker i "joysticket" i bombeflyet og skaber rædsel på jorden, hvor råbet på "mama" er ofrenes fællesprog (slæbende tunge *In Any Tongue*).

Alt serveret i de typisk gennemførte lydrammer, hvor Gilmours klare signatur-guitar får plads til at klage sin smerte – eller svæve højt mod håbet: Den Leonard Cohen-agtige vals *Faces of Stone*, hyldesten til den afdøde Floyd-kollega Richard Wright *A Boat Lies Waiting* – superkor af Crosby & Nash – og slow-jazzy *The Girl In The Yellow Dress* er flere opture, som får en til at glemme andre tomme kalorier. Og så er deluxe-boxens jams med bl.a. Wright og optagelser om albumets videoer m.v. med til at cementere stjernerne **Henrik Friis**

► **LYT TIL:** *Faces of Stone / In Any Tongue / A Boat Lies Waiting*



Klejtrup Musikefterskole præsenterer

MACEO PARKER

20. november 2015

Kl. 20.00

Billetter: 250 kr. (Rabat ved grupper på min. 10)

Forsalg: info@klejtrupmusikefterskole.dk

Klejtrup Musikefterskole
Musikbakken 2-4, Klejtrup, 9500 Hobro
www.klejtrupmusikefterskole.dk

PROVOGUE



JOE BONAMASSA LIVE AT RADIO CITY MUSIC HALL

INCLUDES TWO BRAND NEW SONGS AND SEVEN SONGS
THAT HAVE NEVER BEEN RECORDED LIVE BEFORE.

OUT NOW! RELEASED ON 2-LP,
CD+DVD & CD+BLU-RAY

DENMARK TOUR DATES 2015
OCT 03. COPENHAGEN . FALKONER THEATRE

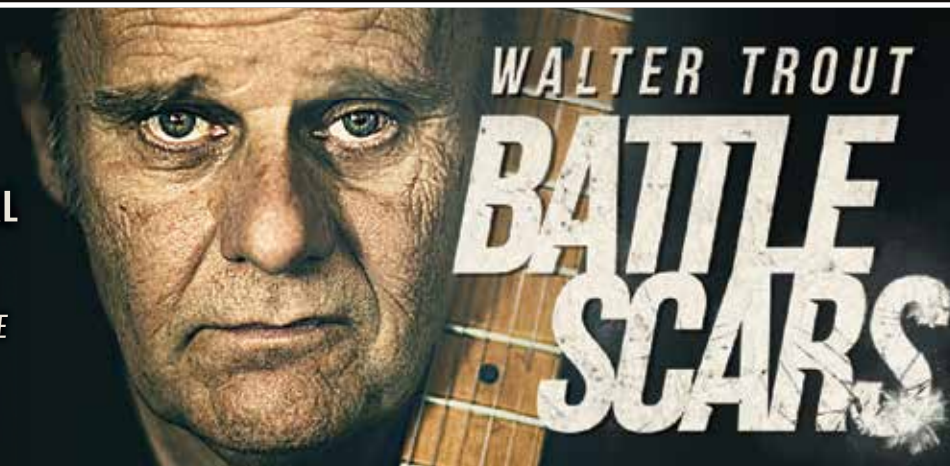


OUT 23RD OCTOBER

PRE-ORDER AS:
2LP+MP3, DELUXE CD, CD & DIGITAL

"LAST YEAR HAS BEEN ONE WHERE THE BLUES
TRULY CAME CALLING, AND I CAME FACE TO FACE
WITH DEATH MORE THAN ONCE"

- WALTER TROUT





GAFFA LIBRARY SESSIONS

OFFENTLIGT LIVE-INTERVIEW MED ...

CHRISTIAN HJELM

Biblioteket Frederiksberg

Tirsdag den 13. oktober

Nordjyden Christian Hjelm har altid væltet sangene ud af ærmet, de kommer bare. Først blev han kendt som forsanger i landets alternative-rock-flagskib, Figurines. Fire album, plus det løse og intensiv turnévirsomhed i ind- og udland er det blevet til, indtil videre. Specielt perlen *Skeleton* fra 2005 blev særdeles godt modtaget i USA, hvor efterfølgeren *When the Deer were Blue*, rykkede bandet op i de største sale herhjemme.

Senest har Christian fundet smagen for modersmålet og har udsendt to stærke, enkle og mundrette album, *Før Vi Blev Lette* (2012) og *Vaskægte* (2014), der både har kastet godt med radiohits, forsider og et væld af koncerter af sig.

Kom til live-interview, et par livenumre og stil dine egne spørgsmål og få et par ord med den gennem-musikalske trubadur i bøgerens og musikens hal på Frederiksberg.

Arrangementet koster 40 kr., men er GRATIS for GAFFA Guld- og Platin-medlemmer (begrænset antal). Billetterne frigives 14 dage før og kan afhentes på Frederiksberg Hovedbibliotek, printes via Billet Expressen eller reserveres på gaffa.dk/plus

Med gyldig billet er der gratis Slow Beer på Vinstue 90. Gl. Kongevej efter arrangementet. Ses på 90'eren.

Se mere på fkb.dk/gaffa

HALSEY

Badlands

(Astralwerks)

★★★★

En kønsløs debut med enkelte lypperler



Halsey udgav sidste år sin debut-ep *Room 93* og har allerede samlet sig en trofast lytterskare. Nu er hun klar med sit første album i fuld længde, der efter eget udsagn handler om

sex og tungsind. En kontrastfuld kombination forklædt som radiovenlig electropop, der svinger mellem sitrende melankoli og monoton.

Åbningsnummeret *Castle* brolægger stilen fra begyndelsen med sin kombination af tungt beat og sangerindens luftige vokal. Et flerstemigt kirkekor toner frem bag beatet og udgør et overraskende moment. Den vokalmånedede intro til *Haunting* er på samme måde dragende. Desværre lyder de fleste numre som suppe kogt på samme ben. Den plastiske *New Americana*-lyder skinger og skabet, mens *Roman Holiday* hurtigt løber igennem fordøjelsessystemet. Halsey er bedst, når hun skruer lidt ned for tempoet og sigter efter nærværet, som på melankolske *Control*, hvor lyd billedet virker mere helstøbt.

Badlands efterlader sig et noget kønsløst helhedsindtryk, men når på falderebet at højne niveauet på albummens sidste numre.

Rosa Louise Stilgren

▶ **LYT TIL:** *Haunting / Control / Castle*

TOM JONES

Long Lost Suitcase

(Universal Music / Virgin Records)

★★★★

Guldrandede fortolkninger fra den gamle trussety



Den waliske sanger Tom Jones har alle dage været en kraftfuld sanger, der i sine ungdomsår lagde mangt et pige hjerte ned med lige dele blæsende vokal og mørke slangekrøller.

Der bliver næppe stadig kastet trusser på scenen hos den fortsat koncertaktive Tom Jones, der har rundet de 75 år. Det høres ikke så meget på vokalen, der stadig er orkanagtig, men det høres tydeligt i sangvalget og den prægnante fremførelse, hvor der skæres helt ind til benet i en række bluessange. Og så viser han et forrygende overskud i sine folkfortolkninger.

Long Lost Suitcase er afslutningen på Tom Jones' trilogi, hvor han fortolker sig gennem sin udvalgte musikhistorie. På albumet fremfører han i rette doseringer en række klassikere, der i Ethan Jones' produktion står helt skarpe. Det er en ond og underspillet blues i *Everybody Loves A Train*, og hans folkudgave af Rollings Stones *Factory Girl* er nærmest genial, mens han bare blæser igennem på *I Wish You Would*. Krøllerne er blevet grå hos Tom Jones, og musikalsk klæder det ham i den grad at tage en tur ned ad erindringens allé. **Jan Opstrup Poulsen**

▶ **LYT TIL:** *Everybody Loves A Train / Factory Girl / I Wish You Would*

JULIA HOLTER

Have You In My Wilderness

(Playground Music / Domino Records)

★★★★★

Fascinerende musikraft holder rundt regnet niveauet på forunderlig firer



Amerikanske Julia Holter hører til sin generations aller-mest interessante og kunstnerisk kompromisløse kreative kraftcentre. Med sit tredje album *Loud City Song* (2013) fik

hun fortjent hul igennem til et større publikum, og nu er hun tilbage med opfølgeren *Have You In My Wilderness*, der i vid udstrækning oprettholder de tidligere bedrifters tårnhøje niveau.

Selv om hun denne gang skærer mere ind til benet end nogensinde og lader sin betagende stemme fylde mere i lyd billedet, end vi er vant til, demonstrerer Holter samtidig, at hun fortsat har mod på at forkæle sine lyttere med transcenderende rigdomme af lag og nuancer i sin musik. Hun forbliver trods sin ærlige og udkrængende åbenhed i sine tekster en særdeles gådefuld skikkelse, der rask væk sammensmelter puslende elektroniske virkemidler med svulstigt orkestrerede passager af helt klassisk karakter.

Have You In My Wilderness er på samme tid en intim og dynamisk størrelse, der vrider gængse popskabeloner helt ud af form, og en barok, ambient og ekstremt stemningsmættet affære.

Pelle Sonne Lohmann

▶ **LYT TIL:** *Feel You / Silhouette / Everytime Boots*

KAALIYAH

Darkpop First Sequence

(labelmade: / Universal Music)

★★★★

Darkpop i skyggen af sine inspirationskilder



Kaaliyahs selverkærede darkpop lægger sig i slipstrømmen på den rendyrkede amerikanske r'n'b. Med luftigt sensuelle vokalharmonier, melodios melankoli og hiphop-elementer

er har hun begået en debut af international karat - men som på samme tid virker fængslet af sine inspirationskilder.

Darkpop First Sequence er en ambient og velproduceret ep. Lyden præsenterer sig som letbøjeligt materiale, der panoreres, pitches, foldes ud og forkortes igennem alle numrene. På *FlowerBomb* bliver der budt på et interessant break, hvor synthflader og manipuleret vokal spirer op igennem revnerne på en dynamisk blikstille melodi.

Debuten er gennemsyret af melodiske gentagelser, der kunne mistænkes for at forveksle melankoli med monoton. Heldigvis brydes døsigheden med skæring som den hiphop-orienterede *AfterBurn*, hvis slæbende tempo og skarptskårne vokal vrister sig lidt fri af sine inspirationskilder og giver et glimt af, hvem den danske sangerinde i virkeligheden er.

Rosa Louise Stilgren

▶ **LYT TIL:** *AfterBurn / Rust & Bone / Do It*

KRISTIAN UFO HUMAIDAN

Stjernesprog

(Voksenværk)

★★★★★

Poetisk og levende udspil fra en moderne troubadour



Kristian Ufo Humaidan er ikke bange for at udforske og udfordre. På dette album er han vendt hjem til rappens legeplads, men har medbragt en ny form for indpakning. For

det er hverken rap, pop, klassisk, folkemusik eller ej. Det er snarere en kombination af det hele med historierne som omdrejningspunkt. Albummet er spækket med fine fortællinger om livet - fortalt på en ærlig, levende og ofte meget poetisk måde.

Titlerne i sig selv afslører en del, når man ser titler som *Stjernesprog*, *Regnbuebro* eller *Capricorn*. Selvsamme tre skæring er dog langt fra ens - den førstnævnte har en eftertænksomhed og et glimt af folkemusik, hvor *Regnbuebro* sætter beatet helt op og gør brug af langt flere elektroniske elementer, og endelig er der sidstnævnte, hvor vokalen er skiftet ud med klassisk klaver. Humaidan er ikke den stærkeste sanger, men han er en eminent ordsmed og ved, hvordan han kan bruge sin stemme som fortællerskab. Hans musik er inderlig på den lækre måde, og resultatet bliver et billede af en moderne troubadour, som trækker lytteren tæt på og fortæller om de værdier, der betyder noget for ham. Levende og inspirerende. **Maria Therese Seefeldt Stæhr**

▶ **LYT TIL:** *Sitrer / Stjernesprog / Januar '81*

KRISWONTWO

Ceremoni

(SomeOthaShip Connect)

★★★★★

Et lidt sammensat album der dog rummer mange fine elementer



Med et LA-baseret pladeselskab i ryggen er den danske producer Kriswontwo klar med sit debutalbum, der gæstes af en lind strøm af både danske og udenlandske ar-

tister. Det giver albummet bredde og alsidighed og viser, hvordan Kriswontwo formår at tilpasse sine produktioner til de forskellige artister - om det så er drømmende og svævende som åbningsnummeret *Woke* med Liv Lykke, mere stramt og hårdt som *Lost Gates*, med groovy oldschool referencer som *Focused* - eller noget helt tredje.

Med så mange forskellige medvirkende kan det være udfordrende at finde den røde tråd. Men der er alligevel noget, der giver det et Kriswontwo'sk udtryk: det organiske. Alle skæring har noget organisk over sig - det veksler mellem at være et vokalstykke, et gennemgående instrument eller et musikalsk tema, men det giver en sammenhæng i et ellers noget sammensat musikalsk univers. Kriswontwo er en dygtig producer, og selv om han favner bedt her, så ville det måske være værd at overveje at fokusere lidt mere på det næste album, og i stedet bare invitere tre-fire gæster for at arbejde endnu mere i dybden med dem. **Maria Therese Seefeldt Stæhr**

▶ **LYT TIL:** *Focused (feat. Edgar Allen Floe & Nicholas Ryan Gant) / Love, Need You*

JONAS

Først til sidst

(Playground)

★★★★★

Dejligt genhør på en ny måde



Selv om dette på sin vis er et debutalbum, er Jonas langt fra en debutant. Med flere engelsksprogede soloalbum i ryggen og en karriere, som bestemt ikke har stået stille, præsenterer

Jonas nu sin dansksprogede debut med musik, der også er blevet kastet op i luften for at lande på ny. Jonas er en sanger med fødderne plantet i soul og r'n'b og det er da også her, lyden er hentet fra. Men der er andet end sproget, der er forandret. Musikken er blevet mere elektronisk, lidt mørkere, lidt mere eftertænksom - men også mere legesyg.

Der er lækre harmonier - her bare *Langt Fra Her* - der er inspiration fra dancehall og mellemøsten, der er momenter, hvor det lige så godt kunne være The Weeknd, bare på dansk, men mest af alt er der meget Jonas. Det er, som om han lukker lytteren ind mere, end han har gjort før, med tekster, der er personlige og direkte. Ved første lyt er albummet på en eller anden måde lidt forvirrende, men det er samtidig et album, som lige skal have et lyt mere. Og et til. For hvad var det lige han sang? Og hvad skete der med den akkord? **Maria Therese Seefeldt Stæhr**

▶ **LYT TIL:** *Langt fra her / Dag har brug for nat / Jeg løber bare (feat. Sivas)*

KÖNSFÖRRÄDARE

End Of History

(Teg Publishing)

★★★★

Tordende nævekamp



Det er to år siden, at Könsförrädare udgav deres anmelderrote debutalbum *Curse All Law*, der højlydt fik sat sig selv på det musikalske landkort. Deres andet album er ikke mindre

tordende og insisterende. Allerede fra første dundrende trommeslag står det lysende klart, at det svenske indie-rock-orker har meget på hjerte. Deres politiske budskaber bliver boret ind i kraniet, som blev øregangene slebet med groft sandpapir.

Det hæslblæsende åbningsnummer *Birtherights* tilkaldt sig fuld opmærksomhed med sveddrøppende energi og en skarp, højtråbende vokal. Hvis albummet var et maleri, ville nummeret nagle det fast til væggen, men det fulde sansindtryk kommer først senere, når de uspolerede og skarpe penselstrøg betragtes. Orkestret placerer sig et sted mellem grunge, postpunk og indie-rock med melodiose guitar-riffs, synth og larmende desperation.

Desværre er der ikke meget variation i de grovkornede skæring, men om det er en ulempe kan diskuteres - teksterne får alligevel bokset sig ind i bevidstheden med knyttede næver. **Rosa Louise Stilgren**

▶ **LYT TIL:** *Blood Rush / Under Control / Blast Beats*

LOW

Ones and Sixes

(Playground Music / Sub Pop)

★★★★★

Slowcore-minimalisterne tilbage med karrierens bedste udspil



Tempoet har siden debuten for over 20 år siden altid været signaturen for Minnesotas Low. Langsomt, udforskende og til tider genstridigt, som i stiv modvind. Sådan

er det også på *Ones and Sixes*, album nummer 11 fra gruppens hånd. Sammen med den elektronisk mindedede producer BJ Burton arbejdes der atter i transcenderende og soniske lydflader, der nok er stillestående, men også fyldt med sprængfarlig dynamit, som på den næsten ti minutter lange tour de force *Landslide*.

Åbner *Gentle* er spundet over et hiphop-beat, en monoton keyboard-drone og ikke mindst mormon-ægteparret Allan Sparhawk og Mimi Parkers fabulerende drømmevokaler. Det er ikke mindre end fremragende, hvad trioen får ud af ingenting. På *No End* hæves tempoet betydeligt, og melodien minder billedrigt om et solrigt Californien, mens den foruroligende og elektroniske puls på *The Innocents* skaber et ægte drama. Slowcore-minimalisterne har med *Ones and Sixes* skabt et af karrierens bedste album, hvor finalen med *DJ* taler sit eget tydelige musikalske sprog og går lige i hjertet. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL: Gentle / The Innocents / Landslide**

JOHN MAYALL

Find A Way To Care

(Relativity)

★★★★

Veteranen med umættelig sult på blues



Med over 60 album-udgivelser (!) på samvittigheden, kunne man efterhånden mene, at nu 82-årige John Mayall har afdækket alle aspekter af de blå toners land. Det

har han også! Men den lille, tætte kvartet, som Mayall har haft på hånden gennem de senere år, er slet ikke færdig med hinanden endnu, og lyder stadig sultne.

Dette udspil fokuserer meget på Mayalls instrumentale kunnen på boogie-klaver, på det drivende Hammond, på det sprøde spinet, og så med lidt vrælende mundharpe ind i mellem. Og er Mayalls stemme blevet noget tyndhåret i de stille numre, har han ikke samme problemer med at råbe lytterne op i de mere massive af slagsen på et album, hvor Mayall som sædvanlig blander egne numre med covers – ikke kun tilbageblik, men også med anerkendelse til helt nye esser, som britiske Matt Schofield. Et album, der tydeligt er kommet hurtigt i kassen inklusive lidt bøffer og uden de store dikkedarer – og hvor Mayalls selvsikre filosofier ind i mellem misser skiven. Alligevel tjener den sit formål fint, og hjertet er med **Henrik Friis**

► **LYT TIL: Mother in Law Blues / The River's Invitation / Long Summer Days**

MAJICAL CLOUDZ

Are You Alone?

(Matador Records)

★★★

Søvnlysende hipster-muzak



Den canadiske duo, bestående af Matthew Otto og Devon Welsh, spiller utrolig minimalistisk og lav-tempo musik. Rolige klaver- og keyboardflader, tyste trommer og Devon

Welshs rolige croon smyger sig om melodier, der næsten ikke er til af få øje eller øre på.

Desværre er det først og fremmest utrolig kedeligt at lytte til. Der sker ikke noget som helst musikalsk på albummets 12 skæringer. Og selvom Devon Welsh sagtens kan levere en hjerteskerende følsomhed, er der ingenting på spil i teksternes tyste levering. Ingen brændende ild. Ingen presserende nødvendighed. Numre som titelnummeret *Are You Alone*, *If You're Lonely* og *Change* glider sammen til en grå masse af småblå synth-toner.

Når bølgerne virkelig går højt, hvilket i Majical Cloudz tilfælde faktisk stadig ikke er mere end til anklarerne, er der et snert af Death Cab for Cutie over den længselsfulde og ømme stemning på et nummer som *Silver Car Crashing*. Overordnet er det dog mest søvnlysende, fortænkt muzak. **Kristian Bach Petersen**

► **LYT TIL: Silver Car Crashing / Control / So Blue**

MERCURY REV

The Light in You

(PIAS)

★★★★★

Forudsigeligt comeback har sine magiske øjeblikke



På *The Light in You* drysser Mercury Rev atter mystificerende tryllestøv ud over deres lyttere, som er det en fantasyfilm a la Trolldmanden fra Oz, de musikalsk rækker ud efter.

Desværre trækkes der ikke nogle store kaniner op af hatten.

Den fabulerende og strygerbelagte *Autumn's In The Air* beskriver metaforisk den tilstand af chok, Donahue befandt sig i, da hans hus nær Woodstock blev ramt af en flodbølge. Mercury Rev befinder sig milevidt fra den eksperimentelle støjrock, de grundlagde karrieren på og tog en stærk drejning væk fra på den fremragende *Deserter's Songs*, og som kulminerede på *All Is Dream*.

Formlen fra de to album sammensmeltet på *The Light in You*. Der spilles med sikre kort på et forudsigeligt comeback. Derfor flader udspillet også gevaldigt ud hen mod slut, hvor de stilforvirrede *Sunflower* og *Rainy Day Record* kaster grus i det ellers så velmurte maskineri. Inden da har Mercury Rev heldigvis leveret deres majestætiske og psykedeliske signaturer på fortryllende vis, som på *Amelie*, *Emotional Free Fall* og det magiske højdepunkt *Central Park East*. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL: Autumn's In The Air / Emotional Free Fall / Central Park East**



THE LIBERTINES

Anthems for Doomed Youth

(Universal Music)

★★★★★

Et længeventet comeback

I de tidlige 00'ere modstod The Libertines trangen til at efterligne datidens amerikanske rockbands, akkurat som Britpop-fædrene havde gjort et årti forinden, og trak i stedet for på, hvad der kun beskrives som en særlig britisk sensibilitet; en forkærlighed for det hjemligt kendte.

Tidligt berygtede for at hive et tilfældigt publikum direkte op i deres delejligheds stue efter en tur i byen udgjorde de fire London-knægte et dekadent alternativ, ja, tør man næsten skrive autentisk modsvar, til den kastede og skramlede, fabulerende og selvbiografiske britiske rock moderne igen.

Og på *Anthems For Doomed Youth* lyder Carl Barât og Pete Doherty næsten, som vi forlod dem på *The Libertines* (2004). Jake Gosling (One Direction, Ed Sheeran) har som først frygtet ikke udjævnet gruppens særegne lyd med sin produktion, men snarere småpolet den og fremhævet melodiske detaljer.

Især det fine titelnummer og den rørende *You're My Waterloo* er uovertrufne højdepunkter, og sangskrivningen føles som en tidligere elskers velkendte kys. Det bevirker dog også, at noget af den presserende umiddelbarhed til tider mangler og i stedet virker som nostalgiske tilbageblik. Det svækker helhedsindtrykket.

Det turbulente junkie-drama dominerer ikke tabloidoverskrifterne længere, og det er et ældre, men atter livskraftigt The Libertines, som er klar til en ny runde i 2015 og frem. **Kristoffer Veirum**

► **LYT TIL: Anthem For Doomed Youth / You're My Waterloo / The Milkman's Horse**

JÚNIUS MEYVANT

EP

(Record Records / Border)

★★★★★

Nyt stjernesud på den islandske folkstamme



Island har fat i den lange folk-ende i disse år, hvor navne som Ásgeir Traustur og Of Monsters And Men allerede har gået deres sejrsgang i store dele af verden. Nyeste stjernesud

på den mildt alternative folk-stamme kalder sig Júníus Meyvant, og det er slet ikke utænkeligt, at han ligeledes kan drive det endog mægtigt vidt. I hvert fald kreerer han en rig og frodig sammensmeltning af folk, r&b og soul, som således ofte er pakket ind i svulstige og betagende arrangementer af den slags, der på samme tid rækker op mod himlen og opererer i øjenhøjde.

Nærværende debut-ep er med sin gennemgående overdådige orkestrering og sit generøst melodiose materiale ekstraordinært sjælfuld og behagelig lytning, og der er slet og ret tale om 15 fejende flotte minutter. *Hailslide* og *Color Decay*, der allerede har hittet vidt og bredt som singler, er ikke overraskende de helt store attraktioner, men også den godmodige *Gold Laces* og den puslende *Signals* er særdeles nydelige sager, og alt i alt er det simpelthen bare noget med at glæde sig til debutalbummet. **Pelle Sonne Lohmann**

► **LYT TIL: Hailslide / Color Decay / Gold Laces**

MOSES: "ANDREAS"

Tryghed Er Støj

(Nordic Music Society)

★★★★

En ung mands bekendelser



At lytte til Moses: "Andreas" er som at høre fortrolige bekendelser fra en ung mands poesi-bog. Med Andreas Odbjergs forpinte vokal som omrejningspunkt er der

her tale om en dansksproget ep, der vender vrangen på sig selv i et følelsesladet lydunivers. Duo'en er blevet taget under vingerne af Shaka Loveless og Xander Linnet, der har spædet til sangskrivningen.

De electropoppede produktioner forholder sig anonyme på de første skæringer som på det fængende popnummer *Juveler*, hvor knitrrende kor underbygger den dybfølede kærlighedsærklæring. Melankolien driver ned ad væggen på *Jorden Skælver*, hvor tungere bundklange og hektiske hi hat-slag får vokalen til at skinne klarer frem. En fin balancegang mellem skarpt-skårne beats og drævende popvokal, der får endnu mere frit spil på det potentielle radiohit *Sig Farvel*, hvor Odbjerg har smurt strubebåndet med AutoTune.

En spændende debut, hvor det forpinte til tider virker forceret, hvilket på sigt kommer til at klinge en anelse hult. **Rosa Louise Stilgren**

► **LYT TIL: Vi Kan Gå Op / Sig Farvel / Jorden Skælver**

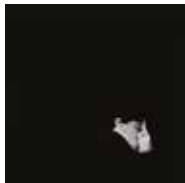
BOB MOSES

Days Gone By

(Domino Records)

★★★★★

Pop og klub i smart samspil



Smooth klubsceen-beats og chik levering af vokal. De to New York-boende bagmænd i Bob Moses, Tom Howie og Jimmy Vallance, har skabt en debut af destilleret hip.

Det er så trendy, at man fanger snart af både James Blake og Thom Yorke, når det melankolske klaver spiller op imod de elektroniske toner på åbnings-skæringeren *Like It Or Not*. Eller når der historiefortælles over den mørke og stemningsfulde kærlighedssang *Tearing Me Up*.

Talk and To Much is Never Enough er blød acid house. Rytmisk, hypnotiserende og dansabelt, som var den nysmedet på The Hacienda i Manchester. Numrene får lov til at udfolde sig over både seks og syv minutter, og kun den bløde guitar-drevne, 80er-klingende *Before I Fall* holder sig under fire minutter. Samspillet mellem guitar og sampler leder tankerne hen på Yoav, men der Bob Moses er mere dansegulvsorienteret. I sin kerne er et nummer som *Days Gone By* musik fra hektiske dansegulv drejet ned i en glat, let-jazzet og velspillende popskabelon, fangende fine takter fra begge scener. **Kristian Bach Petersen**

▶ **LYT TIL:** *Tearing Me Up / Talk / Before I Fall*

MOTÖRHEAD

Bad Magic

(Warner Music / UDR)

★★★★★

Selvom helbredet svigter, gør magien det ikke



Indtil for ganske nylig syntes Motörhead at være en ustoppelig rock-maskine, der ligegyldigt hvad der end måtte overgå den omgivende verden, var programmeret

til at indspille og turnere skiftevis i et uendeligt, ubrydeligt loop. På det seneste har frontmand og bandleder Lemmy Kilmisters helbred været anledning til, at man kunne betvivle den opfattelse. Og *Bad Magic* kunne meget vel vise sig at være deres sidste album.

Skulle det være tilfældet, går trioen ud med et brag. *Bad Magic* er ikke lyden af gamle mænd, der er på vej på plejehjem. Tværtimod viser det Motörhead i deres mest tændte og inspirerede hjørne. Det giver sig ikke blot udslag i, at albumets første mange sange har en raket i røven og ikke et øjeblik sænker farten. Men også at *Bad Magic* har det bedste sæt numre siden *Bastards* og *Overnight Sensation*. Når de første fartdjevle har flået parykken af lytteren, byder albumets midte på mere dynamik og variation. Hele vejen igennem er der tale om gode velkonstruerede numre med stærke hooks, der slår sine kløer i en. **Keld Rud**

▶ **LYT TIL:** *Victory Or Die / Thunder & Lightning / When The Sky Comes Looking For You*

MYRKUR

M

(Relapse)

★★★★★

Årets stærkeste danske metaldebut



Bag navnet Myrkur gemmer der sig den unge blonde skønhed Amalie Bruun, der tidligere bl.a. har lavet elektronisk pop. Selvom fr. Bruuns talenter udi at skrive iørefaldende melo-

dier er intakt og bliver anvendt til fulde på *M*, er Myrkur et ganske andet bæst end hendes tidligere udgivne ting. Myrkur er black metal, der rummer kontraster med afstande på flere lysår imellem sig. Fra de mest sagte passager, hvor Bruuns smukke røst udgyder pastorale melodier blot akkompagneret af klaver, til det meste iltre og hysteriske metaludbrud, hvor forvrængningen truer med at opsluge hele lyd billedet, er der et kæmpe spænd.

Albummet arbejder også med mange udtryk imellem disse to poler. Både i selve numrene, hvor man ikke kan føle sig sikker et øjeblik. Og indbyrdes mellem sangene, hvor der er en fornem variation og sans for at bevæge lytteren. Når det hele er ved at koge over, står albummet klart svagest. Det bliver næsten for primalt. Heldigvis er resten af *M* en oplevelse, og vi står under alle omstændigheder med årets stærkeste danske metaldebut. **Keld Rud**

▶ **LYT TIL:** *Skøgen Skulle Dø / Onde Børn / Dybt I Skoven*

NEW ORDER

Music Complete

(Playground Music / Mute)

★★★★★

Mere kompetent end helt komplet comeback



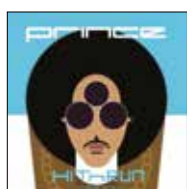
Peter Hook er ude, Gillian Gilbert er tilbage, og der er gået næsten 10 år siden sidste reelle album fra New Order. Har det været ventetiden værd?

Først og fremmest lyder det i den grad som New Order. Synth og keyboard, gode melodier og Bernard Sumners diskrete vokal. *Restless* er bundsolid, uden at være prangende. Melodien er catchy, men som førstesingle er det lidt uimponerende. *Dramatic* er på samme måde vintage New Order, med minimalistisk, men effektivt spillet guitar.

Tutti Frutti virker til gengæld som et decideret fejlskud i samme genre. Melodien fejler ikke noget, men det gør computerspils-effekter og italiensk pornovokal. *People on the High Line* har de klassiske insisterende tangenter, men også et funk-beat, der et øjeblik kan bringe tvivl om, det er Duran Duran eller New Order, der pt. har Nile Rodgers i sidevognen. Efterfølgende dukker Iggy Pop op og leverer en cool spoken word-optræden på den filmisk-dramatiske *Stray Dog*, der står som et af albumets overraskelser.

Det er ikke en tilbagevendende i ren triumf, men et fint comeback med et snert af livrem og seler. **Kristian Bach Petersen**

▶ **LYT TIL:** *Academic / Stray Dog / Superheated*



PRINCE

HitNRUN

(NPG Records)

★★★★★

Prinsen er tilbage på tronen med sit bedste album i årevis

Efter sidste års *PlectrumElectrum* og *Art Official Age* er Prince nu allerede tilbage med *HITNRUN Phase One*, og på trods af

at især *Art Official Age* var et betegnende som et glimrende comeback, giver nærværende album dem begge baghjul og er simpelthen en cementering af, at The Purple One er tilbage i storform med stram funk, eksperimenterende elektroniske udskjelser og kreativt rockende overskud, så det driver ned ad væggene.

Musikaliteten strømmer simpelthen i overflod ud af samtlige porer på dette overflodigheds-horn af en plade, hvor 57-årige Prince sprudler og slår gnister som i velmagtsdagene på hårdt-slående og medrivende sange som *Ain't About To Stop*, *Like A Mack* og *Hardrocklover*, hvor han viser, at få som ham er i stand til at få en guitar til at skringe så liderligt. Den instrumentale mellemstykke i *This Could B Us* er mindst lige så frydefuld.

Albummet er både klassisk Prince, samtidig med at fingeren helt tydeligt er holdt på den musikalske puls, så lyden på albummet som helhed er dugfrisk og tidssvarende. Med undtagelse af den lidt ligegyldige *Mr. Nelson*.

HITNRUN Phase One er lyden af en inspireret kunstner, der har begået sit mest medrivende album i lang tid. Og hvis vi er heldige, behøver vi ikke vente alt for længe på *Phase Two*. **Michael José Gonzalez**

▶ **LYT TIL:** *Hardrocklover / Ain't About To Stop / Like A Mack*



NOMADER MED HJEMVE

Nomader Med Hjemve

(Target Records)

★★★★★

Når ørkenvandring bliver et plusord



Det kræver en portion sprogligt overskud at hitte på et bandnavn som Nomader Med Hjemve – og den gode, dansksprogede poesi indtager da også en central rolle

her på kvartettens debutalbum. Nok så væsentligt fungerer den musikalske påklædning imidlertid også – synthesizer, tangenter, guitar og beats, som sammen løfter helheden hinsides et forudsigeligt singer/songwriter-univers og sender de gennemgående gedigne tekster udover rampen.

Jeg ved ikke med jer, men jeg kan simpelthen kun holde af et orkester, der udbringer en "skål for dem der tør sige nej i en ja-tid," besynger "jetlag fra rejsen fra barndommens land" og indleder deres debutalbum med linjerne: "Jeg står her og kigger på mit tøj / min 40 års fødselsdag er omme / hvordan blev jeg pludselig så høj / jeg fatter ikke en tomme."

Subjektets relation til sig selv og sin omverden er i en vis forstand omdrejningspunkt for de fleste poptekster – men det er ikke hver dag, at de udmøntes i så intelligent sangskrivning, som Nomaderne her præsenterer. Velkommen i den eksistentielle ørken, drenge. **Espen Strunk**

▶ **LYT TIL:** *Retur til afsender / Jetlag / Huskeseddel*

O/RIOH

Selling Out

(DME)

★★★★★

På grænsen mellem det legesyge og det kalkulerede



O/RIOH udfolder sig i et spidsfindigt og stramt lydunivers, der er både legesygt og kalkuleret. At hendes musikvideo til singlen *I've Seen You Before* blev kåret til en af årets bedste

musikvideoer på CPH:PIX er ikke overraskende, når man lytter til hendes debut-ep, der med cinematiske skæringer vækker nysgerrigheden både i klang og visuel tænkning.

De minimalistiske numre er stærkt sterile med skarptskårne beats og metalliske klange, der glider ind og ud af hinanden. Titellnummeret *Selling Out* er et konventionelt popnummer, der lægger mere vægt på melodien end på eksperimenterne. Selvom hjernen fryder sig over genkendelige formler virker det også en kende søvndyssende, når man tager resten af numrene i betragtning. Åbningsnummeret benytter sig af pulserende bas, hektiske strygerfigurer og hviskende cyborgstemmer, mens *So Wild* placerer den androgyne leadvokal i et virvar af bevægelig synth.

Debuten er stemningsmættet, men efterlader også lytteren med et indtryk af en sangerinde, der stadig forsøger at finde sit sande udtryk. **Rosa Louise Stilgren**

▶ **LYT TIL:** *I've Seen You Before / You / So Wild*

ROSEAU

Salt
(Big Dada)
★★★★

Tilbagelænet electropop med chillout-forømmelser



Roseau er et solo-projekt for den engelske musiker og sangerinde Kerry Leatham, og *Salt* er hendes debut i den henseende.

Albummet er bygget op omkring en række sange, der alle bevæger sig et sted imellem electropop, tilbagelænet pop, urban soul og en smule chillout. Og det kan umiddelbart lyde som en lidt vel lækker cocktail, og det er det måske også i perioder, hvor den urbane soul-lyd går hånd i hånd med tekster om kærlighed fra popmusikens lille ABC. De numre er ikke mine personlige favoritter.

Til gengæld er der flere af numrene, der trækker på electropop og chillout, som jeg synes rammer en fin balance mellem det tilbagelæ-nede og noget let melankolsk, som f. eks. på den arpeggiobaserede *Kids And Drunks*, der måske har en lille flig af noget *The Knife* over sig.

De numre, der ikke lyder så meget som en café på Vesterbro, er klart de bedste i mine ører, mens de, der bevæger sig i retning af tilbagelænet electropop og let chilllet electronica generelt synes at ramme en behagelig balance.
Ras Bolding

► **LYT TIL:** *Kids And Drunks / Grab / Hot Box*

SHANNON & THE CLAMS

Gone by the Dawn
(Hardly Art)
★★★★

Skaldyrsfest i tressernes tegn: Eklektisk retrotrip med en stærk stemme



Navnet lugter langt væk af midt-tresser-pop, coveret siger psykedelia, og hjembyen hedder Oakland, California. Og alt sammen giver god mening, når man åbner den

charmerende pakke, som hedder *Gone By The Dawn*. Med fodfæste i såvel punk som gammel r'n'b, doo-wop og de tidlige tresserne store pigegrupper fandt trio'en – med Shannons Shaws stærke stemme front – sammen i 2009, og giver nu verden sit fjerde studiealbum.

Det er en eklektiske omgang og langt hen ad vejen en stiløvelse båret af både kapacitet, kærlighed og kendskab til (noget af) alt det, som er gået forud.

Men det er også slet og ret en stærk sangerinde på slap line i et charmerende og skævt retrouivers – tænk Janis Joplins råstyrke, tænk et amerikansk take på Winehouse, Duffy og Adelles retrosoul-trip. Eller læn sig slet og ret tilbage og nyd den umiddelbare charme ved sange som *My Man*, *Gone By the Dawn* eller *Telling Myself*, hvor en af Shaws mandlige makkerer med held overtager den vokale hovedrolle for en stund.
Espen Strunk

► **LYT TIL:** *Telling Myself / Gone by the Dawn / My Man*



LANA DEL REY

Honeymoon
(Universal Music)
★★★★

Et lille skridt tilbage på mildt skuffende fjerde album

Lana Del Rey har i den grad fundet sin niche, og hun har endda formået at variere udtrykket for sine noir-farvede indie-popsange fra album til album, så man fornemmer en udvikling. På nærværende bryllupsrejse er den skramlen og de ridser, Dan Auerbach sidst havde tilført Del Reys univers forsvundet til fordel for en strygerindsøvt, mere klassisk – nogle ville måske kalde den tidløs – balladefarvet lyd, der ikke gør meget væsen af sig.

Der er masser af gode sange på *Honeymoon*, de skal bare igennem langt flere gennemlytninger end tidligere, for at smide det lettere anonyme slør, der umiddelbart præger dem. Man savner det mere nutidige præg fra forgængerne i produktionen og går forgæves efter *Born To Dies* ørehængere og *Ultraviolences* bistre slagkraft. Nogle steder keder man sig simpelthen, og der er tale om et kvalitativt tilbageskridt, selvom albummet absolut er helstøbt i lyd og udtryk.

Når det er sagt, er ikke fordi, *Honeymoon* er noget dårligt album – bestemt ikke – det er bare ikke lige så godt som de to forrige. Sange som *Terrence Loves You*, den Morricone-klingende *Salvatore* og *God Knows I Tried* viser, at Del Rey stadig kan ramme plet, mens den på tekstsiden nærmest fornærmende fladpandede *High by the Beach* og den blodfattige udgave af *Don't Let Me Be Misunderstood* med fordel kan springes over, når der skal laves playlister.

Et absolut hæderligt album, selvom det ikke klæder Del Rey at være så velegnet til lydtabet. Lidt mere bid næste gang, tak. **Michael José Gonzalez**

► **LYT TIL:** *Terrence Loves You / Salvatore / Swan Song*



KEITH RICHARDS

Crosseyed Heart
★★★★

Rocklegenden sadler de musikalske kæpheste på sympatisk soloalbum

Det er over tyve år siden, den efterhånden 71-årige Rolling Stones-guitarist Richards sidst var aktuel med et soloalbum (*Main Offender* fra '92) – uden at der af den grund er sket de

store musikalske revolutioner i Keith-land:

Han er stadig en af verdens mest effektive, charmerende sløsedede og samtidig økonomiske guitarister (tilnavnet *The Human Riff* er ikke ubegrundet). Stadig måske ikke verdens største sanger.

Og – trods dette – stadig let at holde af, på sin egen krølledede facon, når han indimellem indtager *center stage* med sin afslappede cocktail af bulet blues, country, Stones-remini-scenete riffs og endelig det lejlighedsvis strejf af reggae.

Og det er der – naturligvis – alt sammen på karrierens blot tredje soloalbum: Næsten en time langt med 15 sange, som det efter mandens eget udsagn har været en fest at indspille.

Ikke underligt, når backingbandet tæller folk som Bob Dylans gamle kapelmester og guitarist Larry Campbell, Spooner Oldham på tangenter, salig Warren Zevons makker Waddy Wachtel på guitar, den i dag afdøde Stones-saxofonist Bobby Keys og adskillige andre.

Og hvad kan jeg sige? *Crosseyed Heart* lyder nøjagtig som det, den er: En rutineret rockmusiker, som hygger sig med sine musikalske kæpheste og et hold studiemusikere i mesterklassen. Hvilket jo, som man siger her i Jylland, heller ikke er så ringe endda. **Espen Strunk**

► **LYT TIL:** *Suspicious / Suspicious / Trouble / Just A Gift*



SLAYER

Repentless
(Sony Music / Nuclear Blast Records)
★★★★

Værdig svanesang eller tvivlsom trædesten?



Repentless kommer i kølvandet på to udskiftninger. Guitarist Jeff Hanneman døde i 2013, og i hans sted er Gary Holt fra Exodus, mens trommeslager Dave Lombardo samme år

blev fyret for anden gang. Paul Bostaph erstatter han igen. Derfor var det med nogen spænding, at jeg gik om bord i *Repentless*. Ikke fordi jeg forventede, at Slayer pludselig ville indvarsle et stilskifte. Men fordi bandets bedste værker har haft Lombardos trommespil som solidt fundament og ikke mindst Hannemans sange som spir.

Repentless er langt bedre, end man turde håbe på. Omvendt vil det næppe blande sig med albums som *Reign In Blood*, *South of Heaven* og *Seasons in the Abyss*, når bandets historie skal skrives. Guitarist Kerry King har lagt sig i selen, og især titelnummeret, *Vices* og *Chasing Death* bør gøre sig formidabelt i bandets sætliste, selv om sangskrivningen selv efter Slayers standard er en kende en-dimensionel. Som svanesvag er *Repentless* bandet værdigt. Som trædesten ind i fremtiden stiller den dog utvivlsomt spørgsmålet: Kan King få andre idéer end dem, han allerede har? **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *Repentless / Vices / Chasing Death*

SOULFLY

Archangel
(Nuclear Blast Records)
★★★★

Cavalera og co. er tilbage på kampklart niveau



Oven på den trætte og uoplagte *Savages* er det rart at kunne bekendtgøre, at Max Cavalera og Soulfly er tilbage på et meget mere inspireret og kampklart niveau med *Archangel*. Sønnike Zyon Cavalera er stadig mere i familie med sin far, end han er god til at spille trommer. En udskiftning ville være på sin plads. Som de sidste mange af bandets udspil er dette lavet med afsæt i den ekstreme metal, hvor inspirationen fra især dødsmetal er udtalt.

Når det er sagt, er det samtidig også værd at bemærke, at bandets øvrige karakteristika er til stede i overmål. Cavaleras evne til at skrive fængende riff og refræner er så absolut albummets største aktiv. Og selv om man kan undre sig over åbningsnummerets budskab, *We Sold Our Souls To Metal*, når nu albummet bærer en dedikation til Gud, fejler sangen så absolut ikke noget. Når man bevæger sig længere ind i det i øvrigt ret korte album, bliver Cavaleras forkærlighed for eksperimenter og etniske indslag mere tydeligt. Det er med til at tilføre albummet dynamik, og de 36 minutter forløber, før man næsten opdager det. **Keld Rud**

► **LYT TIL:** *We Sold Our Souls To Metal / Ishtar Rising / Bethlehem's Blood*

SPECTOR

Moth Boys
(Fiction / Caroline International)
★★★★

Kække hamskiftende døgnfluer



Med et debutalbum, der hed *Enjoy it While it Lasts*, var der ikke meget, der talte for, at engelske Spector skulle blive mere end en kortvarig prik på musikhimlen. Men nu har kvartetten, tre

år efter debuten, genopfundet sig selv som et synthpoppet og new-wave-klingende band.

Det gør de godt. Åbnings-singlen *All The Sad Young Men* er en glitrende keyboard-tirade, Simple Minds og Duran Duran værdig.

At bandet har haft Dev Hynes, tidligere kendt som Lightspeed Champion, i producerstolen, hører man tydeligt på den sofistikerede skramlede *Don't Make Me Cry*, og han virker som et godt match for et band, hvor det hele godt kunne ende som ren overflade og image. *Bad Boyfriend* viser dog også, at bandet godt kan køre den hjem på ren kæphøj og selvsikker overflade – det er virkelig et solidt og charmerende selvkritisk nummer. *Decade of Decay* forsøger det samme, men mere skingert.

Byggende på succes etableret af bands som White Lies, Killers og Hurts kunne der sagtens være en fortsat plads til Spector.

Kristian Bach Petersen

► LYT TIL: All The Sad Young Men / Bad Boyfriend / Don't Make Me Cry

ST. PROSTITUTE

Glorified
(Target Records)
★★★★

Et effektivt lydspor til festen eller køreturen



På deres andet album fortsætter københavnske St. Prostitute deres tilbødelse af beskidt, rå guitarrock, hvor finesserne ikke er nær så vigtige som energiuudlad-

ningerne. Heldigvis har de oprustet gevaldigt, når det drejer sig om at få skrevet noget godt solidt materiale, og det er den altafgørende grund til, at *Glorified* er et væsentligt bedre album end debuten. Selv det svageste nummer, *Scream*, er ganske habit. Læg dertil to håndfulde pågående rocksange, der ikke godtager nej som et svar på de konstante tilnærmelser, men i stedet bombarderer lytteren med hook lines, riff og soli, og du har et effektivt lydspor til festen eller køreturen.

Den største svaghed, der er at spore på *Glorified*, er den manglende variation. Frem til den afsluttende *Such a Bliss*, der faktisk får rettet en smule op på det med sin keyboard-ificerede melankoli, gøres fortrinsvis brug af to gear. Hvilket også betyder, at nogle af sangene kan minde om hinanden. Det bør være et indsatsområde for bandet fremadrettet. *Keld Rud*

► LYT TIL: All Mine / Leech / Red Car

STEREOPHONICS

Keep The Village Alive
(Ignition Records)
★★

Rock til ære for de britiske randområder



De waliske arenarockere fra Stereophonics forsøger at holde gang i udkants-Storbritannien med ti solide skæringer, der lyder præcis som forventet.

Åbnings-skæringen *C'est La Vie* har en Clash/The Jam-svingende energi, men linjerne virker klodsede og melodien hugget fra The Enemy, et band der, ironisk nok, musikalsk skylder Kelly Jones' en del. *White Lies* har en snert af *Where the Streets Have No Name*, og generelt er der mindre garage og mere poleret U2-lyd over dette udspil. Den næsten syv minutter lange lukker *Mr And Mrs Smith* kunne snildt være albumfyldt hos Bono & co. Den snigende *Fight or Flight* står stærkest og er det tætteste, man kommer på noget, der mere end kradser i overfladen.

Tekstmæssigt er det også noget prosaisk, når Jones ikke kan svinge sig op til mere end "I wanna get lost with you. So come on over" (*I Wanna Get Lost With You*) og rimer *Sunny* med "funny" og "money".

Det er efterhånden 10 år siden, Stereophonics leverede deres sidste virkelige musikalske singlebasker med *Dakota*. Intet tyder på, at de har flere af slagsen tilbage i posen.

Kristian Bach Petersen

► LYT TIL: Fight or Flight / White Lies / Into This World

THE SWORD

High Country
(Razor and Tie)
★★★★

En ny retning



Ifølge frontmand John D. Cronise har The Sword på deres femte album taget en bevidst beslutning om at gå i en ny musikalsk retning for at være tro over for sig selv. Om det så

går rent ind ved deres fans, må tiden vise. Hvor Black Sabbath på tidligere udspil har været de tydelige inspirationskilder for Texas-gruppens stoner-metal, er guitarerne i denne omgang blevet stemt væsentligt op. Korharmonierne er skarpere, og synths fylder mere. Resultatet er noget, der nærmest minder om en *classic rock-party*.

Blandt instrumentale numre funkler hårde, jordbundne bluesrockere som *Mist And Shadow* og *Early Snow*, mens den stemningsfulde *Turned to Dust* lyder som en ensom sjæls desperate bøn for mere tid.

High Country kan beskyldes for at skyde vildt omkring sig – som Newman og Redford i afslutnings-scenen af *Butch Cassidy & The Sundance Kid* – men der er tydelige snert af ZZ Top, Thin Lizzy og sydende sydstatsrock som rød tråd. Med 15 sange på menuen føler man sig dog en smule overmæt til sidst. *Kristoffer Veirum*

► LYT TIL: Mist & Shadow / Early Snow / Turned to Dust

SYMPHONY X

Underworld
(Nuclear Blast Records)
★★★★

Ekvilibrisme, rå styrke og velsignede melodier



Det er efterhånden fire år siden, amerikanske Symphony X udgav *Iconoclast*, og nu er de langt om længe parate med en opfølger, der fuldt ud lever op til den høje standard,

de igennem deres lange karriere har holdt. De bliver i nogle sammenhænge betegnet som progressiv metal. Men deres musik er decideret mere metallisk end progressiv. Det er snarere Rainbow på steroider end Yes med ekstra distortion. Bevares, det tekniske niveau er skyhøjt. Men bandet langer hellere en syngende lussing over disken end et uforståeligt håndtegn.

Der åbnes ganske solidt. Det er dog først et stykke inde i albummet, at de virkelig perler dukker op som på en snor. Den flotte semi-balade *Without You* med en formidabelt syngende Russell Allen må smelte selv det mest bundfrosne headbanger-hjerte. Senere dukker det grumme makkerpar *To Hell and Back* og *In My Darkest Hour* op og bearbejder skiftevis lytteren med korporligheder og berusende omkvæd, der kortvarigt sender en i en rus. Jo, *Underworld* forener ekvilibrisme, rå styrke og velsignede melodier. *Keld Rud*

► LYT TIL: Without You / In My Darkest Hour / To Hell And Back

U.S. GIRLS

Half Free
(Playground Music / 4AD)
★★★★

Fine, varierede numre bobler frem



Det er interessant at forestille sig, at Meghan Remy aka. U.S. Girls kun lytter til popmusik. Det har hun i hvert fald tidligere påstået.

Når man lytter til hendes sange, er det enten blot en kurios spidsfindighed eller nøglen til at forklare hendes eksplorative lo-fi-skitsers måde at holde sig på sporet.

Hvis vi skal tale inspiration, skulle det snarere være en slags kælderekspirationsorganiserende, mørk r'n'b med hypnotiserende tunge beats som på *Window Shades* med et par klaverfraseringer og en sprød, tung rytmesektion.

På *New Age Thriller* maler hun fremtiden helt sort med ét strøg over en nærmest overstyret bas. På *Sed Knife* bygger hun løjerne mere rockklassisk, mens *Woman's Work* indeholder synth nok til at gøre et 80'er-band tilfreds.

Midt i den heftige inspirationsorgasme af leg og fri inspiration er hun bedst, når hun følger sangskabeloner og mere klassiske strukturer. Og der er en fin bunke inspiration at gå på opdagelse i på dette album. *Christian Erin-Madsen*

► LYT TIL: Window Shades / New Age Thriller / Sed Knife

GAFFA anbefaler / indenrigs

4 skiver, der i de sidste tre måneder har sendt GAFFA på ★ trip



Diverse Kunstnere
Psyched Up Janis Re-recorded
(Birds With Records)
Forfriskende er det, hvordan flere af kunstnerne er

gået udenom åbenlyse favoritter og i stedet har gravet dybere i bandets bagkatalog. Det kan kun anbefales at tage et lyt på *Psyched Up Janis* med nye ører – og endda samtidig støtte et godt formål, mens man venter på næste Raveonettes-album og debutudspillet fra Jakob Jørgensens Ch�irdrenn.



Eivør Bridges
(Tambourhinoceros / Tut!)
Det engelsksprogede folkpop-album er eminent, smukt, gripende. Den

akustiske guitar, de elektroniske beats, den mangede vokal – musikaliteten er evident og netop ekstraordinær. Og så rummer cd'en nogle uhyre iøjrefaldende numre, som har hitpotentiale og "krop" til at blive stående for eftertiden.



Kloster
Half Dream, Half Epiphany
(Target)
Der er noget urovækkende over danske Kloster. For under overfladen på de langstrakte og

smukke hymner gemmer der sig en kulsort mørk afgrund. Inden for sin genre er helheden af høj international klasse. Kloster har med *Half Dream, Half Epiphany* skabt en fuldendt åbenbaring som sendt fra oven.



Shaka Loveless Til Vi Ligger
(Universal Music)
På det nye album har Shaka forladt reggaeroderne og selv sat sig i producerstolen sammen med

Fridolin Nordsø, der som producer selv hev fire DMA-statuetter med hjem for fire år siden. Samarbejdet har båret frugt, og der er kommet et rigtig godt og alsidigt album ud af bestræbelserne fordelt på ti numre.

UGLY KID JOE

Uglier Than They Used to Be

(Metalville)

★★★★

Grimmere, ældre og uden de helt store sange



Efter at deres tredje fuldlængde album fra 1996, *Motel California* floppede, valgte amerikanske Ugly Kid Joe at tage konsekvensen og gå hver til sit. I 2010 begyndte de at turnere

igen, i 2013 fulgte en ep, og nu er deres fjerde album *Uglier Than They Used to Be* landet. Stilistisk kan deres blanding af hård, let tilgængelig heavy rock og melodiske ballader ikke overraske. Det kan den form, de er i til gengæld.

Både forsanger Whitfield Crane og de øvrige seks musikere lyder, som om de mellemlygende år kun har gjort gode ting for deres musikalske evner. Og produktionen på dette crowd-fundede værk er virkelig fortrinlig. Varm og fyldig. Desværre kan sangskrivningen ikke stå mål med hverken den flotte lyd eller de veloplagte præstationer. Ud af de i alt 11 sange er to cover-versioner, og af de ni selvskrævede er der kun to, *Bad Seed* og *Nothing Ever Changes*, som efterlader et blivende indtryk, og man rent faktisk har lyst til at vende tilbage til. **Keld Rud**

► **LYT TIL: Bad Seed / Nothing Ever Changes / Ace of Spades**

URMUTTER

Gone Home Syndrome

(Egen udgivelse)

★★★★

Et kontrastfuldt og højtragede udspil



Med omdrejningspunkt i menneskets oprindelse og udvikling er det en kontrastfuld fornøjelse at lytte til Urmutter. Det er den danske komponist Søren Bonke, der står bag

projektet, og han har begået et udspil, der på én og samme tid er både højtråbende og lavmælt, stift og svævende.

De fem numre er støbt sammen af stramme elektroniske beats og atmosfæriske klange. Det kommer også til udtryk i Urmutters vokal, der veksler mellem det kælderdybe og spidse. Nummeret *Stick Around For The Truth* bliver farvelagt af vokaleffekter, der understreger den tungsindige stemning og er samtidig et af udspillets mere melodiose indslag. Der bliver brudt med det døvelende udtryk på *Cycle to Russia*, hvor en distortion-guitar og stemmen fra sangerinde Yara De Castro spæder til med et lidt hårdere favntag.

Udspillet er velproduceret og interessant, men kommer i perioder til at virke for højtragede og fremmedgørende for lytteren. Det er tilfældet på *Walden's Pond*, der med sin lettere slæbende monoton ikke efterlader sig dybe spor i erindringen. **Rosa Louise Stilgren**

► **LYT TIL: Avenue of Giants / Stick Around for the Truth / Cycle to Russia**

82 WWW.GAFFA.DK

ULTIMATE PAINTING

Green Lane

(Trouble In Mind)

★★★★

Rundtur i rockens blomstrende alfabet



Den engelske duo Ultimate Paintings minimalistiske og søvnige lo-fi-indspilninger byder på finurlig og slacker-inspireret poprock. Resultatet er lyden af to sympatiske

fyre, der hygger sig i soveværelset med at hylde deres idoler.

Det gyngende åbningsnummer *Kodiak* er ukompliceret hippierock med fredsommelige vokalharmonier og blide guitarer. På ørehænge- ren *Sweet Chris* demonstrerer duoen en kompetent sans for minimalistiske omkvæd og elegante arrangementer. De længselsfulde vokaler på den sommerlige *Break the Chain* vækker minder om The Beatles og The Velvet Underground. Som lytter fornemmer man, at duoen snarere har satset på at lave charmerende hobbyindspilninger af deres yndlingsrockgenrer end et forkromet mesterværk. Ultimate Painting forsøger bevidst ikke at opfinde den dybe tallerken. Charmerer kompenserer dog ikke for, at Hoare og Coopers uhæmmede nostalgi, harmløse tekster og traditionelle instrumentering bliver lidt for mageligt i længden. Næste gang må duoen gerne løsrive sig lidt mere fra rockens blomstrende alfabet. **Christian Voldborg Andersen**

► **LYT TIL: Kodiak / Sweet Chris / Break the Chain**

RASMUS WALTER

Live

(Playground Music)

★★★★

Klappe-med-sange til de dedikerede fans



Et livealbum skulle meget gerne dokumentere en fase i en artists produktion eller artistens egen fortolkning på scenen foran et publikum. Dette fungerer som bekendt rigtig

godt i øjeblikket, når man selv er til stede. Langt sjældnere, når det høres i en senere optagelse.

Rasmus Walters dobbeltalbum *Live* dokumenterer mest, at han har et dedikeret publikum, og stemningen er i top til hans udvalgte koncerter, hvor der er en god kontakt mellem Rasmus Walter og publikum.

Live er derfor et nedslag i en populær artists karriere, men det er ikke så meget for de musikalske meritter, hvor hans sange ikke tilføjes noget videre på liveindspilningerne, der er stadionrock i miniformat. Der blæses godt igennem i de tungt læssede sange, hvor Leif Bruuns pedal-steel-guitar er det eneste, der bryder skabelonen, som i den næsten befriende *Om Og Om Igen*. Og så skal det bestemte også tilføjes, at Rasmus Walters vokal står stærkt i lyd billedet.

Live minder dog mest om alt om en udgivelse, der skal bygge grundlaget op for en ny turné. **Jan Opstrup Poulsen**

► **LYT TIL: Indtil Du Lægger Mig På Plads / Om Og Om Igen / Lucy Blue**



KURT VILE

b'lieve i'm goin down...

(Matador / Playground)

★★★★★

Multiinstrumentalisten tilbage på sporet med genfundet inspiration

Fra første strofe på den sejtrokende *Pretty Pimpin* betræder gam-rockeren Kurt Vile familier grund. Som med hans tidligere udgivelser er det ikke de helt store landvindinger, der skal ledes efter. Derimod er den musikalske nerve hele kardinalpunktet. Et enkelt riff, der repeteres om og om igen, den halvdøsig vokal, der væver sig ind og ud af sangstrukturen og en rytmesektion, der lige akkurat holder stand. *b'lieve i'm goin down...* er destilleret Kurt Vile-aftapning af fineste karat og indikerer, at multiinstrumentalisten har fundet balancen igen efter den lidt for slingrende forgænger *Walkin' on a Pretty Daze*.

"I'm an outlaw on the brink of self implosion," lyder det bekendende på banjoprakkende *I'm an Outlaw*. Den viser en ny og mere følsom side af en sangskriver, der med sit tag på de amerikanske musiktraditioner føler sig lidt som en enspænder i en verden, hvor alting bare går hurtigere. Lige fra den stenede Byrds-inspirerede *Dust Bunnies*, over den akustiske Laurel Canyon-pastiche *All in a Daze* Work til de dylanske folkrodder på *Wild Imagination* gives der en lektion i, hvordan musikhistorien kan omskrives. Kurt Vile får med et vitalt overskud vist, at han har en nysgerrig sjæl, uden at det virker som åbenlys rovdraft.

Den sværmeriske og pianodryppende *Stay Inside* og *Life Like This* er lyden af en mand, der står sig selv nærmest med en genfundet inspiration, som igen smitter stærkt af på musikken. "Wanna live, Wanna live, live a life like mine?/Well I been doin' it baby all the time". Vidunderbarnet Kurt Vile ophæver på det nærmeste tyngdekraften på *b'lieve i'm goin down...* med en række stemningsfulde og vægtløse sange, hvor han sætter sig selv forbilligt i stævne. **Finn P. Madsen**

► **LYT TIL: Pretty Pimpin / Wild Imagination / Life Like This**

WAQAS

Lucid Dreams

(Labelmade)

★★★★

Urban og eftertænsomt ep, der fungerer bedst med billeder



Lucid Dreams er en utraditionel ep. Uttraditionel fordi en del af ep'en er en kortfilm. Hvis kortfilmen er bare en kende som det korte videoklip, undertegnede har fået

tilsendt, eller som musikvideoen til *Pardon My French*, så kommer filmen til at bære ep'en hjem. Sammen med billederne får de seks urbane skæringer nemlig det ekstra lag, som de på en eller anden måde mangler, når de står alene. De bliver detaljerede på en minimalistisk måde. De bliver sårbare og inderlige, og både teksterne og den gennemgående stemning kommer langt tydeligere frem.

Med en del forskellige musikalske skift – og lidt pudsige 80'er-elementer – spænder ep'en relativt vidt på sine seks skæringer. Den stærkeste skæring er utvivlsomt titelnummeret, der byder på en rolig og eftertænksom start med et pludseligt og overraskende musikalsk skifte til et hårdt beat og en ditto rap. Legen med musikalske udtryk er en stor styrke hos Waqas – og den slags må han gerne lave meget mere af. Og så måske bare en smule mindre AutoTune, for hans lyd er rigtig lækker uden al den manipulation. **Maria Therese Seefeldt Stærh**

► **LYT TIL: Lucid Dreams / Been Here Before / Pardon My French**

ELYSE WEINBERG

Greasepaint Smile

(Numero Group / Playground Music)

★★★★★

Fremragende fortidslevn: Glem 1969-album glimrer ved genhør



Den blotte mængde af indspilningerne fra lp-mediets oplomsstringstid i 1960'erne tilsiger, at der stadig med mellemrum uddraves rockarkæologiske levn i skikkelse af forlængst glemte

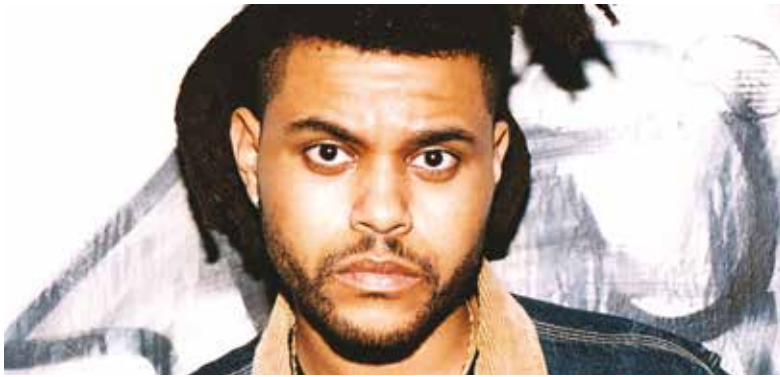
album med lige så glemte navne – og i sagens natur af varierende uomgængelighed.

Ganske ofte er glemslen ikke uden grund – men det hænder heldigvis også, at der rent faktisk åbenbarer sig en ægte perle i højtalerne og klinger igennem fra en anden tid, et andet sted. Sådant er det med Toronto-sangerinden Weinbergs andet album fra 1969:

Et fulstændig uimodståeligt stykke nordamerikansk hippie-nostalgi, hvor den kraftfulde, unge sangerinde bakkes op af folk som J.D. Souther og (en meget ung) Nils Lofgren – og landsmanden Neil Young kigger ind og lægger en elektrisk solo på balladen *Houses*.

Så jo, her er faktisk vitterligt tale om en glemte perle, hvor der er knitrrende kævl på pejsen og hjemmedyrket i pipen, når Weinberg og co. giver en flipsomt fornøjelig versionering af traditionalen *Gospel Ship*, side om side med egne (tidstypiske!) kompositioner. Bedårende. **Espen Strunk**

► **LYT TIL: Houses / Nicodemus / City of the Angels**



IDA WENØ

Time of Ghosts

(Songcrafter Music)

★★★★

Boho Dancer-forsanger på egne ben med intim singer/songwriter-udgivelse



Sidste år valgte Ida Wenø at forlade sit i øvrigt veletablerede band *Boho Dancer* for at prøve kræfter med en solokarriere og udsendte sidste sommer den nye sang *Death Wish* (of

Nicolas Urfe). Nu er den sødmefulde sangerinde så klar med et helt album, hvor fornævnte track får selskab af yderligere ti sange.

Selve sangskrivningen er udmærket, uden på noget tidspunkt at blive uforglemmelig, og hvad angår den musikalske side af sagen, giver det god mening, når Wenø i forbindelse med udgivelsen har udtalt, at hun sigter direkte mod det ikke helt ringe, britiske marked for folk(e) musik med præfixet neo- eller alternativ.

Der er kælet for det organiske, intime udtryk i produktionen, hvor åndedragene høres, og Wenø selv har spillet mange af instrumenterne. Netop "alternativ" er dog måske et lovligt stort ord her, hvor man trods alt indimellem skal lytte temmelig godt efter for at høre Wenøes stærkt personligt profilerede bidrag til den blankslidte, bekendelseslitterære singer/songwriter-skablon. *Espen Strunk*

▶ LYT TIL: Limbo Man / What Is in the April Moon / Underligt Forlegn

THE VIEW

Ropewalk

(Cooking Vinyl)

★★★★

Stilskift fra ellers driftsikre britrockere



Efter en for bandet atypisk lang albumpause er der nyt fra de skotske indierockere fra *The View*. Der er tale om et album, hvor bandet i høj grad tager et skridt væk fra den højere-

giske og umiddelbare rockstil, der ud over *The View* kendetegnede de tidlige *Arctic Monkeys* og ikke mindst skotternes åndsfræller i *The Pigeon Detectives*.

Det er på mange måder klædeligt for de charmerende skotter, her efter tre ret enslydende album. Og de prøver bestemt. *Marriage* er for eksempel en helt dæmpet sang, hvor et enkelt elektronisk trommebeat får lov til at styre nummeret, imens *Talk About Two* er en rendyrket halvferdser-poprockballade, der grænser til det corny.

Cracks lyder som et lettere mishandlet *The Clash*-nummer, hvorimod det mere *Fleetwood Mac*-klingende *Tenement Lights* er langt mere vellykket.

Psychotic kunne sagtens være en selvbiografisk fortælling fra livet som non-stop turnerende band og er sammen med popperen *House of Quee*'s højdepunkter på en plade, der trods gode intentioner ikke er lige i skabet. *Kristian Bach Petersen*

▶ LYT TIL: House of Quee's / Psychotic / Tenement Light



THE WEEKND

Beauty Behind the Madness

(Universal Music / XO)

★★★★

Et album, der byder på rod og ro fra en dygtig artist, som ikke er som de andre

Det er ikke så få roser, der er sendt i retning af *Abel Tesfaye* eller *The Weeknd*, som flere nok bedre kender den unge sanger som. Der er sågar temaer og det tunge. Samtidig er det også et album, der kan blive en lille smule langt. Der er mange lange skæringer, og det bliver lidt rodet nogle gange – som om det bliver tabt i forsøget på at fastholde det alternative. Det er det, der gør, han endnu ikke er helt klar til sin kroning. Men *The Weeknd* er uden tvivl et spændende billede af tiden og en artist, der er rigtigt interessant – ikke mindst fordi han ikke bare gør som alle de andre. *Maria Therese Seefeldt Stæhr*

Beauty Behind the Madness er et album, der viser forskellige facetter af sangeren. Det overordnede tema er det alternative univers med skæringer, der ikke passer ind i den gængse 3.30-minutters radioskabelon. Det samme gælder emnerne, der strækker sig fra kærlighedsbreve over stoffer til hård s&m. Musikken er som det tekstlige indhold – varieret og pakket med forskellige stemninger. På den måde kommer *The Weeknd* rundt om det helt poppede i eksempelvis *As You Are*, det mere mørke i en skæring som *Losers*, det storladne og smertefulde i *Angel*, det valsende i *Earned It* eller den tydeligt *Michael Jackson*-inspirerede *Can't Feel My Face*.

Skal der sættes et fælles mærkat på alle 14 skæringer, vil det nok være mest sigende at kalde dem urban r'n'b. De viser *Tesfayes* stærke vokal, men de bliver aldrig sukkersøde, fordi han holder fast i det skæve og det tunge. Samtidig er det også et album, der kan blive en lille smule langt. Der er mange lange skæringer, og det bliver lidt rodet nogle gange – som om det bliver tabt i forsøget på at fastholde det alternative. Det er det, der gør, han endnu ikke er helt klar til sin kroning. Men *The Weeknd* er uden tvivl et spændende billede af tiden og en artist, der er rigtigt interessant – ikke mindst fordi han ikke bare gør som alle de andre. *Maria Therese Seefeldt Stæhr*

▶ LYT TIL: Real Life / Angel / Losers

WOLF ALICE

My Love is Cool

(Dirty Hit Records)

★★★★★

Det modsatte af en one trick pony



Efter at have hørt *Wolf Alice* på årets *NorthSide* var jeg temmelig hurtigt til at kategorisere *London*-bandet som rimelig gennemsnitlig, britisk guitarindie. Det er derfor en

glædelig oplevelse og overraskelse at smække badets debutalbum på anlægget.

For der er langt mere end tre-takts huggen i guitarer over *Wolf Alice*. *Ellie Rowsell* veksler ubesværet mellem følsom messen og primal-brølen, ligesom musikken svinger fra det ambitiøst storladne til det rå og næsten skræbede. Så når bølgerne går højt, som på *Your Love Whores*, slægter de åndsfrællerne i *The Joy Formidable* på, og *You're a Germ* er ren *Hole*-screamogrunget.

Silk er kraftfuld shoegaze, imens *Freazy* med sine poppede trommer og vokal på flere niveauer lyder som en moderne version af *The Cranberries* og *Cocteau Twins*. I modsatte, men lige så veludførte grøft finder man *Giant Peach*, der guitarrocker på amerikansk facon, og *Fluffy*, der på sin umiddelbare og drivende facon leder tankerne hen på *Elastic*.

Alt i alt er *My Love is Cool* en vidtspændende, medrivende og yderst lovende debut. *Kristian Bach Petersen*

▶ LYT TIL: Silk / Freazy / Your Loves Whore

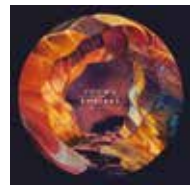
YOUNG EMPIRES

The Gates

(Votic / Caroline International)

★★★★

P3-lyttere beware: Overpotent radiatorock på vej



Den canadiske trio *Young Empires* voluminøse rock-eskaper der kaster tanker på andre kontemporære kunstnere som *Imagine Dragons* – men også tidligere stadionrockstars som

The Killers – dog i begge tilfælde tilsat et noget mere elektronisk bagtæppe, som man også finder hos franske *M83*.

Gruppen leger med klassisk rockbesætning, men tilføjer krydderier fra både producerstolen og synth-indsatserne – nogle interessante elementer, der momentvist får *YE* til at skille sig en kende ud fra det eksisterende udvalg. For eksempel den fremadrettede synthfigur på *So Cruel* tilsat manipulerede vokalsamples, mens det sløve beat skaber en fin dynamik i verset. Vokalmæssigt er der også tydelige kvaliteter, hvor forsanger *Matthew Vlahovichs* lyd kaster tankerne på *Foals'* *Yannis Philippakis*.

P3-lyttere beware: *The Gates* vil ganske sikkert blive roteret på radioplaylisterne, og måske er det interessant ved de første par afspilninger, men voluminøst står altså for fald, når man står foran substansens porte. *Rune Schlosser*

▶ LYT TIL: Mercy / The Gates / So Cruel

YOUTH LAGOON

Savage Hills Ballroom

(Fat Possum / Border)

★★★★★

Trevor Powers tager bladet fra munden på fornem treer



Amerikanske *Trevor Powers* alias *Youth Lagoon* har rykket sig betydeligt på *Savage Hills Ballroom* – mandens tredje album. Først og fremmest drukner hans lyse og melankolske

stemme denne gang ikke det fjerneste i camouflerende lag af effekter, men står derimod flot og klart langt fremme i lydbilledet. Det er et træk, der klæder *Powers*, hvis meget særegne vokal både rummer skrøbelige, indtagende og kraftfulde kvaliteter. I det hele taget tager han bladet fra munden på *Savage Hills Ballroom*, der i særklasse er mandens mest umiddelbare og lettilgængelige album til dato.

Samtidig er *Powers'* forunderlige drømmepop, der både baserer sig på livlige tangenter, mildt skurrende elektroniske virkemidler og dynamiske bas- og trommebunde, fortsat et relativt kompleks og detaljemættet affære med mod på eventyrligt snørklede løsninger. *Savage Hills Ballroom* holder gennemgående et højt niveau, men særligt den eskalerende *Officer Telephone*, den klaver-besnærende *Highway Patrol Stun Gun* og den percussion-boblende *Free Me* demonstrerer *Youth Lagoons* klasse. *Pelle Sonne Lohmann*

▶ LYT TIL: Officer Telephone / Highway Patrol Stun Gun / Free Me

YUNG

These Thoughts are like Mandatory Chores

(Fat Possum)

★★★★★

Stærk godbid



Her er cementeret, hvad *Yung* gør så godt på seks skæringer.

Det er barndoms-værelsets fortrøstningsløse melankoli, som man sidder fuld tilbage efter endnu en bytur med vennerne, hvor drømmenes purpurfarvede løfter aldrig rigtig materialiserede sig, og pigen dansede væk i favnen på en anden. Den ungdommens rastløse energi bliver klemt ned på ep'ens virvar af lo-fi-garagepunk, hvor der er plads til både en drivende bas, ringende guitarer og, som på det korte afslutningsnummer: eftertænksomhed.

Mikkel Holm Silkjærs stemme har noget af den rasp, som også farvede *Kurt Cobains* angste røst, mens der på den flotte *Offshore* går en gylden åre tilbage til 90'ernes guld kronede danske alternative guitarrock med *Psyched Up Janis* som førende eksponenter.

Det kan næppe overraske, at udlandet har ringet og lagt billet ind, for *Yung* er endnu et prima eksempel på, hvordan den danske undergrundspunk i disse år ikke blot matcher de internationale helte, men selv bringer noget nyt til bordet. *Kristoffer Veirum*

▶ LYT TIL: Offshore / God / Too Good For You



BIOGRAFFILM STRAIGHT OUTTA COMPTON



Hiphop-historie-
forvanskning

★★★

Det er ikke drama, der mangler i historien om verdens selverklærede farligste gruppe. Den er visuelt imponerende, især i første halvdel omkring de forma-

tive år. Det er ikke svært at føle sig suget tilbage til NWA's spæde start, takket være overraskende god casting, hvoraf en enkelt ikke er set mere levende, siden han optrådte i hologramform: Vi oplever Dr. Dre tage Run-DMC's råbe-hiphop og forfine det med toner fra californiske Roy Ayers og Zapp. Vi hører Ice Cube udskifte rappens tidlige pjatterim med hardcore gadehistorier. Og vi kigger Eazy-E over skulderen, da han starter Ruthless Records og stjæler plader fra sit eget selskab for at sælge dem på streeten.

Instruktøren F Gary Gray er primært kendt fra komedier, action og musikvideoer. Det er, når *Straight Outta Compton* minder om det, at han er i sit rette element. DJ Yella fremstår filmen igennem som en kærkommen pauseklavn, Suge Knight portrætteres som en vaskeægte superskurk, og studieindspilningerne af musikken er medrivende. Koncerten, hvor politiet i Detroit forsøger at stoppe NWA fra at fremføre

Fuck the Police med optøjer til følge direkte fantastisk.

Desværre vokser palmetræerne ikke ind i himlen. Som så mange andre musikfilm bliver *Straight Outta Compton* knudret og utroværdig efter gennembruddet. De historiske fakta træder i baggrunden for historien. Det skyldes primært, at man mod filmens slutning oplever, at filmens hovedpersoner, Ice Cube og Dr. Dre, der ligeledes er filmens producenter, forsøger at hvidvaske deres egen del af historien. Dr. Dre fremstår som en godhjertet musikfokuseret helt. Hans gentagne tilfælde af vold mod kvinder er udeladt, endda når de er vigtige for plottet. Ligeledes er hans verbal-krig med Eazy-E skåret fuldstændig ud.

Straight Outta Compton er en underholdende film. Man overraskes faktisk over, hvor hurtigt den to en halv time lange spillelængde flyver forbi. F Gary Gray skal have kredit for at have skåret en film sammen, der med action, humor og fantastisk musik fortæller, hvordan en gruppe sorte unge mænd satte den lille californiske flække Compton på verdenskortet som gangstarappens hovedstad. Hvordan de tog deres skæbner i egne hænder og leverede deres budskaber råt for usødet. Hvordan de satte ord på politibrutaliteten og forudsagde race-optøjerne i Los Angeles. Hvordan de kæmpede for ytringsfriheden til trods for, at kirkerne dampromlede deres musik og FBI forsøgte at sætte dem i fængsel for det. Hvordan gruppen gik i opløsning for så til sidst – med hvad man kun kan beskrive som et filmisk greb – næsten at finde sammen igen. Dét ville det have tjent Ice Cube og Dr. Dre til ære, hvis de havde turdet fortælle den rigtige historie. **Peter T. Aagaard**

DVD: AEROSMITH

Rocks Donington 2014

(Eagle Vision / Playground Music)

★★★★★

Uden dikkedarer: 2014-dokument viser veteranerne i særdeles stærk form



Da Steve Tyler, Joe Perry og resten af Aerosmith i juni '14 besøgte Danmark for første gang i syv år, blev showet afviklet i overrumplende god form i Horsens. Tre dage forinden havde de gamle Boston-drenge lagt vejen forbi britiske Don-

ington Festival – og nu er det show så på gaden; den seneste i en længere række live-dvd'er fra det efterhånden 45 år gamle band.

"Hej allesammen i England...vi kan ikke vente med at være på Donington. Der er gået for lang tid – du er nødt til at komme – vi har tænkt os at rocke jer!," lyder det i en intro fra guitarist Joe Perry, optaget i studiet forud for showet.

Det løfte indfris; med et sæt, som er stort set identisk med Horsens-koncerten – og ikke mindre veloplagt. Det betyder et genhør med alle klassikerne – fra tidlige tracks som *Sweet Emotion* og *Toys in the Attic* til halvfemsers-hits som *Cryin'* og *Love in an Elevator* – og et par timers fuld skrue fra en Tyler, som stadig fremstår som en af rockens uomtvistelig mest karismatiske frontfigurer. **Espen Strunk**

BOKS: THE ROBERT CRAY BAND

4 Nights of 40 years Live

(Provogue / Mascot Records)

★★★★★

En coming man er blevet veteran



Ja, man har jo gerne regnet Robert Cray som en af den nye blues-generation. Men mens de fleste af de gamle store nu er søgt mod de evige blå marker, kan Cray selv fejre 40 år på

scenen. Så jo, han er selv veteran nu.

Denne live-hyldest på både cd og dvd – taget fra fire aftener i Los Angeles og suppleret med optagelser i start- og slut-80'erne – er et varmt portræt af arbejdsom musiker og hans kærlighed for grænselandet mellem blues'en og soul'en:

Altid dedikeret. Og altid delikat i udtryk med sprød spinkel tone og karakteristisk fingerdripende vibrato i stedet for de lette point ved at skruer op og blæse omkuld.

For spag og entydigt, har kritikere ment. Men at Crays stil kræver sved, blod og tårer, er film-optagelserne især med til at understrege. For der bliver i dén grad arbejdet af Cray, hans mangeårige bassist Richard Cousins samt band og gæster. Og hvis Cray i dag også spillede med den urkraft, energi og saft, som et par optagelser fra '82 viser, ville alle kritikere holde kaje. For good. Fin underholdning er det. **Henrik Friis**

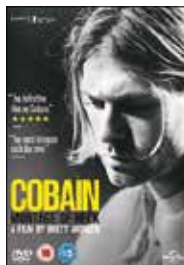
DVD: BRETT MORGEN

Cobain: Montage of Heck

(Universal Music)

★★★★★

Sårbar stjerne portrætteret på forbilledlig facon



Med sin velkomponerede cocktail af righoldigt arkivmateriale, animerede klip baseret på Cobains efterladte tegninger og endelige interviews med centrale kilder står *Montage of Heck* som et uafstyrligt stærkt og vedkom-

mende dokument – som rent faktisk giver seeren en fornemmelse af at komme tættere på hovedpersonen, end langt de fleste (rock) dokumentarer formår.

Det er en triumf for instruktør Brett Morgen, som også interviewes her i dvd-udgavens ekstramateriale. Skal man partout finde nej-hatten frem, kan man anføre, at der er noget utilfredsstillende over den lidt abrupte slutning, hvor der klippes direkte fra de rystende stærke *MTV Unplugged*-sessions i Rom til en sort skærm med information om, at Cobain begik selvmord en måned senere og blev 27 år. Bevares, det er klædeligt sobert, at man ikke svælger i makabre detaljer. Men det går alligevel lidt ud over dramaet. Dette er dog, trods alt, en mindre invending i forhold til en film, som herfra anbefales stærkt til såvel gamle som nye fans. **Espen Strunk**

BOG: PER WIUM

Beatles for alle 2

(Her & Nu)

★★★★★

Julen sig nærmer: Lille gaveforslag til den Beatles-glade onkel



Musikeren og tidligere musikmedarbejder ved DR, Per Wium har opdateret sin fem år gamle indgang til The Beatles' musik, hvor han slår ned på gruppens særkender, melodi-opbygninger, individuelle såvel som kollektive

arbejdsmetoder m.v. på de 11 album.

De introducerende tekster er måske knap så interessante og følger intet nyt til en mange gange genfortalt historie. Men Wiums ord får liv, når han bruger sin musikerviden og dykker ned i de enkelte sange, og med sekundangivelser slår på, hvornår nummeret tager sin drejning, hvornår den afgørende udvikling sker – og med hvilke midler: Dobbelt leadvokaler, den specielle trestemmige sang, de specielle kvart- og kvint-kor. Osv. Osv. Det lyder måske støvet, men er det ikke: Hvis man – som Wium – er opflasket med gruppens musik, er det mest sjove minder, som kan tages direkte fra hjernebarken – og ellers må man jo ty til cd'erne (det er jo sekundangivelser) for at blive bekræftet.

En let-læselig og ganske underholdende bog – også det hjerteblødende forsvar for Ringo Starrs kvaliteter... **Henrik Friis**

HER ER DET NYE SORT

GAFFASHOP.DK

SE PRISER &
FLERE STYLES
ONLINE



ALL TIME LOW



BRING ME
THE HORIZON



ASKING
ALEXANDRIA



GAFFA
SHOP

SE DET STORE UDVALG PÅ GAFFASHOP.DK

EKSKLUSIV FORHANDLER AF MERCHANDISE & MUSIK-ACCESSORIES FRA BL.A.:

NEPHEW

MARLEY
COFFEE

DAVE NAVETT

GO GO BERLIN

MARLEY

NORTHSIDE

MAGTENS
KORRIDORER

TINDERBOX

GRON KONCERT



Månedens demo



FUSSKALT

Overdrive

(facebook.com/Fusskalt.dk)

★★★★★

Det perfekte soundtrack til dine nattekørsler

Så er der stram og rødglødende ørkenstener. En række veteraner fra metal-scenen er gået sammen om en up tempo stoner, der går lige i støvlen. Der er intet pis og ingen overraskelser, men sange skrevet helt færdigt, og ladet med tilpas mængde attitude, rawk og riffs. Der er en fin balance igennem demoen, både i arbejdsfordeling og lyd, og man har en klar fornemmelse af, at de også kan gøre det live. Hvis der ikke er så meget nytænkning, er der til gengæld en stensikker hånd og gode variationer både i tempo, toner og fokus.

Det hele bundet sammen af lyden, og det er tydeligt, at de har fundet deres identitet. Ep'en er fedt produceret og fungerer lige godt på anlægget og i bilen, hvor den rolige, men konstante fremdrift virkelig kommer til sin ret. Guitaren og riflet har en naturlig førerposition, men hele bandet står solidt og peger energien i samme retning, toppet okay af en stemme, der ikke gør meget væsen af sig. Samlet en bundsolid ep, der dog mangler lidt særkende for at hive fuldt hus hjem.

CHRISTINE KIBERG

Unge År EP

(play.spotify.com)

★★★★

Den spejlblanke pige-pop, der godt vil lidt mere

Christine er en 20-årig pige, der spiller og skriver sine sange på skiftevis dansk og engelsk, med et håb om, at der er plads til den blanke pige-pop med lidt rock i kanten. Det er ganske søde sange, og hun har et okay greb om popmelodien, men der går tusinder af piger med sådan en stemme på de danske gymnasier. Det er ikke nødvendigvis en dårlig ting, da hun spiller på en vis genkendelighed, og hendes sødme er af "naboens datter"-slagsen. Så det meget opnåelige kan godt vise sig at være hendes bedste kort.

Lige nu er det svært at se, hvad der skulle stikke ud og sidde fast i opmærksomheden, når produktionen er så tom, og arrangementerne så samlebandsagtige. Jeg tror, hun skal gribe en tak dybere ind i sig selv for at finde den personlige og ærlige historie, hun skriver om i sin pressemøde, og så selvfølgelig et lydbillede, der matcher det. Hvis hun kan udtrykke dybde lige så umiddelbart og ungdommeligt, tror jeg, det vil være mere spændende både for hende selv og lytterne.

MANTRA

Cessation

(www.mantraband.dk)

★★★★★

Rock med ekstra detaljer og liredede forløb

Mantra spiller en flot og spændende postprogget rock, der trækker i mange retninger, men nok ikke så meget på smilebåndet. De er måske lige lovligt vilde med Tool, men det er stadig en gennemarbejdet rock, de præsenterer på denne fem track lange demo. Vokalen er ikke helt stærk nok, og selvom han kan mange teknikker, så lander den ikke helt naturligt hver gang. Men når den gør, som i det absolutte hit *Death Will Do Us Part*, er det virkelig godt. En skam, at der kun er en sang på demoen, der er skåret så skarpt, men der er vildt meget potentiale i hele pakken.

Bandet spiller godt, og der er i produktionen gjort plads til alle. Der er en troværdig bandfeeling og en god tidsfornemmelse og tålmodighed. De gør gerne plads til mellemstykker og store skift. Bagsiden er så, når de af og til godt kan forsvinde lidt i lir og cleverness, men lyden og idéerne er generelt gode, så man kan godt bære over med det. Så bare lidt flere lige så gode sange, så er der virkelig noget at komme efter.

SOUTH

EP 2015

(southrockdk.bandcamp.com)

★★★★

Et godt bud i et tæt felt af heavy rock

Klassisk heavy metal med de rette okkulte undertoner til at fyre op under de monumentale guitarribs. Tempoet godt nede og velskrevne hooks. Det hele er okay, men heller ikke meget mere end det. Den gode 3/6, der uden fejl og uden højdepunkter kører heavy-stilen, som var tiden gået i stå i midt halvferjerne. Jeg kan ikke undgå at føle, det er en stiløvelse, som om det er et sideprojekt. Der er ikke rigtig noget på spil, og det hele er gennemprøvet og sikkert. Det ændrer ikke på, at riffene virkelig er gode, men det virker stadig ikke særlig vigtigt for bandet.

Det er et godt band, og den kvindelige vokal ligger i fin forlængelse af de mandlige 70'er-forbilleder. Med tekster i feltet omkring Satan, okkultisme og personlig frihed holder de genrens dyder i hævd. Det er på en måde en tryk fornemmelse, men heller ikke vildt spændende. Det er en genre med mange gode bands, både i Danmark og udlandet, og jeg kan ikke helt se, hvad der skiller South ud fra de andre, og navnet adskiller dem heller ikke fra de mange andre, der også hedder South. Så godt nok er de gode, men er det nok?

SPÆNDT OP SQUAD

Den Dumme EP

(soundcloud.com)

★★★★★

Barren er hermed sat en tak længere ned

Godt nyt til dem, der egentlig godt kan lide Emil Ståbil, men synes, han er lidt for intellektuel. Helt igennem blæst trap, der udforsker, hvor stooopid det kan gøres, med 808'er-kick, handclaps, lidt synth og råbende omkvæd, der gentages i det uendelige. På sin vis holder det, og både *Sting Sting Sting Sting* og *Nixen Karen Blixen* er ørehængere, der sagtens kan torturere en radio i nærheden af dig snart. Med rap, der følger i Kidds tradition, med et meget intuitivt forhold til ting som rytme, flow eller generel musikalitet.

Tilsat masser af råben og vittigheder i baggrunden er det svært at vurdere, om det kun skal være skægt, men jeg har en mistanke om, at der er noget lidt clever gemt imellem de mange ord. Jeg tror ikke, de ville indrømme det. Dumheden er skubbet helt forrest i mixet, og selvom trommerne ikke er vildt spændende, så er det nemt at råbe med på, selv på hest og med begge langefingre i munden. Sangene er nok en tand for lange, når der ikke er flere idéer musikalsk, men de fungerer på deres egne præmisser.

TORMENT

Fear of Missing Out

(tormenthardcorepromo.bandcamp.com/releases)

★★★★★

Vred og flot produceret hardcore til dine daglige doser had og frustration

Bøllet hardcorepunk, der stille og roligt spiller sig ind under huden på én. På trods af et for genren forholdsvis lavt tempo lykkes det alligevel at holde energien oppe igennem de fem sange på ep'en. Det er et udtryk, København er virkelig god til, men Torment formår at lave deres eget take på det og får de helt rette doser metal, punk og core ind i hardcoren. Det lyder hverken træt, fortærsket eller kalkuleret, bare vredt og ærligt.

Ep'en er vellykket i forhold til at høre hjemme, men de kan garanteret også gøre det på en scene, for jeg er ikke i tvivl om, at bandet kan give den pænt gas. De lyder, som om de sagtens kan spille deres numre og har overskud til at overraske både i studie og live. Vokalen kan en del ting og ligger tight og uventligt i mixet hele vejen. Nuancer er ikke deres force, så det er præcis, som det skal være. Det er muligt, at der ikke er det store marked til pladen her, men som appetitvækker til en koncert fungerer den rigtig godt og er muligvis de bedste vrede 15 minutter, du får denne uge.

FØLG GAFFA PÅ DE SOCIALE MEDIER ...



twitter.com/gaffa_dk

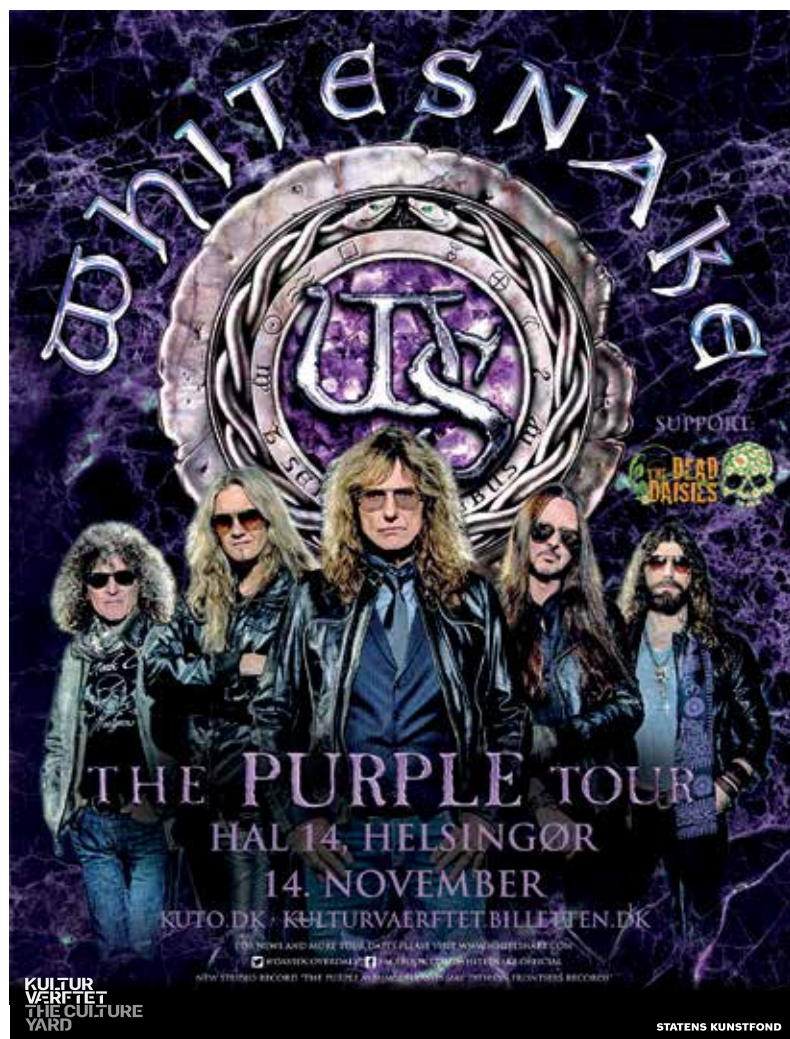


facebook.com/gaffadk



GAFFADK

GAFFA



MARIE KEY

AKUSTISK TOUR 2015

MARIE KEY (VOKAL OG GUITAR) ANDREAS SOMMER (GUITAR) CARL-ERIK RIESTRA (BAS)

- 22.10.2015 KOLDING / UDSOLGT
- 23.10.2015 FREDERIKSVÆRK / GJETHUSET ■
- 24.10.2015 HOLBÆK / UDSOLGT
- 30.10.2015 HØRSHOLM / UDSOLGT
- 31.10.2015 HOLSTERBRO / BLACK BOX ★
- 05.11.2015 ODENSE / UDSOLGT
- 06.11.2015 AARHUS / MUSIKHUSET ◆
- 11.11.2015 KØBENHAVN / UDSOLGT
- 12.11.2015 FREDERIKSHAVN / DET MUSISKE HUS ●
- 13.11.2015 HORSSENS / HORSSENS NY TEATER ◆
- 14.11.2015 SVENDBORG / UDSOLGT
- 17.11.2015 KØBENHAVN / UDSOLGT
- 18.11.2015 KØBENHAVN / UDSOLGT
- 24.11.2015 KØBENHAVN / DR KONCERTHUSET ◆



GAFFA ANBEFALER

En ener på den danske scene

**LYDMOR,
3. SEPTEMBER
RADAR**

Den 3. oktober på Radar i Aarhus er der mulighed for at opleve en af landets mest spændende kunstnere lige nu. Lydmor har et fælles-album med Bon Homme lige på trapperne, og hendes plade *Y* fra tidligere i år fik følgende ord med på vejen i GAFFAs femstjernede anmeldelse: Lydmor er ikke sådan lige til at sætte i bås. Hun er både tung og dyster i sit udtryk i det ene øjeblik og fjerlet, humoristisk og poetisk i det næste. Jenny Rossander er helt sin egen – og hurra for det!” På scenen er Lydmor kendt for at give sig 110 procent, så se frem til en intim koncertoplevelse af de helt store.



Billede: Morten Rygaard



Billede: Morten Rygaard



Billede: Morten Rygaard



Billede: Christian Hjorth

Klar til fest?

**MAJOR LAZER
9. OKTOBER
FORUM**

Elektronika-projektet Major Lazer giver koncert i Forum i København fredag den 9. oktober. Major Lazer med producer Diplo som bagmand og dj'sene og producerne Walshy Fire og Jillionaire som del af lineuppen fusionerer dancehall, reggae, elektronika med mere. Mon MØ kunne finde på at lægge vejen forbi Forum den 9. til en gang *Lean On*?

Den vilde roser vender tilbage

**SAVAGE ROSE
15. OKTOBER
FARUM JAZZKLUB
(TURNÉSTART)**

Da The Savage Rose indtog Train i September i år var GAFFAs Morten Ebert Larsen ikke i tvivl. Han kvitterede med seks flotte stjerner for koncerten og skrev: "Der er stadig lys i øjnene på Annisette, når hendes magiske og helt igennem utrolige stemme fylder rummet med billeder, kærlighed og kraft. Kvinden er et unikum." Vi glæder os til at opleve dem igen på efterårstouren!

Soul-bamse er klar til en tur til

**MATTHEW E.
WHITE
27. OG 28. OKTOBER
VOXHALL OG STORE
VEGA**

Matthew E. White er blevet en kæledægge hos både anmeldere og publikum med sin hvide udgave af soul-musikken, og hans sound sammenlignes ofte med den karakteristiske lyd fra Motown og Muscle Shoals. De to albums, han har udgivet i eget navn, vakte begejstring hos GAFFA og både Big Inner og Fresh Blood modtog fem gnistrende stjerner.

<p>FREDAG DEN 2/10 KØBENHAVN 18:00 Remembering Chet Baker, The Standard 20:00 Kenny Washington & Jacob Christoffersen Trio, Jazzhus Montmartre 20:00 Rainy Days and Mondays, Tivoli Koncertsalen 21:00 Jørgen Leth & Reverse, Jazzhouse 21:00 Spids Nøgenhat, Pumpehuset 21:00 Workers in Songs, Loppen 22:00 AV AV AV, Vega 22:00 Freddy And The Phantoms, Beta AARHUS 21:00 Anya, HeadQuarters 21:00 Cynic, VoxHall 21:00 Jooks, Atlas ODENSE 20:00 Kasper Spez, Dexter 21:00 Electro Swing III, Kansas City 21:00 Kongsted, Posten AALBORG 20:00 Caroline Henderson, Musikkens Hus 20:00 Djames Braun, Skråen 21:00 Black Flower, Studenterhuset ALBERTSLUND 20:00 Leprous, Forbrændingen FREDERICIA 21:00 Esben Just Trio, Det Bruunske Pakhus GRENA A 20:00 Baby Love & the Van Dangos, Pavillon HERNING 21:00 Eivor, Fermaten HOLBÆK 20:00 Vi Elsker 90'erne, Stadionhallen KOLDING 21:00 Reptile Youth, Mungo Park 21:00 Niels Skousen, Godset RANDERS 20:00 Thomas Helmig, Værket ROSKILDE 22:00 Stod #10, Gimle SILKEBORG 21:00 Maggie Reilly, Rampelys SKIVE 21:00 Joey Moe, Skive Theater SLAGELSE 20:00 Vi Elsker 90'erne, Vesthallen 21:00 Dúné, Badeanstalten LØRDAG DEN 3/10 KØBENHAVN 20:00 Joe Bonamassa, Falconer Salen 20:00 Kenny Washington & Jacob Christoffersen Trio, Jazzhus Montmartre 20:00 R5, Vega 20:00 Soak, DR Koncerthuset 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard 21:00 Danser Med Drengene, Amager Bio 21:00 Hamferð, Beta 21:00 Jørgen Leth & Reverse, Jazzhouse 21:00 Saun & Starr, Loppen 21:00 Spids Nøgenhat, Pumpehuset 22:00 Between the Buried and Me, Vega AARHUS 17:30 Danmarks Største Oktoberfest, Godsbanen 20:00 Billy Cross Band, Musikhuset</p>	<p>20:00 Caroline Henderson, Musikhuset 20:00 Lydmor, Radar 21:00 Glen Hansard, Train 21:00 Kongsted, VoxHall 21:00 Reptile Youth & Abby Portner, Bora Bora 21:30 Little Havana, Atlas ODENSE 20:00 Babylove & the Van Dangos, Dexter AALBORG 20:00 ANYA, Musikkens Hus ALBERTSLUND 20:00 Jooks, Forbrændingen ESBJERG 21:00 Kind of Magic, Tobakken FREDERIKSHAVN 20:00 Niels Skousen, Det Musiske Hus GRENA A 20:00 Tin Can Telescope Og Mount Rushmore Safari, Pavillon HOLBÆK 20:00 Infernal, Holbæk Teater HØRSHOLM 20:00 Sing Sing Sing, Trommen ROSKILDE 21:00 Karl William, Gimle SILKEBORG 20:00 Pink Floyd Project, Jysk Musikteater VEJLE 20:00 Thomas Helmig "Mutter's Alene", Vejle Musikteater 21:00 Julius Moon, Bygningen VESTERVIG 19:30 Heavy Agger, De Sorte Huse VIBORG 21:00 Thorbjørn Risager & The Black Tornado, Paletten VORDINGBORG 21:00 Joey Moe, Stars SØNDAG DEN 4/10 KØBENHAVN 18:00 Digte & Lyd I Vega Vol. 2, Vega 20:00 Caroline Henderson, DR Koncerthuset 20:00 Folly & the Hunter, Ideal Bar 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard 21:00 Spids Nøgenhat, Pumpehuset GREVE 15:00 Dr Big Bandet Med Anthony Strong, Portalen SLAGELSE 15:00 Jacob Bellens Duo, Badeanstalten MANDAG DEN 5/10 KØBENHAVN 20:00 Glen Hansard, Amager Bio TIRSDAG DEN 6/10 KØBENHAVN 20:00 Stereophonics, Amager Bio 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard AARHUS 20:00 Rytmikisk Koncertcafé, Musikhuset AALBORG 20:00 Grant-Lee Phillips, Skråen ONSDAG DEN 7/10 KØBENHAVN 20:00 Vetiver, Ideal Bar 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard</p>	<p>AARHUS 15:15 Orgelkoncert, Musikhuset 19:30 Rasmus Stenholm Trio, Sct. Pauls Kirke ODENSE 20:00 Grant-Lee Phillips, Posten GREVE 20:00 Joey Moe, Portalen SØNDERBORG 20:00 Michael Falch Solo, Sønderborghus VEJLE 20:00 Søren Krogh, Bygningen TORSdag DEN 8/10 KØBENHAVN 18:00 Remembering Chet Baker, The Standard 20:00 Andy Mckee, Amager Bio 20:00 Bob Dylan and His Band, Falconer Salen 20:00 Bob Rockwell Standards Quartet, Jazzhus Montmartre 20:00 Peter A. G., Mariakirken 20:00 Peter Brötzmänn, Jazzhouse 20:30 Black Rainbows, Loppen 21:00 Luka, Ideal Bar 21:00 Thøger Dixgaard & Louis Rustum, Vega AARHUS 20:00 Niels Skousen, Musikhuset 21:00 Samba Toure, Atlas ODENSE 20:00 Billy Cross, Dexter 20:00 Rootslinje 2015, Posten BALLERUP 20:00 Folkeklubben, Baltoppen ESBJERG 20:00 Greg Koch, Tobakken HADERSLEV 20:00 Thomas Helmig, Harmonien HELSINGØR 20:00 Don McLean, Kulturværftet HERNING 20:00 Julias Moon, Fermaten KOLDING 20:00 Steen Rasmussen All Star Quinteto, Godset KONGENS LYNGBY 20:00 Bop Soup, Templet ROSKILDE 20:00 Effy & Eliten, Gimle RØDOVRE 20:00 Maggie Björklund, Kulturhuset Viften SKIVE 20:00 Bent Fabricius-Bjerre, Skive Theater SLAGELSE 20:00 Joey Moe, Slagelse Musikhus STØVRING 20:00 Per Chr. Frost, STUBhuset</p>	<p>SØNDERBORG 21:00 Jonny Hefty & Jøden, Sønderborghus VIBORG 21:00 Electric Guitars, Paletten FREDAG DEN 9/10 KØBENHAVN 18:00 Remembering Chet Baker, The Standard 20:00 Bob Dylan and His Band, Falconer Salen 20:00 Steen Rasmussen Sexteto Feat: Paulo Braga, Jazzhus Montmartre 20:00 Major Lazer, Forum 21:00 Moss, Loppen 21:00 Wire, Jazzhouse AARHUS 20:00 Crosby, Stills & Nash, Musikhuset 21:00 Djames Braun, Train 21:00 Gramatik, VoxHall ODENSE 20:00 Niels Skousen, Dexter 21:00 The Attic Sleepers, Kansas City 21:00 Thøger Dixgaard & Louis Rustum, Posten AALBORG 20:00 Oktoberfest, Skråen 21:00 Wangel, Studenterhuset ALBERTSLUND 20:00 Oktoberfest, Skråen 21:00 Wangel, Studenterhuset ALBERTSLUND 20:00 Allans Hegn, Forbrændingen ESBJERG 20:00 Thomas Helmig, Koncertsal FREDERICIA 20:00 Gregersen, Det Bruunske Pakhus GRENA A 20:00 Rootslinje, Pavillon GREVE 20:00 Esben Just Trio, Portalen HORSENS 18:00 Infernal På, Hotel Opus NÆSTVED 20:00 The Last Waltz, Ny Ridehus 21:30 Folkeklubben, Vershuset RINGSTED 20:00 Dune, MetroMusik RUdkøBING 20:00 Niels Skousen, Ørstedspavillon SVENDBORG 21:00 Johnny Hefty Og Jøden, Hårders SØNDERBORG 21:00 Sonja Hald, Sønderborghus VEJLE 18:00 Sko/Torp, Casino Munkebjerg 21:00 Black Book Lodge, Bygningen SØNDAG DEN 11/10 KØBENHAVN 20:00 Djames Braun, DR Koncerthuset 20:00 Joe Pug, Ideal Bar</p>	<p>20:00 Sebadoh, Pumpehuset, Store Sal 20:00 Survival Unit III, Jazzhouse 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard MANDAG DEN 12/10 KØBENHAVN 20:00 Health, Pumpehuset AARHUS 09:52 The Jon Spencer Blues Explosion, Radar 19:00 Solstafir, Mono & The Ocean, VoxHall BINDSLEV 18:00 Jazzy Dinner, Klitgården 20:00 Riel & Pasborg Feat. Annisette Koppel, Klitgården KOLDING 20:00 Thorbjørn Risager, Godset TIRSDAG DEN 13/10 KØBENHAVN 20:00 The Waterboys, Pumpehuset, Store Sal 20:00 Young Dinosaur, Jazzhouse 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard 20:30 Ufomammut, Loppen 21:00 Ben Khan, Beta AARHUS 20:00 Xzibit, VoxHall ODENSE 19:30 Tematirsdag, Dexter ONSDAG DEN 14/10 KØBENHAVN 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard 21:00 Low, Vega ODENSE 20:00 Xzibit, Posten SØNDERBORG 20:00 Barbara Moleko, Sønderborghus TORSdag DEN 15/10 KØBENHAVN 20:00 Sands, Jazzhus Montmartre 20:00 The Vaccines, Pumpehuset 20:30 Remembering Chet Baker, The Standard 21:00 TopGunn, Vega AARHUS 20:00 Pedé B + DJ Noize, Studenterhuset ODENSE 20:00 The Great Dictators, Posten AALBORG 20:00 Patrick Dorgan, Skråen BINDSLEV 18:00 Jazzy Dinner, Klitgården 20:00 Steen Nikolaj Hansen Kvartet, Klitgården</p>
---	---	--	---	---

Min favoritkoncert: NAJA ROSA

– At skulle vælge én koncert som den fedeste nogensinde er for mig nærmest umuligt. For var det første gang, jeg oplevede Aretha Franklin, mit store idol siden jeg var lille, komme ind på scenen? Eller da jeg så James Brown i Los Angeles i 1998. George Clinton og Bootsy Collins og det kæmpe publikum, der var samlet i Central Park den 4. juli 1996 – første gang jeg var i New York, 15 år gammel – eller Jack White og Damon Albarn på Roskilde sidste år? Eller er det en af de mange gange, jeg har stået på scenen med min mor og Savage Rose eller mit eget band og bare fløjet afsted på energi og magi? Det er umuligt at vælge, og det er det, der er så fantastisk med musik.

LIVE

ESBJERG

19:30 Infernal, Musikhuset
20:00 Thorbjørn Risager,
Tobakken

GRENAA

20:00 Bo Evers, Pavillon

HERNING

20:00 Kenn Lending, Fermaten

HORSENS

20:00 Barbara Moleko, Horsens
Ny Teater

KOLDING

20:00 Joey Moe, Godset

RØDOVRE

20:00 Xzibit, Kulturhuset Viften

SKAGEN

20:00 Sara Grabow, Kulturhuset
Kappelborg

SKANDERBORG

20:00 Jonny Hefty og Jøden,
Walthers Musikcafé

FREDAG DEN 16/10

KØBENHAVN

20:00 Julius Moon, Vega
20:00 Mego, Ideal Bar
20:00 Sands / Fonnesbæk / Riel,
Jazzhus Montmartre

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

21:00 Atmosphere, Pumpehuset

21:00 Fribytterdrømme + The

Entrepreneurs, Vega

21:00 Young Fathers, Loppen

22:00 Terrible Feelings, Beta

AARHUS

21:00 Johnson, Train

21:00 Kesi, Atlas

ODENSE

20:00 Dirty Old Town, Dexter

AALBORG

20:00 Jonny Hefty & Jøden,
Skråen

BINDSLEV

18:00 Jazzy Dinner, Klitgården
20:00 Mads Vinding & Carsten
Dahl, Klitgården

BRANDE

20:00 Johnny Madsen Trio,
Remisen

ESBJERG

21:00 Joey Moe, Tobakken

HERNING

21:00 Barbera Moleko,
Fermaten

KONGENS LYNGBY

21:00 Bo Evers, Templet

ROSKILDE

19:30 Svartsot & Huldre, Gimle

RØNNE

20:00 Auditionday, Raschs
Pakhuz

SILKEBORG

21:00 Jens Lysdal, Rampelys

SVENDBORG

21:00 Gregersen, Harders

SØNDERBORG

21:00 Grumpyntors
+ Aphyxion,
Sønderborghus

VEJLE

21:00 The Savage Rose,
Bygningen

VORDINGBORG

20:00 Anne Linnet,
Vordingborg Teater

LØRDAG DEN 17/10

KØBENHAVN

20:00 Barbara Moleko, Vega

20:00 C.a.r., Ideal Bar

20:00 Sands / Fonnesbæk / Riel,
Jazzhus Montmartre

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

21:00 Matana Roberts,
Jazzhouse

21:00 Mikkel Nordsø Band,
Amager Bio

21:00 Paradise Lost,
Pumpehuset

21:00 Psyched Up Janis Re-

recorded, Loppen

AARHUS

21:00 Wangel, Radar

21:00 The Attic Sleepers, Atlas

21:00 Walk Off The Earth,
Train

ODENSE

20:00 Marius Ziska, Dexter

21:00 Julius Moon, Posten

AALBORG

20:00 The Savage Rose, Skråen

BINDSLEV

20:00 Bagland, Klitgården

FREDERICIA

21:00 Danni Elmo, Det
Bruunskes Pakhus

HERNING

21:00 Mjød & Metal, Fermaten

KOLDING

21:00 I Said I Love, Godset

RANDERS

20:00 Brit Floyd, Værket

RØDOVRE

20:00 Cisilia, Viften

RØNNE

21:00 Anne Linnet,
Musikhuset

VEJLE

21:00 Kesi, Bygningen

VIBORG

21:00 Jonny Hefty & Jøden,
Paletten

VORDINGBORG

21:00 TopGunn, Stars

VÆRLØSE

20:00 Jokeren, Galaksen

SØNDAG DEN 18/10

KØBENHAVN

15:00 Dissing & Las, Vega

15:00 Joey Moe, Vega

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

MANDAG DEN 19/10

KØBENHAVN

20:00 Starsailor, Vega

20:00 Imagine Dragons, Forum
Copenhagen

AARHUS

20:00 Metz, Atlas

KOLDING

19:30 Yahya Hassan, Mungo
Park

TIRSDAG DEN 20/10

KØBENHAVN

19:30 Vegas New Crush, Lille
Vega

20:30 Metz, Loppen

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

AARHUS

20:00 Matana Roberts, Atlas

ODENSE

20:00 Simply Red, Sparekassen
Fyn Arena

BALLERUP

19:30 Barluath, Balthoppen

ONSDAG DEN 21/10

KØBENHAVN

20:00 Banned From Utopia,
Amager Bio

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

AARHUS

20:00 The Desoto Causus,
Atlas

ODENSE

20:00 Chris Minh Doky, Dexter

20:00 Jette Torp, Teatersalen

TORS DAG DEN 22/10

KØBENHAVN

20:00 Pat Martino Trio, Jazzhus
Montmartre

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

21:00 Bear's Den, Ideal Bar

21:00 Essence, Pumpehuset

21:00 Kyle Gass Band, Amager
Bio

21:30 Gutter City Festival 2015,
Loppen

22:00 Atlas Losing Grip, Beta

AARHUS

20:00 Cæcilie Norby - Med Lars
Danielsøn, Musikhuset

21:00 Könsförrådare, Atlas

ODENSE

20:00 Emil De Waal, Dexter

20:00 TopGunn, Posten

AALBORG

21:00 Palace Winter,
Studenterhuset

ESBJERG

20:00 The Savage Rose,
Tobakken

GRENAA

20:00 Rasmus Walter,
Pavillon

GREVE

20:00 Norbye / Askman,
Portalen

HELSINGE

20:00 Infernal, Gribskov
Kultursal

HELSINGØR

20:00 Johnny Madsen,
Kulturværftet

HERNING

20:00 Barluath, Fermaten

ISHØJ

20:00 Niels Skousen, Ishøj
Kultur Cafe

ROSKILDE

20:00 Julius Moon, Gimle

SKANDERBORG

20:00 Marie Frank, Walthers
Musikcafé

SLAGELSE

20:00 The White Album,
Badeanstalten

STRUER

20:00 Thomas Helmig, Folkets
Hus

SØNDERBORG

21:00 Kesi, Sønderborghus

VARDE

20:00 Anne Dorte Michelsen,
Smedeværkstedet

VIBORG

20:00 Chris Minh Doky,
Paletten

AABENRAA

20:00 Mike Andersen,
Nygadehuset, Aabenraa
Kulturhus

FREDAG DEN 23/10

KØBENHAVN

20:00 Low Roar, DR
Koncerthuset

20:00 Pat Martino Trio, Jazzhus
Montmartre

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

21:00 Esben Just Trio, Amager
Bio

21:00 Könsförrådare,
Musikcaféen

AARHUS

20:00 The Bellfuries, Radar

21:00 The Sonics, VoxHall

21:00 Two Gallants, Atlas

ODENSE

21:00 Kesi, Kulturmaskinen

21:00 The Savage Rose, Posten

22:00 Hyldestkoncert Med
Gasbox, Kansas City

AALBORG

20:00 Joe Satriani, Skråen

20:00 Joey Moe, Skråen

21:00 Mikael Simpson,
Studenterhuset

ALBERTSLUND

20:00 Go Go Berlin,
Forbrændingen

BRENDERUP

20:00 Mike Andersen Duo,
Brenderup Højskole

ESBJERG

21:00 Julius Moon, Tobakken

FREDERICIA

21:00 Chris Minh Doky, Det
Bruunskes Pakhus

GRENAA

20:00 Anne Linnet, Pavillon

22:00 Inside The Whale,
Pavillon

HERNING

21:00 Jokeren, Fermaten

RANDERS

20:00 Thomas Helmig,
Teatersalen

RINGSTED

20:00 Michael Falch, Ringsted
Kongrescenter

ROSKILDE

21:00 Barbara Moleko, Gimle

RØDOVRE

20:00 Rasmus Walter,
Kulturhuset

RØNNE

21:00 Infernal, Musikhuset

22:00 Jonny Hefty & Jøden,
Raschs Pakhus

SLAGELSE

20:00 James Bond Jazz,
Badeanstalten

VIBORG

21:00 TopGunn, Paletten

LØRDAG DEN 24/10

KØBENHAVN

20:00 Pat Martino Trio, Jazzhus
Montmartre

20:30 Remembering Chet

Baker, The Standard

21:00 Johnson, Vega

21:00 The Orb, Pumpehuset

AARHUS

13:00 Signe Svendsen Solo,
Musikhuset

20:00 Danish Blues Challenge,
Atlas

20:00 Heimdals Sidste Vogter,
Radar

21:00 Joey Moe, VoxHall

21:00 TopGunn, Train

ODENSE

21:00 Specktors x Nonsens,
Posten

AALBORG

20:00 Marvelous Mosell, Skråen

ESBJERG

21:00 Rugsted & Kreutzfeldt,
Tobakken

FREDERICIA

21:00 Morten Remar, Det
Bruunskes Pakhus

FREDERIKSHAVN

20:00 The White Album,
Maskinhallen

GRENAA

20:00 Go Go Berlin,
Pavillon



FØR KONCERTEN

Kyle Gass Band

SPILLER I AMAGER BIO 22. OKTOBER

ORD: ALEXANDER HEMSTEDT

Hvordan er det gået i øveren?

– Kort og dejligt! Vi har spillet de her sange i et stykke tid efterhånden, så vi øver ikke for ofte. Vi har dog arbejdet på et par nye jams til vores andet album.

Hvad kan vi forvente af jeres koncert i København?

– Et godt rock and roll show, lidt scene-whisky, duellerende lead-guitarister, harmonier, et par fede covernumre og forhåbentlig et par gode grin.

Hvad gør I, lige inden I går på scenen?

– Vi plejer at medbringe et telt, som fungerer som en spirituel sved-hytte på turneen. Vi lader vores spirituelle dyr more sig i skovene, mens vi bliver helt bevandede omkring hinanden. Derefter tager vi nogle sidste øjeblikke toiletbesøg, og efterfølgende har vi det godt.

Hvad står på jeres forplejningsliste?

– Skinkesandwich for det meste, og whisky.

Hvad hører I i turbussen?

– Vi lytter ikke til særlig meget musik på bussen. Vi plejer at se nogle sjove "bro-movies" som for eksempel *Roadhouse*, *Macgruber* og *Team America*. Nogle gange bliver vi nødt til at lytte til, at Uncle Jazz (bassister, red.) går amok på sin mundharmonika.

Hvad er hovedforskellene for dig, når du spiller med henholdsvis Kyle Gass Band og Tenacious

“Jeg er nærmest lykkelig.”

KAREN OM SUFJAN STEVENS LIVE

HADERSLEV
20:00 Mike Tramp, Månen
HERNING
20:30 D-A-D & Inside The Whale, Jyske Bank
BOXEN
21:00 Mikael Simpson, Fermaten
HOLBÆK
20:00 Marie Key, Elværket
KOLDING
21:00 Jokeren, Godset
KONGENS LYNGBY
21:00 Julias Moon, Templet
KØGE
20:00 Rasmus Walter, Teaterbygningen
21:00 Bau//Franka//Sort Kat Hvid Kat, Tapperiet
NÆSTVED
20:00 Johnny Madsen, Ny Ridehus
21:00 River Band, Musikstalden
RANDERS
22:00 Kesi, Café Von Hatten
RØDOVRE
20:00 Niels Skousen Med Band, Kulturhuset Viften
SILKEBORG
21:00 Billy Cross Band, Rampelys
SKIVE
21:00 Savage Rose, Skive Theater
VEJLE
21:00 Chasing Grace, Bygningen
VIBORG
20:00 Jette Torp, Tinghallen, Viborg

SØNDAG DEN 25/10

KØBENHAVN
20:00 Cæcilie Norby & Lars Danielsson, DR Koncerthuset
20:00 Two Gallants, Vega
20:30 Lords of the Undergrund, Loppen
20:30 Remembering Chet Baker, The Standard
AARHUS
15:00 Neighbours & Friends, Musikhuset
16:00 Mads Bærentzen, Musikhuset
20:00 Jaakko Eino Kalevi, VoxHall
HERNING
20:00 Jarrod Lawson, Fermaten
SILKEBORG
16:00 Gunnertoft Gospel Singers, Mariehøj Kirke
SØNDERBORG
15:00 Chris Minh Doky, Sønderborghus

MANDAG DEN 26/10

KØBENHAVN
20:00 Måns Zelmerlöw, Vega
20:00 The Wombats, Pumpehuset
20:00 Zappa Plays Zappa, Amager Bio
21:00 Jaakko Eino Kalevi, Vega
21:00 Mutoid Man, Beta
AARHUS
20:00 Årabrot, Atlas
KOLDING
20:00 Sharon Robinson, Godset

TIRSDAG DEN 27/10

KØBENHAVN
18:00 French Jazz Week, The Standard
20:00 The Tallest Man On Earth, Vega

20:30 French Jazz Week, The Standard
20:30 Girl Band, Loppen
AARHUS
20:00 Matthew E. White, VoxHall
HERNING
20:00 Indra, Fermaten
KOLDING
20:00 Annihilator, Godset
ONSDAG DEN 28/10
KØBENHAVN
18:00 French Jazz Week, The Standard
20:00 Anya, Vega
20:00 Matthew E. White, Vega
20:30 French Jazz Week, The Standard
21:00 Gengahr, Beta
AARHUS
20:00 Zappa Plays Zappa, Train

TORSdag DEN 29/10

KØBENHAVN
18:00 French Jazz Week, The Standard
20:00 Jedi Mind Tricks, Vega
20:00 Lisa Nilsson, Jazzhus Montmartre
20:30 Austin Lucas, Loppen
20:30 French Jazz Week, The Standard
21:00 Noah Kin, Ideal Bar
21:00 Shining, Vega
AARHUS
21:00 Alex Vargas, HeadQuarters
21:00 Yung, Atlas
ODENSE
20:00 Bo Stief, Dexter
20:00 Zappa Plays Zappa, Posten

AALBORG

20:00 Anne Linnet, Skræen
FREDERICIA
20:00 Cæcilie Norby, Det Bruunske Pakhus

GRENAA

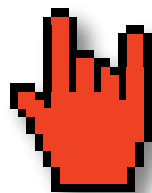
20:00 Texas Canonballs, Pavillonen

GREVE

20:00 Barbara Moleko, Portalen

KONGENS LYNGBY

21:00 Ulige Numre, Templet
NÆSTVED
20:00 De Eneste To, Verushuset
RINGKØBING
20:00 Julias Moon, Generator
ROSKILDE
20:00 TopGunn, Gimle
SØNDERBORG
21:00 The Minds of 99, Sønderborghus



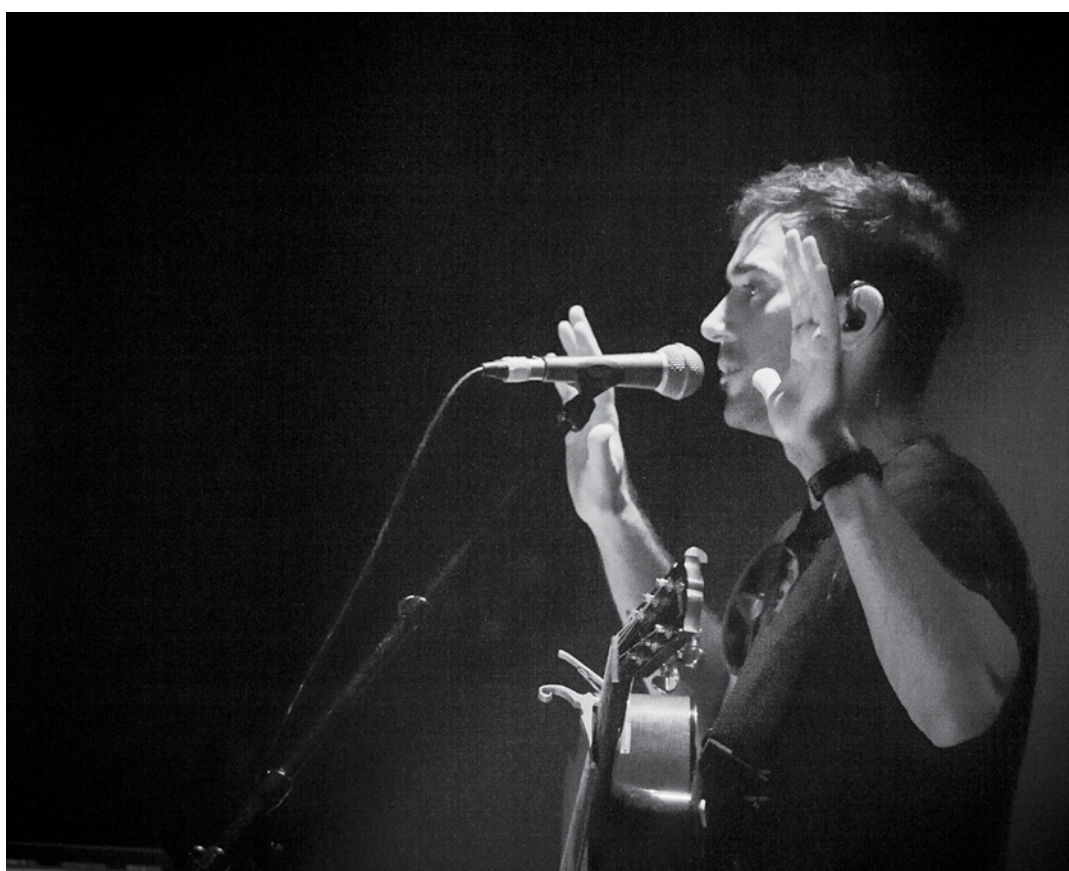
GAFFA

GAFFA.DK/LIVE

Viser arrangementer, som er i salg på Billetlugen, BilleNet og Billetten eller er oprettet hos Dansk Live.

Deadline for oprettelse i ovennævnte systemer er den 15. i måneden før udgivelse.

GAFFA forbeholder sig ret til at udelade arrangementer i tilfælde af pladsmangel.



HVORDAN VAR DET?

Sufjan Stevens

FALCONER SALEN 14.09.15

ORD: FREDERIK KYHN BILLEDER: THORSTEN INVERSEN



Mathias

30 år, Nørrebro, Musikterapeut

Hvordan var koncerten?

– Jeg synes, den var god, men ikke ubetinget hele tiden. Jeg synes ikke, mange af de nye sange fik tilført den ekstra dimension, som jeg havde håbet på.

Hvad var højdepunktet?

– Der var mange steder, hvor jeg sad og blev rørt over den måde, han bruger lyde på i sine sange.

Hvad var bundskraberen?

– Jeg ved ikke, om han havde en dårlig dag, men der var en del af de nye sange, der faldt igennem på vokalen.

Hvilken af de to afdelinger af koncerten kunne du lide?

– Jeg kunne bedst lide de elektroniske og støjende dele af første halvdel.



Karen

50 år, Karise, udviklingskonsulent på socialområdet

Hvordan var koncerten?

– Jeg er nærmest lykkelig. Vi sad på femte række, så vi kunne se det smukke band. De var organiske og kunne spille nærmest alt. De var meget optagede af det, de lavede.

Hvad var højdepunktet?

– Det var bandet. Man kan bare se, at de er væk i deres musik. Der var meget af det symfoniske, der var fantastisk.

Hvad var bundskraberen?

– Jeg synes, det var for lavt i starten.

Hvilken af de to afdelinger af koncerten kunne du lide?

– De var mere løsslupne og viste mere personlighed i anden halvdel. Altså en tåre i øjet.



Samuel

34 år, Varberg (Sverige), webdesigner

Hvordan var koncerten?

– Den var fantastisk! Jeg havde meget høje forventninger, men de blev indfriet på alle punkter.

Hvad var højdepunktet?

– Da han spillede *John Wayne Gacy Jr.*, hans "murder ballad". Det ramte mig lige i hjertet.

Hvad var bundskraberen?

– Han kunne have været blevet ved længere! Men ellers ikke nogle low points.

Hvilken af de to afdelinger af koncerten kunne du lide?

– Der var en rød tråd igennem den første halvdel, som overraskede mig en hel del, da jeg kender mest til det gamle materiale.



Michael

29 år, København K, musiker og booker

Hvordan var koncerten?

– Rigtigt godt! Det var spændende og meget varieret. Det var måske en anelse indadvendt i starten.

Hvad var højdepunktet?

– Jeg har lyttet en del til den nye plade, så det var nok det, der trak mest i mig.

Hvad var bundskraberen?

– Den meget dronede afslutning inden ekstranumrene zonedet jeg altså lidt ud af.

Hvilken af de to afdelinger af koncerten kunne du lide?

– Jeg var mest med i hver ende, helt i starten og til ekstranumrene.

K-I-B
KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

8/10 Klub Geysir:
Annalise Emmerick
(US), Devon Graves
(US), Ida Björg, Gurli
Octavia

16/10
Tue West

17/10 ALFEN
+ Karl Johan

23/10 MIT IDOL
ft. Magnus Grilstad
(Heimatt)

6/11 DM I Beatbox

7/11 MIT IDOL
ft. Marie Fjelsted
(Penny Police)

19/11
**Steen
Jørgensen**

K-I-B.DK

PORTALEN
GREVE TEATER- & MUSIKHUS

7. OKTOBER
JOEY MOE

15. OKTOBER
JULIAS MOON

17. OKTOBER
KATO

29. OKTOBER
BARBARA MOLEKO

11. NOVEMBER
DE ENESTE TO

12. NOVEMBER
GO GO BERLIN

21. NOVEMBER
MAGTENS KORRIDORER

28. NOVEMBER
MOJO MAKERS

KØB BILLETEN PÅ
PORTALEN.DK

BALTOPPEN

LIVE

Torsdag 8/10 20:00

FOLKEKLUBBEN

Til den tænkende hjerne og det bankende hjerte
180,-

Fredag 9/10 20:00

METTE JUUL KVINTET

Nærværende og troværdig jazzvokal med Jesper Riis, Heine Hansen, Jesper Lundgaard og Alex Riel
160,-

Onsdag 4/11 20:00

KIRA SKOV BAND

Kira Skov, Nicolai Munch-Hansen, Oliver Hoiness, Simon Toldam, Knut Finsrud
90,-

Søndag 8/11 15:00

SUSI HYLDGAARD EXPERIENCE (DE/SE/DK)

Internationalt jazzensemble med lokale kor
160,-

Torsdag 12/11 20:00

NOAH

Pop når 'Det' Okay'
160,-

Torsdag 19/11 20:00

APRIL VERCH BAND (CDN)

Bluegrass møder Old-Times Appalachia-folk
160,-

Lørdag 21/11 20:00

HANNE BOEL

Akustisk trio med Hannes elskede sange
250,-

Mandag 23/11 20:00

LARRY CARLTON QUARTET (US)

Internationalt funky og groovy fusion/smooth jazz
260,-

BALTOPPENLIVE.DK BALLERUP

5 min fra S-toget

Krudttønden
SERRIDSLEVEJ 2 2100 KØBENHAVN Ø
TLF 35 42 83 62 WWW.KRUDTTONDEN.DK

TJ JOHNSON
ØSTERBRO JAZZKLUB
LØR 3 OKT KL 20.00
ENTRÉ 90 KR / MEDL 50 KR

CLUB KLONDYKE
TIR 20 OKT KL 20.00
ENTRÉ 150 KR

TWINS
ROCK / COUNTRY
FRE 23 OKT KL 21.00
ENTRÉ 80 KR

SON PUNTILLAS
SALSA LØR 24 OKT KL 21.00
ENTRÉ 80 KR

SUNDAY NIGHT
ENTRÉ 100 KR.
VI GIR OS SELV 100%
SØN 25 OKT KL 20.00
ENTRÉ 100 KR

SJOVT NOK!
AUDREY CASTAÑEDAS
NYE ONE MAN SHOW
TOR 29 OKT KL 20.00
ENTRÉ 130 KR / BILLETNET.DK

THE BLACK CAT HALLOWEEN
LIVE IN CONCERT: GEVAL (RUS) + DJ'S
FRE 30 OKT KL 21.00
ENTRÉ 100 KR / BILLETTO.DK

MIRIAM MANDIPIRA & HER DANISH FRIENDS
ØSTERBRO JAZZKLUB
LØR 31 OKT KL 20.00
ENTRÉ 90 KR / MEDL 50 KR

VEGA

WANGEL
LØRDAG 10.10. KL.21

LOW
ONSDAG 14.10. KL.21

TOPGUNN
TORSDAG 15.10. KL.21

EMIL STABIL
TORSDAG 15.10. KL.21

JULIAS MOON
FREDAG 16.10. KL.20

FRIBYTTERDRØMME + THE ENTREPRENEURS
FREDAG 16.10. KL.21

BARBARA MOLEKO
LØRDAG 17.10. KL.20

BENAL + SPECIAL GUESTS
LØRDAG 17.10. KL.21

STARSAILOR
MANDAG 19.10. KL.20

VEGAS NEW CRUSH
TIRSDAG 20.10. KL.19.30

JEFF BUCKLEY
HYLDEST TIL "GRACE"
FREDAG 23.10 KL.20

TWO GALLANTS
SØNDAG 25.10. KL.20

JAAKKO EINO KALEVI
MANDAG 26.10. KL.21

MATTHEW E. WHITE
ONSDAG 28.10. KL.20

ANYA EKSTRAKONCERT
ONSDAG 28.10. KL.20

SHINING
TORSDAG 29.10. KL.21

SPEKTORS x NONSENS
FREDAG 30.10. KL.21

DE ENESTE TO
FREDAG 30.10. KL.21

IDEAL BAR LIVE:
07.10. - VETIVER
08.10. - LUKA
10.10. - VAST
11.10. - JOE PUG
12.10. - NIXEN
16.10. - MEGO
17.10. - C.A.R.
29.10. - NOAH KIN

▼ LILLE VEGA ★ STORE VEGA ◻ IDEAL BAR
FORSALG VIA VEGA.DK ELLER BILLETNET TLF. 70 15 65 65
VEGA / MUSIKKENS HUS / ENGHAVEVEJ 40 / KBH V

TUBORG
...GØR NOGET VED MUSIKKEN

AMAGER BIO

FREDAG 02/10 KL. 21
AC/DC JAM

LØRDAG 03/10 KL. 21
DANSER MED DRENGE

MANDAG 05/10 KL. 20
GLEN HANSARD (IRL)

TIRSDAG 06/10 KL. 20
STEREOPHONICS (UK)

FREDAG 09/10 KL. 21
CONCERT FOR JOHN A JOHN LENNON TRIBUTE

LØRDAG 10/10 KL. 21
GRAMATIK (SLO)

LØRDAG 17/10 KL. 21
MIKKEL NORDSØ BAND

TIRSDAG 20/10 KL. 20
DOUG STANHOPE (US)

ONSDAG 21/10 KL. 20
BANNED FROM UTOPIA (US)

TORSDAG 22/10 KL. 20
KYLE GASS BAND (US)

FREDAG 23/10 KL. 21
ESBEN JUST TRIO

LØRDAG 24/10 KL. 21
KATO

MANDAG 26/10 KL. 20
ZAPPA PLAYS ZAPPA (US)

TIRSDAG 27/10 KL. 20
THE ELECTRIC BOB DYLAN PROJECT

FREDAG 30/10 KL. 21
UNCLE ACID & THE DEADBEATS (UK)

FORSALG: AMAGERBIO.DK
ØRESUNDSVEJ 6, 2300 KØBENHAVN S

TUBORG



FIVE FINGER DEATH PUNCH & PAPA ROACH

+ DEVIL YOU KNOW
6. NOVEMBER
TAB 1



MOTÖRHEAD

+ SAXON & GIRLSCHOOL
30. NOVEMBER

SCANDINAVIAN CONGRESS
CENTER CENTER, AARHUS



MANOWAR

31. JANUAR

SCANDINAVIAN CONGRESS
CENTER CENTER, AARHUS



JOEY BADASS

+ CJ FLY, KIRK KNIGHT & NYCK CAUTION
2. DECEMBER

STORE VEGA



STARSAILOR

+ KERRY WATT
19. OKTOBER
STORE VEGA



YELAWOLF

19. NOVEMBER
AMAGER BIO



ATMOSPHERE

16. OKTOBER
STORE VEGA



**MÅNS
ZELMERLÖW**

26. OKTOBER
STORE VEGA

VIFTEN

**GRUMPYNATORS
STATEMENT
ST. PROSTITUTE** 3/10

**JOHNNY 9/10
MADSEN TRIO**

**PINK FLOYD
PROJECT** 10/10



XZIBIT US - 15/10
Hip hop brag med rap-megastar og "Pimp My Ride" værten.



CISILIA 17/10
Koncert i efterårsferien med Danmarks nye stjerneskud!

RASMUS WALTER FÅ BILLETTER 23/10

NIELS SKOUSEN 24/10



MIDGE URE UK - 28/10
Forsanger fra fra 80'er-ikonerne Ultravox på 'Breathe again - tour'

**GUNS'N'ROSES
VOLBEAT JAM** 30/10

LIS SØRENSEN 5/11

CHRIS MINH DOKY 6/11



**JOAN UK - 10/11
ARMATRADING**



**DE ENESTE
TO** 13/11

QUEEN MACHINE • 14/11 **UDSOLGT**
JUL MED IVAN PEDERSEN • 6/12
STINE BRAMSEN • 22/1
LARS LILHOLT • 25/2
GILBY CLARKE FOR GUNS'N'ROSES • 11/3
Se alle nyheder på viften.dk

viften.dk • 3670 4500
Rødovre Rådhusplads

ENESTE KONCERT PÅ SJÆLLAND:



16/10
BRIT FLOYD
SPACE & TIME WORLD TOUR

03/10 **BLAZING WORLD**
10/10 **PIANISTEN**
21/10 **RASMUS BJERG**
23/10 **MARIE KAY**
24/10 **HALBERG & FRIENDS**
30/10 **GOGO-BERLIN**
31/10 **FOLKEKLUBBEN**
03/11 **ABBATOIR FAMÉ**
05/11 **LARS HJORTSHØJ**
07/11 **ZIDIDADA**
08/11 **THOMAS HELMIG**
22/11 **TINA DICKOW**
01/12 **BLACK STAR RIDERS**
06/12 **KELD HEICK**
08/12 **JONATHAN SPANG**
11/12 **DR. BIG BAND**
12/12 **LED ZEPPELIN JAM**
06/01 **CURTIS STIGERS**
30/01 **THORBJØRN RISAGER**
04/03 **LARS LILHOLT**
19/04 **MAGNUM**

LÆS MERE

GJETHUSET.DK
FREDERIKSVÆRK
BILLETBOXEN.DK

Paletten

Thorbjørn Risager
lørdag 3. okt kl. 21.00

Electric Guitars
torsdag 8. okt kl. 21.00

Local Heroes
fredag 9. okt kl. 20.00

Eric Martin & Jimmy James (us)
lørdag 10. okt kl. 21.00

Ruben Søloff
fredag 16. okt kl. 19.00

Jonny Hefty & Jøden
lørdag 17. okt kl. 21.00

onkel Reje
søndag 18. okt kl. 14.00

Chris Minh Doky
torsdag 22. okt kl. 20.00

Topgunn
fredag 23. okt kl. 21.00

Djursland Spillemand
søndag 25. okt kl. 14.30

Viborg Koret
torsdag 27. okt kl. 20.00

Torsdags Jam
torsdag 29. okt kl. 20.00

Paul Lamb & The Kings Snakes (UK)
fredag 30. okt kl. 21.00

Die Herren
lørdag 31. okt kl. 21.00

www.paletten.dk
8800 Viborg

STARS

PRÆSENTERER

2.10 Sing, Sing, Sing

3.10 Joey Moe **UDSOLGT**

11.10 Mette Juul & Riel/
Lundgaard/Hansen

16.10 Anne Linnet med band

17.10 TopGunn

21.10 Pat Martino Trio

24.10 Fortællefest

30.10 Lagerloudz + Warner
Drive + Elephant Suit

31.10 Hit med 80'erne

STARS // Algade 84 // 4760 Vordingborg // STARS.DK

tapperiet

— det hele bliver federe —

OKTOBER 2015

Lørdag 3/10 kl. 10.00
FILM & SKUESPIL WORKSHOP
Talentuddannelsen 'Settet' afholder workshop.
Gratis entré
Onsdag 7/10 kl. 20.00

JAM!
Musikaftejn på Tapperiets caféscene, præsenteret af MGK Sjællands Køge-afdeling.
Gratis entré
Torsdag 22/10 kl. 18.30

KULTKINO
Tapperiets mini-biograf viser kultfilm.
Gratis entré
Lørdag 24/10 kl. 21.00

ELEKTRONISK KAFÉ
BAU//FRANKA//SORT KAT HVID KAT
Caféaften med spektakulære electronica-navne.
Forsalg: 50,- / Entré: 70,-
Søndag 25/10 kl. 11.00

JAZZBRUNCH
HAXHOLM//SCHMIDT//
WAIDLØV//MØLLER
Brunchbuffet + livekoncert med eminent Jazzkvartet.
Forsalg: 100,- / Entré: 120,-
Fredag 30/10 kl. 20.00

CHRISTIAN HJELM
Solokonzert i Køge Kirke.
Forsalg: 120,- / Entré: 140,-
Og meget mere ...!

WWW.TAPPERIET.NU
Søndre Badevej 1, 4600 Køge

KULTUR STATIONEN

VANLØSE

02 OKT **JACOB BELLENS DUO**

03 OKT **EIVØR + JANSBERG BAND**

10 OKT **MAGGIE BJORKLUND**

16 OKT **FLOD + PFAU + FEIVEL**

17 OKT **BO EVERS**

23 OKT **ANJA KISCHBUSCH + NOTHING OF THIS IS REAL + WHITE OCEAN**

30 OKT **MAMES BABEGENUSH**

05 NOV **HYMNS FROM NINEVEH**

FORSALG:
kulturstationen.kk.dk

COMEDY
Tobias Dybvad
Er det ikke dig fra Dybvad?
13. NOVEMBER

COMEDY
Ruben Søloff
Mit hoved
29. OKTOBER

KONCERT
Lukas Graham
Ceres Arena
19. NOVEMBER

KONCERT
Caro Emerald
1. NOVEMBER

Niels Skousen 8. OKT
Cæcilie Norby 22. OKT
Mari Boine Trio 12. NOV
Saybia 22. NOV

musikhuset aarhus
musikhusetaarhus.dk



Fredag 2. okt. kl. 20
**DJAMES
BRAUN**



Tirsdag 6. okt. kl. 20
**GRANT-LEE
PHILLIPS**



Torsdag 8. okt. kl. 20
**JAN
HELLESØE**
Fuckr med dn hjerne



Onsdag 14. okt. kl. 19
**RUBEN
SØLTØFT**
Mit Hoved



Fredag 16. okt. kl. 20
**JONNY HEFTY
& JØDEN**
Bar Mave Tour 2015



Lørdag 17. okt. kl. 20
SAVAGE ROSE



Tirsdag 20. okt. kl. 20
**CHRISTIAN
FUHLENDORFF
& JESPER JUHL**
Comedy ZOO on Tour



Fredag 23. okt. kl. 20
JOE SATRIANI



Fredag 23. okt. kl. 20
JOEY MOE
Extra Koncert



Lørdag 24. okt. kl. 20
**MARVELOUS
MOSELL**



Fredag 30. okt. kl. 20
CISILIA



Lørdag 31. okt. kl. 20
TOPGUNN
Extra Koncert

www.billetlugen.dk
www.skraaen.dk
Skraaen i Nordkraft Aalborg

K-I-B KONCERTER

16/10 TUE WEST

17/10 ALFEN + KARL JOHAN

23/10 MIT IDOL FT. MAGNUS GRILSTAD (HEIMATT)

**24/10 KLUB SOJA: THTH WITH SPECIAL GUEST APPEARANCES FROM THE
NETIC EAGLE ANE TROLLE / AC / SIMON TOLDAM / MADS HYHNE / SILAS
HAGEMANN / ADI ZUKANOVIC / MATIAS WOLF**

6/11 DM | BEATBOX

**7/11 MIT IDOL FT.
MARIE FJELSTED
(PENNY POLICE)**

19/11 STEEN JØRGENSEN



KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

K-I-B.DK

MUSIK KENS HUS

i Aalborg

02/10 20:00
**CAROLINE
HENDERSON**

03/10 20:00
ANYA

23/10 20:00
**CÆCILIE
NORBY**

31/10 20:00
ALEX VARGAS

04/11 20:00
**GAVIN
DEGRAW**

13/11 + 14/11 20:00
**THOMAS
HELMIG**

15/11 19:30
HANNE BOEL

21/11 20:00
**MELODY
GARDOT**

27/11 20:00
SAYBIA

04/12 20:00
PANAMAH

28/12 19:00
COMEDY AID

12/02 20:00
LISA NILSSON

13/02 20:00
**STINE
BRAMSEN**

02/03 20:00
**ART
GARFUNKEL**

WWW.MUSIKKENS.HUS.DK

♥ FOLLOW

– *Skræddersyede
nyheder til dig*

gaffa.dk/follow

GAFFA

TILBUD

Sly sovesofa.
Springindlæg med posefjedre.
Med sengetøjsmagasin.
Madrasmål 140 x 200 cm.
Sofa: H: 70, D: 93, B: 200 cm.
4 farvemuligheder.
Normalpris: 6.490,-

NU 4.990,-



**BLUE MOON
FUTON**

DANMARKS BEDSTE KONCERTGUIDE

GAFFA.DK/LIVE

GAFFA

SLAYER
Special guest
ANTHRAX
Opener
HELHORSE

3. dec. 2015
Hal 14 / Helsingør

livenation.dk
kuto.dk

A Live Nation & Kulturværftet
presentation in association with K2 Agency

KULTUR
VÆRFET
THE CULTURE
YARD

STATENS KUNSTFOND

V58
for musikkens skyld

støt dit lokale spillested

Støttekoncert
3 oktober og 4 oktober

Kenn Lending
Birgitte Laugesen
Ole Frimer
Martin Blom
og mange flere støtter Ny V58

Entre lørdag for 5 bands: kr. 75
Entre søndag for 9 bands kr. 100

www.facebook.dk/nyv58 www.nyv58.dk

CAFF VON HATTEN
oktober 2015

FREDAG 02/10
JAM

LØRDAG 03/10
**VON HATTEN
PRISEN**

TORS DAG 08/10
SANT

LØRDAG 10/10
**METAL
MONSTER
NIGHT**

FREDAG 16/10
**VON HATTEN
PRISEN
FINALE**

FREDAG 23/10
**THE WHITE
DOMINOS +
POWER MODE
+ SAINTS
SYNDICATE**

FREDAG 24/10
KESI

FREDAG 30/10
AUSTIN LUCAS

LØRDAG 31/10
HALLOWEEN

KOMMENDE
ARRANGEMENTER

07/11 CHRISTIAN HJELM
13/11 HEIMATT
20/11 BELLAROUGH
04/12 TUDSEGAMMELT
05/12 FØDSELS DAG
11/12 JULE JAM

von Hattenstræde 7 • 8900 Randers
WWW.VONHATTEN.DK

VEGAs NEW CRUSH

20. OKTOBER 2015

BEATY HEART • C DUNCAN
FRASER A GORMAN • GROVES
IS TROPICAL • JONES • TENTERHOOK
THE PRETTIOTS

BEATBOX
Entertainment

NØRTHSIDE
GAFFA

BILLETTER VIA VEGA.DK // VEGA / ENGHAVEVEJ 40 / KBH V

TUBORG
...GØR NOGET VED MUSIKKEN

VEGA



Suveræn lyd til både musik og snak.



Shure SE112m+ til iPhone.

SHURE[®]
LEGENDARY
PERFORMANCE™

Når du vil have dyb bas og god lyd, og samtidig maksimal udelukkelse af baggrundsstøj, er Shure SE112m+ løsningen. Og så får du samtidig fjernbetjening af din iPhone og indbygget mikrofon i kablet. Shure er kåret som verdens mest troværdige producent af lydudstyr, og musikernes foretrukne valg på scener og i studier verden rundt.



Mia Lyhne

Alder: 44 år Civilstatus: Ugift
 Profession: Skuespiller, aktuel i *Klovn Forever*

ORD: MICHAEL JOSÉ GONZALEZ BILLEDE: PER ARNESEN

Kommer du fra et hjem med klaver?

– Ja, det gør jeg.

Spiller du selv et instrument?

– Som barn gik jeg til klaver og guitar, men kun for en kort periode. Jeg havde på et tidspunkt et klaver stående, som jeg ikke kunne så godt kunne finde ud af at spille på, men jeg gjorde det en gang imellem alligevel. Og da jeg lavede forestillingen *Guitaristerne* lærte jeg en lille smule guitar, og syntes, det var virkelig sjovt, men jeg vil ikke påstå, at jeg kan spille et instrument sådan rigtigt.

Har du nogensinde drømt om at blive musiker?

– Det har jeg egentlig ikke, men da vi lavede den der forestilling, *Guitaristerne*, og jeg stod der på scenen med en guitar, hvor der var sat strøm til, så forstod jeg godt, hvorfor musikere er så draget af det. Det var sindssygt fedt!

Synger du i badet?

– Nej, men jeg synger for mine børn og i bilen.

Hvad betyder musik for dig?

– Jeg er ikke særlig opdateret med ny musik pt., men musik betyder vildt meget, og vi hørte meget musik i mit barndomshjem, og det var sådan noget som Trille, Bjørn Afzelius og Anne Linnet. Det var sådan noget rigtig 70'er-musik,

“Uha, det er jo næsten flovt at sige, for der er mange...”

som jeg faktisk var lidt flov over, vi hørte, men i dag er jeg rigtig glad for det, for der er noget fantastisk ved det.

Hvordan lytter du til musik?

– Jeg er så gammeldags, og det er helt flovt at sige, men jeg sætter altså stadigvæk en cd på. Jeg venter bare på, at der er en, der kommer og siger “nu er det nok”, og så ellers fører mig ind i den der

streaming-verden. Jeg har også nogle hundrede lp'er stående, som jeg nægter at smide ud.

Hvem er din yndlingskunstner?

– Åh, det er svært at sige – der er mange. Da jeg var yngre, var jeg ret vild med Savage Rose og Pink Floyd. Jeg havde en bred smag dengang.

Hvilken slags musik kan du ikke holde ud at lytte til?

– Jeg har det rigtig svært med jazz. Jeg prøver virkelig, og jeg har været på jazz-festival og sådan noget, men jeg synes simpelthen, det bliver så indelukket. Jeg kan ikke rigtig med det.

Hvilken sang vil du vælge på karaokebaren?

– Uha, jeg har været på karaokebar en gang med min gamle ven Ken Vedsegard, og vi sang duet – en eller anden sang med Thomas Helmig og Anne Linnet, tror jeg – og det gik så galt, så galt. Jeg grinede mig igennem det hele, fordi det lød så dårligt. Det gør jeg aldrig igen!

Hvilken sang forbinder du med din første forelskelse?

– Det forbinder jeg mest med sådan noget dårligt Modern Talking og Wham! med *Careless Whisper* og sådan noget.

Hvad er den perfekte musik til en erotisk aften?

– Åh, det ved jeg ikke, men jeg synes, der er noget meget sexet over Pink Floyds *Wish You Were Here*. Og så synes jeg altså også, at sådan en som Isam B fra Outlandish har en utroligt sexet stemme.

Hvad hører du helst søndag morgen?

– Jamen altså, jeg ser jo Ramasjang med ungerne søndag morgen, så det må være det...

Hvilken sang får dig stensikkert på dansegulvet?

– Jeg lyder enormt gammeldags, det kan jeg godt høre, når jeg siger det, men jeg kan godt lide, når det er noget jeg kender. Og det skal ikke være alt for elektronisk og pumpet.

Hvad er den første sang du kan huske?

– Det må næsten være *Min Far Er Bager* fra *Vinterbyøster* og *Næsten Som At Finde Rav* med Trille. Men jeg har også tidlige minder om Anne Linnets Tove Ditlevsen-plade, *Kvindesind* og Bjørn Afzelius.

Hvilken sang kan få tårerne frem i øjnene på dig?

– Ofte har der været noget opera og noget klassisk musik, der har fået tårerne frem i øjnene på mig.

Hvilken musik skal der spilles til din begravelse?

– Dét ved jeg simpelthen ikke.

Har du været i operaen?

– Ja, min mor har prøvet at tage mig med derind, men jeg blev ikke helt dus med det.

Har du været på festival?

– Ja, det har jeg, og jeg elsker at høre livemusik, jeg har bare det problem, at jeg ikke er særlig høj, så det er så sjældent, jeg kan se noget, og det er lidt irriterende.

Hvad har været din bedste koncertoplevelse?

– Det var Pink Floyd i Parken, og det var første gang, man så sådan et stort lys-show. Det var en kæmpe oplevelse, og der havde jeg en plads, så jeg kunne se noget.

Hvis du skulle på date med en musiker, hvem skulle det så være?

– Uha, det er jo næsten flovt at sige, for der er mange... Der er jo noget over musikere. Det vil jeg ikke sige højt, men det skulle nok være en trommeslager eller guitarist. Ikke en sanger, det skal være en, der spiller et instrument.

LOUISIANA

17.9.
2015
24.1.
2016

YAYOI KUSAMA

I UENDELIGHEDEN



— ● —
**TUBORG
MUSIK**

Måske ku' vi ses til efterårets koncerter?
Tjek livekalenderen på tuborgmusik.dk